ČASOPIS PRO RADIOTECHNIKU A AMATÉRSKÉ VYSÍLÁNÍ ROČNÍK XX/1971 ČÍSLO 12

V TOMTO SEŠITĚ

Náš interview 441
Dvacetiletá historie a pětiletá budoucnost
Skončila šestitýdenní bitva o kos- mické kmitočty
Drobnosti z veletrhu 445
Jak na to 446
Začínáme od krystalky (12) 448
Ještě jednou úprava můstku Ico-
met 449
Měřič průrazného napětí tranzistorů
storů
Stereofonní syntetizátor 452
Regulace rychlosti otáčení motor- ku u magnetofonu Sanyo 454
Praktické rady z TV techniky
(pokračování) 455
Integrované děliče kmitočtu (po- kračování) 465
Integrované děliče kmitočtu (po- kračování)
Integrované děliče kmitočtu (pokračování) 465 Samočinná regulace zisku tranzistorových zesilovačů 468 Škola amatérského vysílání 471 Úrovňový vyhodnocovač napětí 473 Článek II v amatérském vysílači 474 Soutěže a závody 476
Integrované děliče kmitočtu (po- kračování)
Integrované děliče kmitočtu (po-kračování) 465 Samočinná regulace zisku tranzistorových zesilovačů 468 Škola amatérského vysílání 471 Úrovňový vyhodnocovač napětí 473 Článek II v amatérském vysílači 476 Soutěže a závody 476 DX 477 Naše předpověd 478
Integrované děliče kmitočtu (po- kračování)
Integrované děliče kmitočtu (po-kračování) 465 Samočinná regulace zisku tranzistorových zesilovačů 468 Škola amatérského vysílání 471 Úrovňový vyhodnocovač napětí 473 Článek II v amatérském vysílači 474 Soutěže a závody 476 DX 477 Naše předpověď 478 Přečteme si 479

Na str. 457, 458, 463 a 464 jako vyjíma-telná příloha "Malý katalog tranzi-storů".

Na str. 459 až 462 jako vyjímatelná příloha obsah ročníku 1971.

AMATÉRSKÉ RADIO

AMATÉRSKÉ RADIO

Vydává FV Svazarmu ve vydavatelství MAGNET, Praha 1, Vladislavova 26, telefon 260651-7. Šéfredaktor ing. František Smolik, zástupce Lubomír Březina. Redakční rada: K. Bartoš, O. Brzák, ing. J. Čermák, CSc., K. Donát, L. Hlinský, ing. L. Hloušek, A. Hofhans, Z. Hradiský, ing. J. T. Hyan, J. Krčmárik, ZMS, ing. J. Jaroš, K. Novák, ing. O. Petráček, dr. J. Petránek, M. Procházka, ing. J. Vackář, CSc., laureát st. ceny KG, J. Ženišek. Redakce Praha 2, Lublaňská 57, tel. 296930. Ročně vyjde 12 čísel. Cena výtisku 5 Kčs, pololetní předplatné 30 Kčs. Rozšířuje PNS, v jednotkách ozbrojených sil vydavatelství MAGNET, administrace Praha 1, Vladislavova 26. Objednávky přijimá každá pošta i doručovatel. Dohlédací pošta Praha 07. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Tiskne Polygrafia 1, n. p., Praha. Inzerci přijímá vydavatelství MAGNET, Vladislavova 26, Praha 1, tel. 260651-7, linka 294. Za původnost přispěvků ruči autor. Redakce rukopis vrátí, bude-li vyžádán a bude-li připena frankovaná obálka se zpětnou adresou. Toto číslo vyšlo 10. prosince 1971

© Vydavatelství MAGNET, Praha

s ing. Josefem Houžvíkem, ředitelem mezinárodní výstavy AVRO 1971.

> Název AVRO se letos poprvé objevil Nazev AVKO se letos poprve objevii v záhlavi výstavy, kterou veřejnost znala z minulých let pod názvem Hi-Fi Expo. Se změnou názvu souvišl i změna obsahového zaměření výstavy. O jakou změnu jde a co k ní vedlo?

V uplynulých třech letech uspořádal Čs. Hi-Fi klub ve spolupráci s agenturou Made in (Publicity) výstavu Hi-Fi Expo, zaměřenou převážně na zvukovou reprodukční techniku. Bylà to jediná výstava svého druhu v socialistických zemích a všechny tři ročníky se setkaly s velkým úspěchem nejen společenským, ale i obchodním. To nás přivedlo na myšlenku rozšířit obsah výstavy o televizní techniku se zaměřením především na televizi barevnou a na poslední novinky techniky z oboru záznamu a reprodukce obrazu. Tento záměr se nám podařilo po překonání některých potíží splnit.

Rozšíření obsahového zaměření výsta-vy se také projevilo v jejím rozsahu, tj. v počtu vystavovaných exponátů a rozloze výstavní plochy. Můžete uvést některé charakteristické údaje ve srov-nání s výstavami Hl-Fi Expo?

požadavky Prostorové výstavy AVRO 1971 již nemohla splnit výstavní síň U hybernů, proto jsme ji instalovali v Bruselském pavilónu PKOJF na ploše dvaapůlkrát větší. Podílelo se na ní na 90 firem z deseti států: ČSSR, SSSR, Polska, NSR, Rakouska, Švý-carska, Dánska, USA, Japonska a Ho-landska. Vystavovaly v 50 samostat-ných expozicích, z nichž 30 bylo zahraničních.

Které exponáty se těšily největší po-zornosti návštěvníků?

Odpověď na tuto otázku bych rozdělil na dvě části: na exponáty, které vzbuna dve časni na exponaty, které vzbudily největší pozornost odborníků, a na ty, které se těšily největšímu zájmu široké spotřebitelské veřejnosti. Odborníci se samozřejmě nejvíce zajímali o technické novinky, jichž bylo na výstavě velmi mnoho. Patřil mezi ně např. stroj na výrobu magnetofonových kazet, který poprvé předvedla firma Supraphon, dále nový tuner a zesilovač Tesla, exponáty firmy Sony z oboru barevné televize, videomagnetofony atd. Velký zájem byl i o čtyřkanálovou stereofonii, tzv. kvadrofonii.

Velmi pěknou expozicí se pochlubil čs. podnik ETS' (experimentální televizní studio), což je účelové zařízení průmyslové školy spojové techniky v Panské ul. v Praze. Mladý kolektiv, vedený ing. Taušem, předvedl návštěv-níkům systém průmyslové televize včetně dálkového ovládání a také některé části připravovaného miniaturního televizního zařízení pro lékařské účely. Velmi dobré výsledky tohoto kolektivu mladých pracovníků vedly i k tomu, že mu bylo svěřeno vybavení nově budované průmyslové školy v Praze zaříze-ním pro audiovizuální výuku a také mu byl svěřen úkol vybavit průmyslo-vou televizí trasu C pražského metra.

Ing. Josef Houžvík

Mezi širokou spotřebitelskou veřejností vzbudilo největší zájem studio barevné televize, které předváděla v činnosti firma Sony. Návštěvníci tak měli poprvé možnost nahlédnout do barevné televizní "kuchyně", sledovat práci ve studiu, způsob "stříhání" obrazu atd.

Z tohoto jistě neúplného výčtu zajíma-vých exponátů je zřejmé, že na výstavě bylo na co se dívat. Ze zkušenosti však vime, že návštěvníkům to většinou ne-stačí a že na podobných výstavách hle-dají také možnost nákupu. Jaké měli možnosti na AVRO 1971?

Samozřejmě, že výstava nesledovala -jen cíl propagační, ale také obchodní. I po této stránce zaznamenala pěkný úspěch. Byla uzavřena celá řada kontraktů. Tak např. hned v den zahájení uzavřela polská firma Elektrim dohodu s naším podnikem KOVO o dovozu 10 000 magnetofonů UNITRA, které se vyrábějí v Polsku v licenci firmy Grundig. Možnost nákupu měli však i návštěvníci: firmy Supraphon a Panton nabízely gramofonové desky, hu-debniny a kazety, Domácí potřeby vybraný sortiment převážně nedostat-kového zboží (pro zajímavost: během jediné hodiny po zahájení výstavy se prodalo 10 kusů italského gramoradia Europhon), Filmové laboratoře Barrandov prodávaly pásky Emgeton a Scotch, Hi-Fi servis stereofonní sou-pravy atd. Zahraniční firmy pak prodávaly své exponáty přes Tuzex pro-střednictvím Hi-Fi servisu, který bral záznamy a po skončení výstavy jedno-tlivé přistroje objednavatelům odpro-dal. Zájem byl opravdu velký, jak o tom konečně svědčí i fakt, že za první čtyři dny od zahájení výstavy byly tímto způsobem odkoupeny exponáty za 70 000 tuzexových korun.

Název AVRO připomíná někdejší MEVRO. Je to jen náhoda, nebo sym-bolické přihlášení k tradici MEVRA?

Není to náhoda, ale záměr. Měli jsme v úmyslu navázat na kdysi tak populární MEVRO. Tam kdysi diváci poprvé viděli televizní obraz. Na výstavě AVRO 1971 měli možnost poprvé sledovat "výrobu", přenos a reprodukci

12 Amatérské: A D A 4

kvalitního barevného obrazu. V tom na sebe obě výstavy jaksi navazují. Chtěli jsme na MEVRO navázat i pokud jde o společenský charakter výstavy. Proto jsme uspořádali celou řadu akcí, z nichž největšímu zájmu se těšila diskotéka s přehráváním atraktivních hudebních snímku s odborným výkladem a samozřejmě autogramiády nejpopulárnějších čs. zpěváku. Vystřídali se zde Gott, Matuška, Suchý, Voborníková, Neckář, Urbánková, Zagorová, Rangers a mnoho dalších. Každý z nich nejprve do úmoru podpisoval a pak vystoupil v krátkém rozhovoru v barevném televizním studiu. Tyto víceméně improvizované pořady se přenášely na barevné televizory rozmístěné v celém areálu výstaviště.

Pro odborníky jsme uspořádali sympozium s aktuálními technickými ná-

měty.

Jaký byl o AVRO zájem, to lze soudit již z toho, že hodinu před otevřením byly u pokladen téměř nepřehledné fronty. Přesto se však zeptáme: splnil zájem veřejnosti vaše očekávání?

Naše představy o návštěvě se zcela splnily i přesto, že poloha Bruselského pavilónu není tak výhodná jako paláce U hybernů. První den se na výstavě vystřídalo 2 000 návštěvníků, v sobotu a v neděli se jejich počet pohyboval kolem 5 000. Vzhledem k tomu, že včtšina návštěvníků se ve výstavních prostorách zdržovala až několik hodin, lze říci, že se tu neustále pohybovalo kolem 2 000 lidí. Čelkově navštívilo výstavu asi o 15 % návštěvníků více než loni U Hybernů. Takže i po této stránce jsme spokojeni.

Spokojenost však určitě neznamená, že byste již dnes nemysleli na další léta. Jaká je tedy po letošní první zkušenosti perspektiva výstavy AVRO?

Účelem výstavy je nejen propagace zvukové, rozhlasové a televizní techniky, ale také zprostředkování vědeckotechnických poznatků. Proto bude naší snahou, abychom na ní každým rokem předváděli to nejmodernější, co se v těchto oborech ve světě vyskytuje. Máme v úmyslu pořádat AVRO střídavě v Praze a Bratislavě, protože nelze předpokládat, že by návštěvníci jezdili na výstavu do Prahy až ze Slovenska. Příští rok by tedy mělo být AVRO v Bratislavě. Zatím je to všák jen zbožné přání, protože do dneška ještě nemáme v Bratislavě přislíbenu výstavní plochu, což přípravu příštího ročníku do jisté míry ztěžuje. Věříme, že se tato otázka vyřeší. Pokud by se to nepodařilo, byla by v příštím roce výstava opět v Praze.

Rozmlouval L. Březina

PŘIPRAVUEME PRO VÁS

Křížová navíječka Elektronický přepínač Přijímač Mini-Z

442 amatérské? [A] [D] (D) 71

DVACETILETA HISTORIE A PETILETA BUDOUCNOST

Tajemník ÚV KSČ Alois Indra na 8. plenárním zasedání FV Svazarmu

Vyvrcholením oslav 20. výročí založení Svazarmu bylo osmé plenární zasedání federálního výboru, které se konalo ve dnech 22. a 23. října 1971 v Praze. Jubilující svazarmovskou organizaci přišlo pozdravit a blahopřát jí k významnému výročí mnoho vzácných hostů, mezi nimi i delegace ÚV KSČ, vedená členem předsednictva a tajemníkem ÚV KSČ Aloisem Indrou. K řadě gratulantů se připojil i šéfredaktor sovětského časopisu "Radio" F. S. Višněveckij.

Předseda FV Svazarmu ČSSR arm. gen. Otakar Rytíř ve svém slavnostním projevu zrekapituloval dvacetiletou historii naší jednotné branné organizace, ocenil dosažené výsledky a poukázal i na nedostatky, které ještě brzdí rychlejší rozvoj organizace. Zvlášť podrobně rozebral období posledních tří let a převážnou část svého projevu pak věnoval úkolům, před nimiž Svazarm stojí na prahu třetí desítky let svého trvání a které mu uložil XIV. sjezd KSČ.

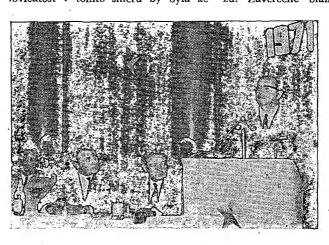
S velkou pozorností vyslechli účast-níci zasedání projev člena předsed-nictva a tajemníka ÚV KSČ Aloise Indry, který zdůraznil, že Svazarm byl vždycky věrným pomocníkem KSČ a vykonavatelem její branné politiky. "Myslím, že právě při dnešní příležitosti je na místě ocenit práci desetitisíců vašich funkcionářů a aktivistů. Pracovali a pracují bez nároků na osobní prospěch, často za složitých podmínek. Nejednou musí překonávat i překážky neporozumění. Všechny úspěchy Sva-zarmu jsou plodem jejich zápalu pro věc, jejich houževnatosti a příkladné obětavosti. Budiž tu tedy v této souvislosti řečeno, že aktivní práce ve Svazarmu je společensky prospěšná a má být takto i posuzována a oceňována" – řekl tajemník ÚV KSČ A. Indra a vyslovil uspokojení nad tvůrčím přístupem 7. pléna federálního výboru Svazarmu k výsledkům XIV. sjezdu KSČ. "Sami však velmi dobře víte" - pokračoval -"že sebesprávnější usnesení představují vždycky jen první, i když nesporně dů-ležitý krok. Jejich plnění je přímo závislé na cílevědomé organizátorské práci. Mnoho tu záleží na obětavosti a důslednosti funkcionářů, ale i na jejich nápaditosti, na schopnosti nalézat pestré a účinné formy práce, na odvaze experimentovat a zbavovat se okovů strnulého rutinérství. Obstát - podle mého názoru - můžete jedině tehdy, když vedoucí úloha strany pro nikoho z vás nebude okrasnou frází, když všechny orgány a organizace Svazarmu, všichni funkcionáři a členové budou ve specifických podmínkách své práce důsledně uskutečňovat politiku vyjádřenou v zá-věrech XIV. sjezdu a v usneseních sjezdu a v usneseních ústředního výboru strany. Jakákoli polovičatost v tomto směru by byla ke škodě vaší organizace, oslabovala by účinnost vaší práce.

Nemusím snad ani zdůrazňovat, že tu nemám na mysli otrocké papouškování či bezduché opisování stranických usnesení. Tyto zprofanované způsoby jsou medvědí službou straně, není proč se k nim vracet. Složitější, ale mnohem účinnější je plně pochopit politiku strany a správně ji ve Svazarmu uplatňovat, získávat pro ni i politicky neorganizované členy, snažit se živě a bez deklamování hesel pracovat k dosažení těch cílů, které jsou v dané vývojové etapě pro celou naší socialistickou společnost hlavní.

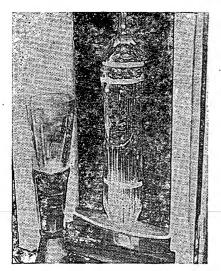
Základních cílů vaší práce dosáhnete ovšem jen tehdy, když činnost vašich organizací a klubů nebude odtržena od života, když se práce ve Svazarmu neomezí na samoúčelné pěstování osobních koníčků, když se pod heslem odbornosti nebude pěstovat reakční útěk od politiky,"

Další část projevu věnoval tajemník ÚV KSČ A. Indra politickovýchovné činnosti a v této souvislosti řekl mj.: "Známe přece všichni ono násilné roubování jakéhosi rádoby politického školení na každou sportovní a brannou činnost, ono nudné předčítání kýmsi zpracovaných brožur a přednášek. Je to nezáživné, sotva to koho získá, spíše to dokáže dost lidí odradit. Ve statistických výkazech sice přibývá čárek o absolvovaných akcích, ale úroveň politického uvědomění to ovlivňuje pramálo. Soudím, že by bylo chybou, kdyby politická výchova měla zůstat monopolem profesionálních pracovníků vaší organizace. Každý funkcionář, trenér, cvičitel a instruktor má tisíce příležitostí, aby zcela přirozeným způsobem rozpřádal rozhovory na politická témata; každý by to také měl pokládat za samozřejmou povinnost."

V závěru svého projevu hovořil tajemník ÚV KSČ A. Indra o socialistickém pojetí vlastenectví a proletářského internacionalismu a v souvislosti s tím připomněl, že milovat svoji vlast znamená hluboce si uvědomovat, že za naší národní existenci i státní svobodu vděčíme především Sovětskému svazu. Závěrečné blahopřání ÚV KSČ

Člen předsednictva a tajemník ÚV KSČ A. Indra při slavnostním projevu

Poháry mezinárodního závodu v honu na lišku k 50. výročí VŘSR, vystavené u příležitosti plenárního zasedání FV Svazarmu ČSSR k 20. výročí založení Svazarmu

Dar FV Svazarmu ČSSR pro presidenta republiky u příležitosti 20. výročí založení Svazarmu (autor J. Hudek)

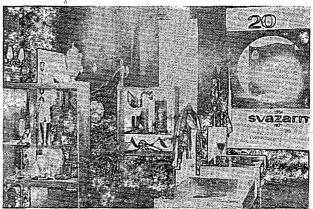
k 20. výročí Svazarmu přijalo shromáždění dlouhotryajícím potleskem.

Slavnostní atmosféru prvního dne za-sedání zdůraznilo i udělení četných vy-znamenání a diplomů delegaci ÚV KSČ, oficiálním hostům a obětavým pracovníkům Svazarmu, kteří se zasloužili o rozvoj organizace. Na závěr prvního dne vyslechli účastníci zasedání ještě pozdravné projevy hostů, zdravici svazarmovských sportovců a schválili text dopisu ústřednímu výboru KSČ, v němž slibují splnit i v budoucnosti všechny úkoly, které pro Svazarm vy-plynuly ze závěrů XIV. sjezdu KSČ. Druhý den se slavnostní ovzduší zase-

dání změnilo na ryze pracovní – plénum projednávalo plán rozvoje Svazarmu na léta 1971 až 1975 a konkrétní úkoly na rok 1972, který bude rokem programové a organizační přípravy na V. sjezd Svazarmu. S obsáhlými materiály k oběma projednávaným bodům seznámili plénum místopředsedové FV Svazarmu plk. Július Drozd a plk. ing. Miloslav Janota. Po věcné diskusi bylo jednomyslně schváleno usnesení, které určuje úkoly na období do příštího plenárního zasedání. K obsahu pětiletého plánu, zejména pokud jde o plán rozvoje radioamatérské činnosti ve Svazarmu, se ještě podrobněji vrátíme.

Předsednictvo slavnostního plenárního zasedání FV Svazarmu k 20. výročí založení naší branné organizace

Výstavka trofejí z mezinárodních závodů

Závazek k 20. výročí Svazarmu

Při hodnocení Polního dne 1970 jsme si s Honzou, OK2VUF, řekli, že v letošním rocé musíme dokázat více, neboť naše svazarmovská orbude ganizace oslavovat 20. vý-

oslavovat 20. výročí svého založení. A že nezůstalo jen u slov, dokázal již PD 1971, o kterém jsem psal v AR č. 9. Tento pro nás tak významný rok jsme však nechtěli ukončit jen PD; proto jsme si řekli, že bychom mohli udělat pokus o první spojení OK-YU na 70 cm. Dopisy a telegramy běžely do Jugoslávie a zase zpět. Vše bylo domluveno na 1. a 2. října, tedy v době konání UHF Contestu. Jugoslávská stanice byla sice slyžet Jugoslávská stanice byla sice slyšet, ale regulérní spojení navázáno nebylo. Naše úsilí bylo však 2. října ve ve-černích hodinách korunováno úspěcernich hodinách korunováno úspěchem. Bylo navázáno první spojení na 70 cm mezi OK2VUF/p a jugoslávskou stanicí YU2CAL. Jak bylo příjemné zapisovat písmena, která vyťukával operatér stanice YU2CAL "first qso YU-OK congrats es pse QSL". A tak to, co jsme si k 20. výročí založení Svazarmu

dali jako závazek, se stalo skutkem. A nejen to, dobrým zajištěním celého A nejen to, dobrým zajištěním celého závodu po stránce organizační bylo možné zlepšit osobní rekord stanice OK2VUF. Dřívější rekord na vzdálenost 315 km se stal minulostí, protože v 35 spojeních za závod byla i taková, která měřila přes 450 km a jedno dokonce téměř 600 km. Vzhledem k nadmořské výšce kóty 550 m to považujeme za velký úspěch. Jsme rádi, že touto zvýšenou aktivitou jsme mohli důstojně oslavit výročí Svazarmu.

Čech Luboš, OK2-5350

Na nedávné výstavě "Život, bydlení, volný čas" předváděla spolková pošta NSR mezi jiným i obrazový telefon Siemens. Jako doplněk běžného telefonu je obrazový telefon luxus, je však velmi zajímavý jako konečná stanice pro přenášení dat a informací. Tvoří přímé spojení mezi člověkem a strojem; umožní to, že telefonní účastník dostane ze zvoleného samočinného nebo jiného paměřového systému bezprojiného paměťového systému bezprostřední žádané informace. Na stínítku obrazovky sê zobrazují např. diagramy, obrázky nebo texty. Jednou z mnoha možností jsou budoucí informační služby (např. programy divadel, kin),

ktéré jsou srovnatelné s dnešními telefonními službami - informacemi o přesném čase nebo počasí.

Ještě letos bude otevřena pokusná linka mezi podnikem Siemens v Mni-chově a ústředním úřadem pro sdělovací techniku v Darmstadtu, který může po-moci k vytvoření telefonní sítě. Větší počet účastníků této sítě se předpokládá až ke konci sedmdesátých let, kdy se tyto služby rozšíří.

* * *

Podle podkladů Siemens

Sž

titanátovou keramiku Novou S50000 pro výrobu malých trubičko-vých nebo terčových kondenzátorů vyvinuli v laboratořích Siemens. Keramická hmota s jmenovitým napětím 40 V má poměrně nepatrnou teplotní závislost kapacity – největší odchylka v rozsahu teplot – 10 až +85 °C je -25 %. Tato hodnota odpovídá teplotnímu pruběhu hmoty S4000. Ztrátový činitel hmoty je asi 25.10-3 (měřeno na 1 kHz).

Podle podkladů Siemens

Sž

12 Amatérsé 2 (2) 10 403

Dr. Ing. Miroslav Ioachim, OKIWI

Druhá světová konference pro kosmické telekomunikace, jež byla zahá-jena dne 7. června 1971 v Ženevě, skončila brzy ráno v sobotu dne 17. července 1971, po posledním "maratónském" zasedání, které trvalo téměř celou noc. Závěrečný dokument konference pode-psalo na 100 zemí ze 139 členských zemí Mezinárodní telekomunikační unie (U.I.T.). Konference se zúčastnilo 740 delegátů ze 101 členských zemí U.I.T. Úkolem této konference bylo revidovat mezinárodní předpisy pro kosmické radiokomunikace a přizpusobit je technickému rozvoji, k němuž došlo od roku 1963, kdy se v Ženevě konala první konference pro kosmické radiokomunikace.

Závěrečné dokumenty obsahují především revidovanou tabulku rozdělení kmitočtů daleko za dosavadní hranici 40 GHz. Podle doporučení Mezinárodního radiokomunikačního poradního sboru (C.C.I.R.), přijatého počátkem roku 1963 v Ženevě, jsou napříště kmitočty označovány ve všech oficiál-ních jazycích Mezinárodní telekomunikační unie jednotným označením hertz (Hz). Byla revidována také pro-cedura notifikace radiových kmitočtů a přijaty dokumenty o stanovení tzv. koordinační oblasti, určující, s kterými zeměmi je třeba vstoupit v jednání, hodlá-li některá spojová správa zřídit stanici pro kosmické spoje v pásmu, sdi-leném s jinými než kosmickými služ-bami. Poprvé v historii Mezinárodní telekomunikační unie je součástí závě-rečných dokumentů též výpočetní organigram pro výpočet koordinační vzdálenosti.

Všechny technické podklady konference byly projednány a přijaty na přípravném zasedání, organizovaném Mezinárodním radiokomunikačním poradním sborem (C.C.I.R.) v únoru 1971. V těchto podkladech, o nichž přinesl nedávno podrobnou zprávu časopis "Amatérské radio", došlo jen k nepatrným úpravám, zpřesňujícím křivky šíření v pásmech kmitočtů používaných v oboru kosmických spojů.

Kromě čistě technických rezolucí přijala konference též rezoluci, týkající se používání pásem kmitočtů přidělených pro kosmické telekomunikace všemi zeměmi, na základě rovnosti práv k takovému použití. Jiná rezoluce určuje, že před zavedením služby kosmického roz-hlasu je třeba vzájemných dohod a plánů. Tato rezoluce je zaměřena na zabránění zřizování různých štvavých vysílaček typu vysílače Svobodná Evropa, které jsou přežitkem období tzv. "stu-dené války". Jiná přijatá rezoluce se týká kosmických radiokomunikačních soustav, používaných v případě přírod-ních katastrof, epidemií, hladu a jiných podobných kritických situací ve světě. Zasedání konference řídil velmi

úspěšně generální ředitel dánských telekomunikací Gunnar Pedersen, syn prvního profesora radiotechniky na ko-daňské vysoké škole technické. Místopředsedy byli kandidát technických věd Ašot Badalov, náměstek ministra spojů SSSR a Robert C. Tyson, zvláštní po-věřenec presidenta Spojených států severoamerických pro tuto konferenci ve funkci velvyslance. Všechna zasedání probíhala v ženevském výstavním paláci na břehu řeky Arvy, kde se každoročně koná známý ženevský autosalon. Ve dnech 17.-27. června 1971 probíhala v tomto paláci i první světová výstava telekomunikací, která byla nesporným úspěchem a poprvé obsahovala oficiální expozici Německé demokratické republiky, jež není dosud oficiálně členem Mezinárodní telekomunikační unie.

Přesto, že konference probíhala v důsledku dosavadní politické diskriminace bez účasti demokratických zemí, jako je Německá demokratická republika, Korejská lidově demokratická republika a Vietnamská demokratická republika a též za neúčasti Čínské lidové republiky, hodnotila většina přítomných de-legací výsledek konference jako nesporný úspěch. I když diskuse, zejména o tabulce rozdělení kmitočtů, byly někdy velmi živé, byly nakonec otázky řešeny v duchu vzájemného porozumění. Poprvé v historii poválečných radiokomunikačních konferencí podepsaly všechny socialistické země závěrečný protokol konference bez výhrad.

Velká péče byla na konferenci věnována úseku kmitočtového spektra od 10 do 300 GHz, které je z mezinárodního hlediska rozdělováno poprvé.

Výsledky konference vstoupí v platnost dnem 1. ledna 1973.

Značná pozornost byla na konferenci věnována též otázkám radioamatérské služby. Mnozí vedoucí účastníci konference, jako mistopředseda A. L. Badalov, ředitel C.C.I.R. J. W. Herbstreit a ďalší, ve svých vystoupeních upozorňovali na zásluhy radioamatérů v oboru výzkumu radiokomunikací a v oboru záchrany lidských životů.

Zatímco konference přijala bez velkých potíží změnu v tabulce rozdělení kmitočtů, umožňující použití kosmických technik v radioamaterských pásmech, naráželo zavedení kosmických technik v pásmech sdílených s jinými službami na silný odpor, zejména ze strany zástupců leteckých radiokomunikačních služeb, jež se obávaly rušení radiolokačních zařízení radioamatérskými družicemi. Nakonec bylo přijato usnesení o možnosti použití kosmických technik v pásmu kolem 430 MHz, doprovázené poznámkou o nutnosti okamžitého zastavení činnosti radioamatérských družic v tomto pásmu, kdyby došlo k obtížnému rušení. Vyžaduje se, aby správa, která povolí provoz radio-amatérské družice v tomto pásmu, měla dostatečný počet pozemních stanic, jež by mohly v kterémkoli okamžiku zastavit provoz vysílačů družice.

A přece to byli radioamatéři, kteří poprvé udivenému světu podali zprávy o letu Sputnika v roce 1957 a kteří sami zkonstruovali již pět radioamatérských družic typu OSCAR (Orbiting Satellite Carrying Amateur Radio = družice radioamatérským zařízením na palubě). Na příjmu těchto družic pracovali radioamatéři 25 zemí. Např. poslední radioamatérská družice byla sestrojena v Melbourne a vypuštěna na oběžnou dráhu americkým národním úřadem pro letectví a kosmický výzkum (NASA).

Amatérská pásma přidělená kosmické službě

materska pasma	kHz											
Přidělení službám												
Oblast 1	Oblast 2	Oblast 3										
	7 000 až 7 100											
	AMATÉRSKÁ											
AMAT	ÉRSKÁ DRUŽ	ICOVÁ										
	14 000 až 14 250											
	AMATÉRSKÁ											
AMAT	ÉRSKÁ DRUŽ	ICOVÁ										
•	14 250 až 14 350											
	AMATÉRSK Á											
	21 000 až 21 4 50											
· ·	AMATÉRSKÁ											
AMAT	ÉRSKÁ DRUŽ	ICOVÁ										
	MHz											
	28 až 29,7											
	amatérská											
AMAT	ÉRSK Á DRUŽ	ICOVÁ										
	144 až 146											
	amatérská											
AMAT	ĖRSKÁ DRUŽ	ICOVÁ										
430 až 440	420	až 450										
AMATÉRSKÁ	RADIO	LOKAČNÍ										
RADIO- LOKAČNÍ	Amatérsk	á (druhotně)										
LOKACNI												

V tomto pásmu pro všechny oblasti platí poznámka

V tomto pásmu pro vsecini, od proveni sa v pásmu 435 až 438 MHz může být povolena amatérská družicová služba za podmínky, že nebude působeno nežádoucí rušení jiným službám pracujícím podle Tabulky rozdělení kmitottů. Správy povolující takové použití musí zajistit, aby jakékoli nežádoucí rušení působené amatérskými družicemí bylo ihned odstraněno v souladu se zněním odstavce 1567 A.

Odstavec 1567 A zní takto:

Odstavec 1567 A zní takto:

§ 6. Stanice amatérské družicové služby, jež pracují v pásmech sdilených s jinými službami, musí být vybaveny vhodnými zařízeními k ovládání jejich vysilání pro případ, že by byla hlášena nežádoucí rušení podle postupu uvedeného v článku 15. Správy, které povolují použití takových kosmických stanic, mají o tom informovat I.F.R.B. a mají prověřit, zda před vysláním družic na oběžnou dráhu byly zřízeny dostatečné pozemské řídicí stanice, aby tyto správy mohly odstranit jakékoli nežádoucí rušení, jež by bylo hlášeno.

	MHz									
Přidělení službám										
Oblast 1	Oblast 2 Oblast 3									
3 400 až 3 600	3 400 až 3 500									
PEVNÁ	PEVNÁ DRUŽICOVÁ									
PEVNÁ DRUŽICOVÁ	(Vesmir–Země)									
(Vesmir-Země)	RADIOLOKAČNÍ									
POHYBLIVÁ	Amatérská (druhotně)									
RADIOLOKAČNÍ										
5 725 až 5 850	5 725 až 5 850									
PEVNÁ DRUŽICOVÁ	RADIOLOKAČNÍ									
(Země-Vesmír)	Amatérská (druhotně)									
RADIOLOKAČNÍ										
Amatérská (druhot.)	•									
24 až 24,05 GHz	AMATÉRSKÁ									
	AMATÉRSKÁ DRUŽICOVÁ									
24,05 až 24,25 GHz	RADIOLOKAČNÍ									
	Amatérská (druhotně)									

Delegace Mezinárodní radioamatérské unie (I.A.R.U.), jež se zasedání zúčastnila a jejímž členem byl mimo jiné též nejstarší novozélandský radio-amatér Tom Clarkson, ZL2AZ, je s výsledky jednání spokojena, i když nebyly přijaty všechny návrhy, zejména na příděly nad I GHz. Velkou pomoc poskytli této delegaci též delegáti nejrůznějších zemí, radioamatéři, kteří se konference zúčastnili.

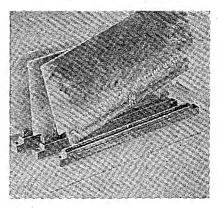
Své příděly kmitočtů dostaly i další nové radiokomunikační služby, jako služba družic pro výzkum zemských

Will and

zdrojů (hydrologie, dohled nad rostlinstvem, oceanografický výzkum), služba kosmického výzkumu a radionavigační služba pro účely námořní a letecké dopravy.

Závěrem je třeba říci, že i když ne všechny služby byly uvedenými úpravami kmitočtové tabulky plně uspoko-jeny (stížnosti přicházejí zejména od námořní a letecké radiokomunikační služby), je celkový výsledek konference velmi pozitivní a počítá se s tím, že nové rozdělení kmitočtů zůstane v platnosti nejméně na příštích 10 let.

Obr. 3.

DROBNOST

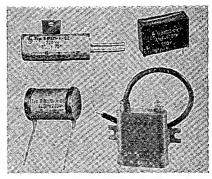
Ing. J. T. Hyan

Z bohaté palety exponátů na letošním Z bohaté palety exponatů na letošním podzimním veletrhu v Brně jsem vybral jen některé z těch, které upoutaly širší pozornost. V první řadě to byly diskové paměti – perspektivní periférie u nás licenčně vyráběných počítačů řady TESLA 200, které má dodávat anglická firma Memorex. V přištím ce by tedy měly být počítače T 200 již vybavovány těmito rychlými pamětjiž vybavovány těmito rychlými pamět-mi, ačkoli v současné době se teprve dokončují práce na jednotkách interface (jednotného způsobu připojení pomocí řadičů). Disky typu M630-OB byly vystavovány v provozu se simulátorem v nově otevřeném výpočetním středisku Tesla – Královo Pole. Dalším výrobcem Tesla – Královo Pole. Dalším výrobcem disků a jejich dodavatelem – tentokrát tuzemského původu (typ DP 4) je brněnská Zbrojovka. Vybavovací doba těchto jednotek je však asi o 30 % delší než u výše uvedených, posuv hlav je hydraulický, zatímco u M630 je elektromagnetický. Disky DP 4 bude vybavován číslicový počítač ZPA 601, který v této nové formě byl představen veřejnosti v pavilónu A veřejnosti v pavilónu A.

Velmi zajímavým exponátem byl stolní malý počítač fy HEWLETT-

-PACKARD model 10 z nové série s výměnnými kazetami pro změnu alfanumerických znaků a funkcí ovládacího manuálu. Počítač koncepčně vychází z u nás známé verze série 9100 A a B; má však delší paměťové (programové) štítky, vestavěnou alfanu-(programové) štítky, vestavenou alfanu-merickou tiskárnu a možnosti připojení přídavných periférií. Jeho vícemístný displej je osazen (místo ploché obrazov-ky předcházejícího modelu) pouzdry se sdruženými diodami typu LED (light-emitting-diodes), kde pro každý alfanumerický znak je k dispozici ma-tice, skládající se z 5 × 7 diod; displej je pochopitelně řízen dynamicky v dvojím režimu (první pro vytvoření vlastního znaku, druhý pak pro celou informaci).

Dukazem snahy o co největší auto-matizaci v měření (zkrácení času, dosažení větší přesnosti a vyloučení chyb např. při čtení údajů) byly dva přístroje firmy SIEMENS AG. První z nich je automat na zkoušení mnohažilových telefonářských kabelů (obr. 1). Automat zkouší, porovnává (s naprogramovanými přípustnými tolerancemi) a vyhodnocuje požadované parametry pro každou žílu kabelu, přičemž o výsled-

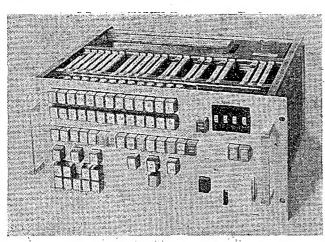

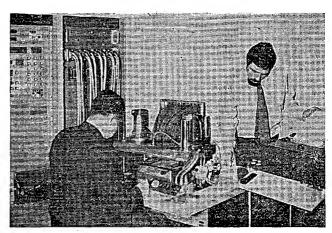
Obr. 4.

cích měření vypisuje automaticky protocích měření vypisuje automaticky proto-kol. Měří se odpor kmenové dvojice, odporový rozdíl mezi žilami dvojic, provozní kapacity dvojic, činitel pře-slechu mezi dvojicemi a čtveřicemi žil, kapacita proti zemi a vodivost pláště. Základní části automatu tvoří malý počítač Siemens R 100 a převodník AD měřicího signálu, měrných obvodů včetně indikátoru a elektrického psacího stroje T 100. Dalším zajímavým měřicím automatem bylo stanoviště pro automatické prověřování svazkových spojů (až do 4 096 míst) co do vodivosti a izolace, opět řízené malým počítačem Siemens R 101 (obr. 2). Ze součástkové základny jsme se se-

tkali s miniaturními přepínači - voliči numerických hesel (adres) pro číslicové měřicí přístroje fy CHERRY, dále pak s miniaturními spojkami desek s plošnými spoji (obr. 3) italského výrobce AMP a fy Harting (NSR).

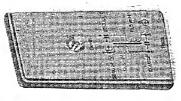
Mnichovská pobočka fy Siemens se představila celou řadou pasivních součástí, mezi nimiž zaujímal poměrně dů-

Obr. 1.

Obr. 2.

ležité místo široký sortiment termistorů s kladným teplotním součinitelem. Tyto prvky jsou určeny pro obvody k měření teploty, obvody regulační techniky, dále k ochraně proti přepětí, k zpožděnému vypínání a spínání (např. odmagnetovávacího proudu masek u barevných obrazovek), k jištění výkonových tranzistorů nf koncových stupňů, ke kontrole plnění a dózování apod. Sortiment obsahuje celkem 82 typů.

Se zvětšujícím se podílem elektroniky na vybavení jak domácností, tak i průmyslu, vystupuje do popředí stále více otázka odrušení. Proto kromě běžných odrušovacích kondenzátorů (obr. 4) vyrábějí různí výrobci kompaktní odrušovací bloky z vícenásobných filtrů LC pro různé příkony. Na obr. 5 je ukázka odrušovacího stíněného bloku fy Siemens.

Obr. 5.

Plak AR'71

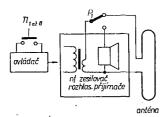
Rozhlasový přijímač jako vysílač pro dálkové ovládání

Blokové schéma na obr. l ukazuje zapojení ovládače – tedy zdroje řídicích signálů – a rozhlasového přijímače. Ovládač tvoří multivibrátor (obr. 2). Povelové signály jsou kódovány kmitočtově, proto se kondenzátory C_1 až C_8 zapojují do obvodu multivibrátoru tlačítkovými spinači Tl_1 až Tl_8 . Kapacity kondenzátorů pro určité kmitočty povelových signálů můžeme vypočítat podle vzorce:

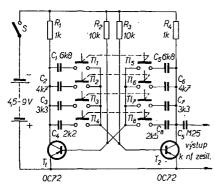
$$C = \frac{10^6}{1,4 \cdot R_b \cdot f} \qquad [\mu F],$$

kde R_b jsou velikosti odporů v obvodech báze tranzistorů,

f kmitočet multivibrátoru v Hz. Kmitočty s kondenzátory uvedenými ve schématu jsou 1 000, 1 600, 2 100, 2 900 Hz.. Výstup ovládače je připojen

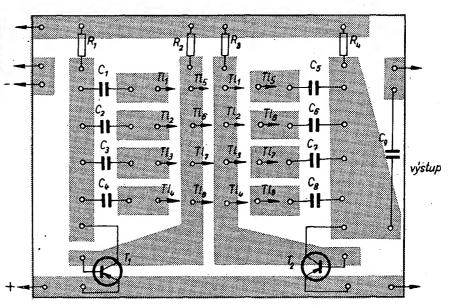

Obr. 1. Blokové schéma

Obr. 2. Schéma ovládače

Obr. 3. Destička s plošnými spoji ovládače (Smaragd E 101)

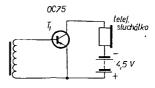
do zdířek pro gramofon u běžného stolního rozhlasového přijímače. Proud, který ovládač odebírá, je minimální (asi 10 mA); zdrojem proto může být plochá baterie 4,5 V nebo destičková 9 V. Anténa o délce asi 12 až 15 m se připojí k výstupu zesilovače, tedy do zdířek pro vnější reproduktor. Přepínač umožňuje jednak přepínání reproduktor-anténa, jednak kontrolu signálu z ovládače. Některé druhy přijímačů mají zdířky pro vnější reproduktor opatřeny kontakty, které vnitřní reproduktor odpojí automaticky při zasunutí banánku pro vnější reproduktor. Zde se obejdeme bez přepínače.

Deska s plošnými spoji je na obr. 3. Můžeme použít jakýkoli tranzistor typu p-n-p se zesílením 20 až 40. Spínač může být libovolný. Ke zhotovení antény použijeme drát o Ø 0,3 až 0,4 mm s izolací PVC. Pro odstranění rušivých signálů doporučuji vodiče spojující ovládač s přijímačem zkroutit, popř. odstínit.

Multivibrátor při pečlivém nastavení pracuje spolehlivě. Přesného nastavení kmitočtů dosáhneme změnou kapacity kondenzátorů C_1 až C_8 . Zapneme přijímač, po nažhavení elektronek vytočíme regulátor hlasitosti naplno a regulátor tónové clony na maximální výšky. Při sepnutí některého z tlačítkových spínačů Tl_1 až Tl_8 slyšíme z reproduktoru povelový signál. Na výstup přijímače připojíme anténu. Pokud chceme

ovládat model, prověříme funkci při-

jímače v modelu jednotlivými povely. Kdo bude chtít toto zařízení použít pro jiné účely (signalizační), může si zhotovit jednoduchý nebo složitější přijímač povelových signálů. Základní zapojení je na obr. 4. Je v něm použita

Obr. 4. Zkušební přijímač

plochá nebo kulatá feritová anténa, jejíž délku volíme podle požadavků na rozměry přijímače. V originálu to byla anténa o Ø 8 mm a délce 70 až 80 mm, cívka měla 3 000 závitů drátu o Ø 0,1 mm CuL. Ovládačem vysílané povely slyšíme ve sluchátku.

Jindřich Drábek

Podle časopisu Radio (SSSR) č. 6/71.

Pozor na elektronku PY88

Chtěl bych čtenáře AR upozornit na zvláštní obtíže, které se vyskytují v některých televizorech při výměně elektronky PY88. Některé typy televizorů z Tesly Orava (Standard, Palas, Luneta) mají totiž připojen přívod anodového napětí na kolík č. 8 elektronky PY88 (přesto, že ve schématech je uváděn kolík č. 9). U starších kusů elektronek PY88 je mezi kolíky č. 8 a 9 vnitřní spoj, takže elektronka pracuje normálně i při připojení anodového napětí na kolík č. 8. Novější elektronky PY88 však tento vnitřní spoj nemají, takže při výměně elektronky v takto zapojených televizorech pak nestačí jen elektronku vyměnit, ale musíme buďto přepojit přívod anodového napětí na kolík č. 9, nebo spojit na objímce vývody kolíků č. 8 a 9. Karel Petrů

Nestabilita snímkového rozkladu u TVP Ametyst a Azurit

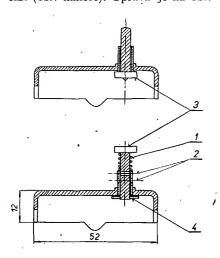
Po osmi letech provozu televizního přijímače Ametyst se mi vyskytla závada, projevující se "utíkáním" obrazu. Vyměnil jsem elektronku PCL82 a po týdnu, kdy se závada projevila znovu, i elektronku ECH81. Protože se však ani potom nic nezlepšilo, soustředil jsem pozornost na kvalitu filtrace, protože rozkladové obvody a zejména oddělovač synchronizačních impulsů jsou na kvalitu filtrovaného napětí velmi citlivé. Skutečně jsem zjistil, že filtrace je nedostatečná, příčina však byla poněkud zvláštní. Oba filtrační elektrolytické kondenzátory jsou totiž umístěny za vysokonapěťovým dílem, odkud na ně sálá značné teplo ze silně se zahřívajících elektronek PY83 a PL36. Vlivem tepla vytekl z kondenzátorů elektrolyt a dostal se na stykovou plochu pláště elektrolytického kondenzátoru a šasi televizoru. Tím vznikl velký přechodový odpor a napětí bylo nedostatečně filtrováno. Závadu lze odstranit tím, že po vyjmutí kondenzátorů polohrubým smirkovým plátnem očistíme stykové plochy a omyjeme je tetrachlórem nebo jiným odmašťovačem. Pokud elektrolytu nevyteklo mnoho, nemusime ani kondenzátory vyměňovat - i se starými bude televizor opět správně pracovat. Vyzkoušel jsem to na dvou přijímačích Ametyst a jednom přijímači Azurit. Závada se po opravě již v žádném případě nevyskytla.

R. Přibáň

Jednoduché zkoušecí svorky

Jednoduché svorky pro zkoušení tranzistorů jsem získal úpravou mžikového přepínače 96901 (může být i vyřazený).

Z přepínače jsem použil jen horní část (obr. nahoře). Úprava je na obr.

dole: 1 – tlačná spirála, 2 – otvor o Ø 1,7 mm (vrtat při stlačeném kolíčku), 3 – výčnělek odbrousit, 4 – na kolíček připájet měděný čtverec 11 × × 11 mm (při pájení vložíme do otvoru 2 drátek).

Dolní část přepínače můžeme použít jako držák celé sestavy.

Petr Charousek

Plošné spoje s použitím DC-fix

V AR bylo již uveřejněno několik nejrůznějších postupů při výrobě plošných spojů, mezi nimi i způsob s použitím pásky Izolepa. Chtěl bych čtenáře upozornit, že výhodnější než Izolepa je k tomuto účelu samolepicí tapeta DC-fix. Řezačkou na fotopapíry jsem z ní nařezal proužky, kolečka pro pájecí body jsem ziskal vyražením na kancelářském strojku, který děruje listy papíru pro uložení do pořadačů. Papír, který chrání vrstvu lepidla, odstraníme teprve těsně před použitím (proužky i kolečka stříháme a vyrážíme i s ochranným

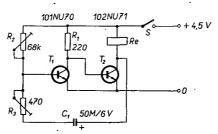

papírem!). Při lepení těchto spojů na měděnou fólii destičky musíme dávat dobrý pozor na místa, kde spojovací čáry navazují na pájecí body. Toto spojení můžeme upravit dvěma způsoby, které jsou znázorněny na obrázku. Všechny části fólie musíme na destičku důkladně přitisknout ostrým nožíkem, aby pod fólii nemohl vniknout chlorid železitý.

Jiří Rek

Ešte raz tranzistorový zvonček

V AR 3/71 bolo uverejnené zapojenie tranzistorového zvončeka do bytu. Toto zariadenie som si chcel urobiť. Pretože zapojenie sa mi zdalo veľmi zložité, použil som zapojenie iné, ktoré popisujem. Z pôvodného zapojenia som použil len napájaciu časť. Po jej zapojení som však zistil, že táto časť vôbec nefunguje. Na chybe bola naopak pólo-

vaná dióda D_2 . Po jej prepólovaní zariadenie fungovalo bezvadne. Na toto by som chcel upozorniť aj ostatných záujemcov o toto zapojenie.

záujemcov o toto zapojenie.
Teraz niečo k môjmu zapojeniu zvonku, ktorého schéma je na obrázku Zapojenie je veľmi jednoduché. Zmenu kmitočtu môžeme dosiahnuť otáčaním trimru R3. Je možné, že hneď po zapojení nebude zariadenie fungovať. Jeho správna funkcia sa musí nastaviť trimrom R2. Napájanie je napätím asi 4,5 V podľa použitého relé Re. Ak by bolo potrebné väčšie napätie, je treba použiť iný typ tranzistora T2.

Boh. Štelcl

Tranzistory pro napětí až 1400 V

Sériově vyráběné křemíkové výkonové tranzistory n-p-n s trvalým proudem kolektoru 5 A a mezním napětím kolektor-emitor $U_{\rm CEM}$ 1 200 V a 1 400 V nabízí pod označením DTS-802 a DTS-804 firma Delco. Tyto tranzistory byly vyvinuty pro spínání indukčních zátěží ve výkonové elektronice, kde nahradí vysokonapěťové elektronky, zjednoduší konstrukci a zmenší rozměry přístrojů. Doporučený obor použití je překvapující, neboť každý elektronik ví, že při odpojování indukční zátěže mechanickým spínačem vznikají velká samoindukční napětí. Tak např. ruční spínač způsobuje dlouhé jiskry a je brzy zničen, není-li použit zhášecí obvod. U elektronického spínače s tranzistorem působí tato nadměrná napětí na malou křemíkovou destičku systému tranzistoru.

Vyhovují-li tyto tranzistory podmínkám výkonové elektroniky, lze je také používat v magnetických vychylovacích obvodech v barevných televizních přijímačích s velkoplochou obrazovkou. Výrobce Delco na tuto možnost výslovně upozorňuje. Množství uskutečněných zkoušek dokazuje spolehlivost provozu při velkých impulsních zatíženích. Tranzistory jsou v normalizovaném pouzdru TO-3, mají max. ztrátový výkon 100 W při teplotě pouzdra do 50° C, dovolenou teplotu přechodu -65 až +150°C.

Některé charakteristické údaje obou tranzistorů: zbytkový proud kolektor-emitor max. 0,5 mA při napětí kolektor-emitor l 000 V. Závěrné napětí kolektor-emitor při proudu kolektoru 1 A a indukční zátěži 10 mH min. 750 V u typu DTS-802, min. 800 V u DTS-804. Zesilovací činitel mají větší než 2,2 při proudu kolektoru 3,5 A a napětí 5 V. Mezní kmitočet f_T je min. 1,5 MHz, doba doběhu max. 1 µs. Sž

Podle podkladů Delco a Funkschau 5/1971

* * *

BASF získal výrobní práva na výrobu magnetofonových pásků z kysličníku chromu. Podle smlouvy uzavřené s americkým koncernem Du Pont de Nemours, Wilmington, bude BASF vyrábět feromagnetický kysličník chromu a magnetofonové pásky z tohoto materiálu. BASF, jeden z předních výrobců magnetofonových pásků pro všechny obory použití, bude nyní využívat nových patentů Du Pont, které v mnoha použitích – hlavně v záznamové technice pro barevnou televizi a pro speciální účely – přinesou podstatné zlepšení jakosti záznamů.

Podle Funktechnik 14/1971 Sž

* * *

Nové Zenerovy diody Sescosen, vyrobené epitaxně planární technologií, mají oproti jiným technikám mnoho předností – ostrý zlom Zenerovy charakteristiky, malý závěrný proud, nepatrný šum, malý teplotní součinitel Zenerova napětí a výbornou časovou stabilitu elektrických vlastností. Zatím se tyto Zenerovy diody dodávají ve třech řadách s napětím od 2,7 do 33 V pod označením BZX83C (pro běžné a průmyslové použití, ztrátový výkon 0,4 W), BZX55C (pro profesionální použití, 0,4 W) a BZX85C (běžné a profesionální použití, 1 W).

Alek Myslík

Návrh plošných spojů

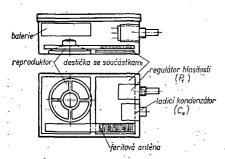
Podle návodu v minulém čísle jste si vyzkoušeli zapojení celého přijímače a nastavili některé jeho součástky. Pro trvalé používání je však taková konstrukce nevýhodná; proto celý přijímač postavíme na níkoli již univerzální, ale přímo pro náš přijímač navrženou destičku s plošnými spoji.

Destičku s plošnými spoji si samozřejmě můžete koupit hotovou. Zašle vám ji jako obvykle na dobírku radioklub Smaragd, poštovní schránka 116, Pra-ha 10. Mnozí z vás by však možná rádi věděli, jak se taková destička navrhuje, popř. vyrábí. Proto si o tom něco řek-

neme.

Postup při návrhu a zhotovení destičky s plošnými spoji můžeme rozdělit do několika etap.

a) určení rozměrů destičky. Rozměry destičky určujeme se zřetelem na počet součástek a jejich rozměry, ale také s ohledem na rozměry skříňky nebo prostoru, kde bude destička se součástkami umístěna. Musíme proto nejdříve promyslet celkové konstruk-ční uspořádání přístroje a rozmístění jednotlivých dílů. Pro náš přijímač jsem zvolil bakelitovou skříňku B6. Není to jistě nejlepší řešení, má však jednu nespornou výhodu – můžete jít do prodejny a skříňku si za 9,50 Kčs koupit. Ďo skříňky musíme umístit destičku se součástkami, ladicí kondenzátor, potenciometr pro regulaci hlasitosti, reproduktor, feritovou anténu a baterii. Můžete vyzkoušet různá uspořádání - sám jsem zvolil uspořádání podle obr. 1. Aby se des-

Obr. 1. Uspořádání jednotlivých dílů přijímače ve skříňce B6

tička vešla do vyhraženého prostoru, může mít rozměry maximálně 85 × × 60 mm. Pohledem na schéma i na zkušební zapojení si ověříme, že tato plocha určitě bude stačit k rozmístění všech součástek. Destička by mohla být ještě menší, ale je to zbytečné a mohlo by dojít k obtížím při jejím osazování součástkami.

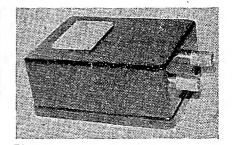
b) Rozmístění a propojení součástek na desticce. V této fázi návrhu si nakreslíme na čistý papír obdélník

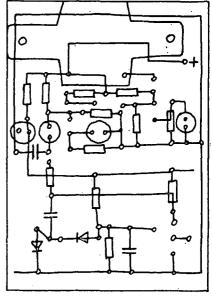
o rozměrech budoucí destičky a snažíme se na něm rozmístit součástky tak, aby rozmístění bylo pokud možno rovnoměrné po celé ploše a aby se spoje mezi jednotlivými součástkami nikde nekřížily. Máme-li k dispozici dostatečný prostor, můžeme při rozmisťování vycházet ze schématu (obr. 2a, zapojení vstupní části). Součástky řadíme na destičku v podobném uspořádání, jak jsou nakres-leny ve schématu. Mnohdy to však nejde, protože spoje by se křížily. V tom případě musíme hledat jiné uspořádání. Dá to někdy sice dost práce, u jednoduchých a středně složitých zapojení však vždycky existuje způsob, jak součástky rozmístit, aby se spoje nekřížily. Výsledkem úspěšného řešení je např. obr. 2a.

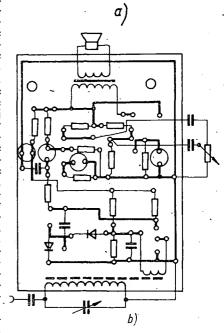
Přesné rozmístění a úprava roztečí. Nyní získaný obrázek trochu "učešeme". Dbáme na to, aby uspořádání součástek bylo i estetické, abychom se na destičku mohli podívat se zalíbením. Rozteče otvorů pro jednotlivé součástky upravíme na přesné rozměry, abychom při osazování ne-museli vývody součástek různě upravovat nebo přihýbat. Je to důležité zvláště u elektrolytických kondenzátorů do plošných spojů. Dostaneme rozmístění součástek podle obr. 2b.

Vytvoření obrazce plošných spojů. K další práci použijeme nejlépe průsvitný pauzovací papír. Položíme jej na obr. 2b a přeneseme na něj všechny body, vyznačující otvory pro vývody součástek. Potom nulátkem nebo podle šablony uděláme kolem každého bodu kroužek o průměru asi 3 mm. Tím vyznačíme plochu měděné főlie, potřebnou k řádnému připájení vývodu součástky. Nakonec pospojujeme vždy všechna kolečka, která mají být spojena, a to tak, že vytváříme plošky, obsahující všechna příslušná kolečka. Spojení bodů, které mají být propojeny s kostrou přístroje (se společným bodem napájecího zdroje), necháme na konec a tuto plochu uděláme co největší. Tím je návrh ploš- 3ných spojů hotov.

Přenesení obrazce na destičku. Pokud si chcete destičku vyrobit sami, potřebujete získat kousek základního materiálu, tj. cuprextitu nebo cu-prexkartu. Uříznete z něj obdélník o rozměrech určených podle bodu a). Na měděnou fólii přenesete obrazec plošných spojů (nejlépe pomocí kopírovacího papíru – musíte však dávat dobrý pozor, abyste během překreslování nepohnuli ani destičkou ani papírem, z něhož překreslujete). Po překreslení vyznačíte malým důlčíkem body, kde budou otvory pro vývody součástek, a pak všechny plochy budoucích spojů vyplníte acetonovou barvou. Můžete "vybarvovat" perem nebo štětcem, dřívkem apod. "Vybarvenou" destičku ne-cháte uschnout. Poslední fází výroby je odleptání nežádoucí měděné fólie.

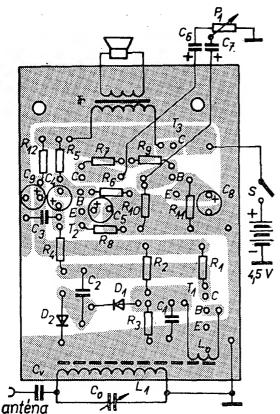
Obr. 2. Postup při navrhování obrazce plošných spojů

Destičku ponoříte do roztoku chloridu železitého a leptání urychlite neustálým přejížděním houbičkou nebo tamponem vaty po destičce. Z odleptané destičky odstraníte barvu, destičku dokonale očistíte a natřete roztokem kalafuný v lihu.

Definitivní konstrukce přijímače

Nejdříve osadíme destičku s plošnými spoji součástkami. Pokud nemáte elektrolytické kondenzátory do plošných spojů ("na výšku") a budete používat kondenzátory s axiálními vývody, musíte je také postavit na výšku. Jinak po-

448 (Amsterske 1. 1) 10 71

Obr. 3. Definitivní obrazec plošných spojů s rozmístěním součástek (pohled ze strany součástek) Smaragd E100

užijete součástky ze zkušebního zapojení, čímž budete mít zajištěno, že přijímač po zapojení bude hrát. Rozmístění jednotlivých dílů ve skříňce samozřejmě není závazné a každý může nechat pracovat svého "konstrukčního ducha". Reproduktor přichytíme dvěma přichytkami se šroubky a do čelní stěny skříňky vyvrtáme několik otvorů (v ozdobném uspořádání). Vzhledem k rozměrům skříňky je použit miniaturní reproduktor ARZ085. Kdo by přijímač vestavěl do větší skříňky, může použít některý z větších reproduktorů, s nímž dosáhne lepší kvality reprodukce.

Ještě jednou úprava můstků ICOMET

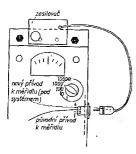
V poslední době se v různých publikacích i v AR objevilo několik článků, směřujících ke zlepšení činnosti můstku RLC, známého pod označením ICO-MET.

Jde převážně o tyto úpravy:

- náhrada mechanického bzučáku jiným zdrojem střídavého napětí pro měření LC,
- využití citlivého indikátoru přístroje místo sluchátka při všech druzích měření.

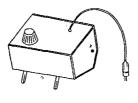
Pokud jde o první úpravu, není jistě nová a mnoho majitelů můstku přistoupilo již dříve k takové přestavbě. V současné době je to úkol velmi snadno řešitelný jednoduchými tranzistorovými oscilátory typu RC nebo LC.

Do prostoru získaného vyjmutím mechanického bzučáku se takový oscilá-

Obr. 1. Zapojení konektoru

tor pohodlně vejde, využijeme-li i prostoru kolem přepínače rozsahů. K dodržení symetrie celého přístroje je výhodné umístit na místo původního bzučáku na vhodně tvarovaný pásek plechu miniaturní potenciometr do 500 \(\Omega\), přes který odebíráme střídavé napětí pro můstek. Můžeme jím v menších mezích řídit amplitudu signálu nebo kmitočet oscilátoru (podle typu a zapojení). Je však třeba podotknout, že potenciometr není podmínkou činnosti oscilátoru; jeho použití je motivováno spíše snahou zakrýt otvor po regulačním prvku me-chanického bzučáku. K upevnění nosníku potenciometru slouží dva šroubky, jimiž byl upevněn původní nosník bzu-čáku.

Obr. 2. Skříňka a rozložení součástí ve skříňce (pohled zespodů)

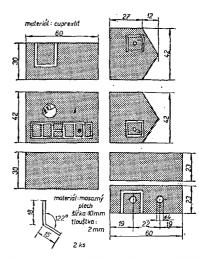
Vhodný zdroj kmitočtu pro můstek – zejména z hlediska malých rozměrů – byl popsán v AR č. 4/71, str. 144. Při jeho uvádění do chodu se může vyskytnout potíž, že nechtějí nasadit oscilace ani po záměně vývodů sekundáru transformátoru. Může to být mj. způsobeno použitým transformátorem jako jedním z hlavních prvků oscilátoru (indukčnost a Q). V takovém připadě pomůže zapojit mezi bázi tranzistoru a kostru přistroje nějaký miniaturní transformátorek (jako tlumivku) s velkým počtem závitů. V krajním případě vyhoví i cívky ze sluchátka s velkou impedancí. Kmitočet oscilátoru můžeme měnit změnou velikosti kondenzátoru v obvodu zpětné vazby (320 pF). Není vhodné používat příliš miniaturní transformátory. Z funkčního hlediska i rozměrově jsou nejvhodnější transformátory z přijímače T58, které jsou i levné. Další vhodnou úpravou můstku je využití citlivého měřícího přístroje s nu-

Další vhodnou úpravou můstku je využití citlivého měřicího přístroje s nulou uprostřed k vyvážení můstku. Velmi dobrým návodem pro tuto úpravu je článek Z. Havelky v AR 1/71 v rubrice "Jak na to".

Popisovaný zesilovač pracuje velmi spolehlivě na první zapnutí. Místo navrhovaného relé pro přepínání měřidla jsem však použil jednodušší a spolehlivější rozpínací konektor Tesla 6AF28230 (viz obr. 3 na str. 85 v AR 3/70), který se používá k připojení reproduktorů. Má rozpínací kontakt, který může nahradit funkci drahého relé; to navíc při malém napájecím napětí 1,5 V nemusí vždy dobře plnit svou funkci.

Úprava spočívá v tom, že konektor umístíme na pravé nebo levé straně horního odnímatelného krytu přístroje a tenkými ohebnými kablíky spojíme původní přívod k měřidlu s jedním vývodem konektoru (označen č. 3). Nový přívod k měřidlu spojíme s dalším vývodem konektoru (č. 4). Zapojení konektoru je zřejmé z obr. 1.

Funkce konektoru spočívá v tom, že při vytažené zástrčce je zapojeno měřidlo přes spínací kontakt 3–4. Při zasunutí zástrčky (s jednovodičovým přívodem od zesilovače) se rozpojí vývod 3 a je propojeno měřidlo se zesilovačem přes vývod 4.

Obr. 3. Jednotlivé díly skříňky na zesilovač (pohled ze strany fólie)

12 Amatérske! 1110 449

Zesilovač jsem navrhl jako samostatnou stavební jednotku, kterou můžeme připojit mosaznými kolíky (ze starých síťových zástrček bez uzemňovací dutinký) do zdířek pro sluchátko. Krátkým jednovodičovým kablíkem se zástrčkou se připojuje ke konektoru. Výhodou je možnost kdykoli uvést přístroj do původního stavu pouhým vytažením zesilovače ze zdířek pro sluchátko a kablíku se zástrčkou z konektoru.

Skříňku na jednotranzistorový zesilovač lze zhotovit z pocínovaného plechu a pak povrchově upravit, nebo ze zbytků cuprextitu (cuprexcartu), které se v dílně radioamatéra vždy najdou. V tomto případě vnitřní stěny skříňky (s měděnou vrstvou) v rozích spájíme. Vytvořením vhodných políček na stěnách získáme pájecí body pro upevnění součástek zesilovače.

Ve skříňce (obr. 2) o rozměrech podle obr. 3 je možné umístit tyto sou-

- 1 tužkový článek 1,5 V jako zdroj pro zesilovač,
- 1 potenciometr se spínačem střední velikosti.
 - 1 budicí transformátor z T58
 - a ostatní součásti zesilovače.

Na boční stěny skříňky jsou dutými nýtky uchyceny a k nýtkům připájeny držáky baterie (pružiny). Vnější části nýtků slouží ke kontrole stavu zdroje, aniž bychom museli odnímat dolní kryt

skříňky. Ten je přidržován podložkami na mosazných kolicích, které slouží jako přívody zesilovače ze zdířek pro sluchátko. Pro správnou funkci zesilovače i měřidla je třeba dodržet zásadu, že levá zdířka pro sluchátko (při čelním pohledu na přístroj) odpovídá horní-mu živému konci potenciometru M5. Popisovaná skříňka vyniká poměrně

velkou pevností a je vzhledná i bez

povrchové úpravy.

Těchto několik poznatků z úprav můstku ICOMET bude jistě podnětem těm majitelům, kteří dosud váhali s provedením úprav. Odměnou za to jim bude podstatně zlepšená funkce přístroje.

Jaroslav Kolafa

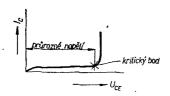
1ĕřič prűrazného napětí tranzistorů

Dr. Ludvík Kellner

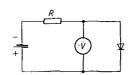
Je celá řada zařízení, v nichž jsou tranzistory namáhány i napěťově, tj. u nichž požadujeme aby přechody kolektor-emitor a kolektor-báze snesly bez poškození napětí řádu několika desitek voltů (případně i více). V katalozích jsou sice uváděny některé typy takových tranzistorů, je jich však velmi málo a patří obvykle mezi nejdražší typy. Přitom – znám to z vlastních zkušeností i z levnějších tranzistorů lze vybrat takové, na které bez jejich ohrožení lze přivést i dvojnásobné napětí, než udává katalog.

K měření mezního napětí tranzistorů a diod slouží popisovaný přístroj, který ukáže na měřidle napětí, při jehož pře-kročení dojde k průrazu přechodu kolektor-báze nebo kolektor-emitor.

Průraz tranzistoru nastává zvětšujeme-li napětí na některém přechodu. Z počátku (podle obr. 1) je proud kolektoru téměř nezávislý na napětí, po dosažení určitého napětí však nosiče proudu na přechodu nabývají takové rychlosti a energie, že nárazem se uvolní ďalší a další nosiče, dochází k nárazové ionizaci, k lavinovitému růstu proudu a poškození, popř. zničení přechodu. Protože proud tranzistoru je do dosažení určitého napětí téměř konstantní, můžeme na daný přechod přivést bez nebezpečí proražení napětí o něco menší, než je napětí bodu odpovídající bodu na charakteristice na obr. 1, při němž nastává lavinovitý jev. Zabezpečíme-li, aby napětí na elektrodách tranzistoru ani při špičkách (spínání relé a jiných indukčních zátěží) nedosáhlo

Obr. 1. Charakteristika $I_C = f(U_{CE})$ tranzistoru

Obr. 2. Základní zapojení měřiče

kritického bodu, pak alespoň polovina běžných tranzistorů je schopna pracovat s podstatně větším napětím na elektrodách, než jaké udává katalog.

Co a jak budeme vlastně měřit? Napětí na přechodu emitor-báze vůbec nemusime měřit, protože to je jednoznač-ně udáno katalogem a pohybuje se od 0,3 V do 8 V, výjimečně až asi do 20 V (GS501 až 504, 5 až 7NU73). Toto napětí není radno zvětšovat, protože pře-chod emitor-báze se chová jako Zenerova dioda a velmi snadno se prorazí.

Druhým a nejdůležitějším přechodem je přechod kolektor-báze. Určuje maximální napětí kolektoru a "vydrží" také obvykle zatížení největším napětím. Přechod kolektor-emitor má stejnou charakteristiku, obvykle však snese menší napětí, než přechod kolektor-báze.

Budeme tedy měřit dva přechody: kolektor-báze a kolektor-emitor. Metoda měření je u obou stejná. Přechody zapojíme jako diody v závěrném směru a přes omezovací odpor přivedeme na diody měřicí napětí. Je-li měřicí napětí větší, než napětí kritického bodu, nastává lavinovitý průraz, ale jen ve velmi omezené míře, protože je v obvodu zapojen omezovací odpor. Napětí na diodě se však zmenší a na měřidle čteme přímo napětí kritického bodu. Tranzistor tedy můžeme provozovat s klidným svědomím při napětí, které je vzhledem k naměřenému napětí menší asi o 20 až 30 %.

Princip zapojení ukazuje obr. 2. Tímto

způsobem lze měřit i průrazné napětí křemíkových diod řádu několika set až tisíc voltů (viz AR 6/1968).

Skutečné zapojení přistroje je na obr. 3. Přístrojem můžeme měřit na dvou rozsazích (100 a 200 V). Žádaný rozsah si zvolíme přepínačem Př1. Částí přepínače Př_{1a} v poloze I jednocestně usměrníme sekundární napětí transformátoru a na C_2 bude přesně 100 V, v poloze II (po zdvojování) 200 V. Částí přepínače P_{1b} přepínáme omezovací odpovy P_{1b} a P_{1b} přepínáme omezovací odpovy P_{1b} přepínáme omezovací odp zovací odpory R_1 a R_2 , přes něž přivádíme na tranzistor podle volby 100 nebo 200 V. Přepínač současně přepíná částí Př 1e i předřadné odpory voltmetru, který má v poloze I plnou výchylku 100 V, v poloze II 200 V. Předřadné odpory $R_{\rm p1}$ a $R_{\rm p2}$ zvolíme podle použitého měřidla (má mít alespoň 5 000 Ω/V).

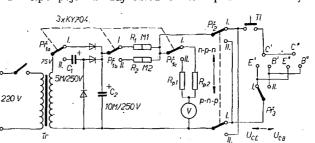
Transformátor dává na sekundární straně naprázdno střídavé napětí 75 V. Je navinut na jádru M17, primární vinutí má 6 000 závitů drátu o Ø 0,08 mm, sekundární 2 000 závitů o Ø 0,1 mm

(CuL). Omezovací odpory R₁ nebo R₂ propouštějí na tranzistor při plném napětí proud maximálně 1 mA, ten nestačí k lavinovitému průrazu přechodu, nastává jen jeho začátek, tj. ostrý ohyb charakteristiky v kritickém bodě. Napětí na tranzistoru se zmenší a voltmetr ukáže napětí kritického bodu, v němžskokem narůstá proud. Napětí na voltmetru je průrazné napětí příslušného přechodu tranzistoru.

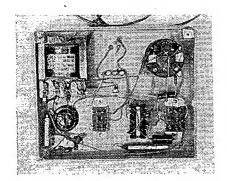
Přepínač Př₂ slouží k měření tranzistorů p-n-p a n-p-n. U tranzistorů n-p-n je katoda diody na kolektoru, anodou je buď emitor nebo báze. U tranzistorů s vodivostí p-n-p je tomu opačně. Pře-pínačem Př₃ si zvolíme měření průrazného napětí přechodu kolektor-emitor,

nebo kolektor-báze.

Aby na tranzistoru nebylo měřicí napětí trvale a nebyl tak zbytečně zatížen

Obr. 3. Schéma zapojení měřiče prů-razného napětí

je v obvodu zapojeno tlačítko Tl, kterým přivádíme napětí na tranzistor jen při měření.

Stavba přístroje není náročná, součástky vybereme podle možností a zásob. Kdyby se stalo, že na kondenzátoru C_2 nebude přesně 100, popř. 200 V, pak pozměníme R₁ a R₂ tak, aby jimi při zkratu jejich společného bodu na zem tekl proud 1 mA. Pro uchycení tranzistorů slouží různé tranzistorové objímky, aby bylo možné změřit tranzistory malého i velkého výkonu. Objimky jsou spojeny paralelně.

Vzhled i konstrukci přístroje je vidět

na obrázku.

POSLOUCHAI

Současně se zrozením rozhlasu se zrodila i kritika, která se v mnohých obměnách ozývá dodnes. Kritizuje se chybná (podle mínění posluchačů) dynamika rozhlasových pořadů. Bývá kritizován jednak rozdíl mezi nejslabšími a nejhlasitějšími místy v hudbě a jednak rozdíl úrovně hlasitosti hudby a řeči. Běžně se ozývá: "Nastavím-li si správně hlasitost na hudbu, řeč je pak nastavena naprosto špatně.

BBC v Londýně a Finský rozhlas provedly se svými posluchači řadu testů, z nichž vyplynulo, že problém není zdaleka jednoznačný a nedá se ani jedno-duše a přesně určit. Pozorovatelné rozdíly v nastavení hlasitosti reprodukce se objevily např. při roztřídění osob podle věku a pohlaví. Důležitou otázkou bylo, sloužila-li vysílaná hudba pouze jako zvuková kulisa, nebo byla-li sledována s plným soustředěním. V posledním případě zjistila BBC, že následuje-li za řečí hudba, zvětšují posluchači úroveň hlasitosti o 2 až 2,5 dB, a obráceně, při přechodu z hudby na řeč úroveň zmen-šují o 4 až 5 dB. Oproti tomu ve Finsku zjistili, že hudba jako zvuková kulisa má být přenášena s menší úrovní než řeč. Důležité části mluvených programů (zprávy) by měly být přenášeny s plnou úrovní.

V NSR konal WDR (Westdeutsche Rundfunk) velkou dotazovací akci u posluchačů třetího programu. Měla neobyčejný úspěch a sešlo se na 4 000 odpovědí. Hlavní otázkou bylo, jsou-li tiše povedí. Hlavní otazkou bylo, jsou-li tise hrané partie ve vážné hudbě příliš tiché, případně, jsou-li forte partie příliš hlasité. 70 % dotázaných odpovědělo kladně. 57 % uvedlo, že upravují hlasitost někdy a 13 % dokonce často během programu. To se týká převážně symfonické a nikoli komorní hudby. Tedy jen 30 % posluchačů vyhovoval rozsah dynamiky, zvolený techniky při vysílání. Bylo by možno oponovat tím, že největší měrou se na tom podílí ohled na sousedy při nedostatečné zvukové izolaci bytů. Ve WDR však zjistili zcela jiný výsledek. 61 % obyvatel

v jednotlivě stojících rodinných domcích shledává dynamiku příliš značnou. U posluchačů v činžovních domech se tento počet zvětšuje na 73 %

Když tedy rozhodující úlohu nehraje ohled na sousedy, kde je potom příčina? Odpověď je jednoduchá – je to velikost prostoru, v němž se hudba poslouchá. V pokojích s méně než 20 m² je s dynav pokojich s mene nez 20 m² je s uynamikou spokojeno jen 26 % posluchačů oproti 46 % spokojeným v místnostech větších než 30 m². Ale takové velké pokoje nemá mnoho lidí – jen 17 % dotázaných mělo k dispozici tak velkou místnosť (v NSR).

Avšak i pokoj o ploše 30 m² je malý ve srovnání s nahrávacím studiem pro symfonický orchestr. To je tèn nejpodstatnější důvod stížností. Symfonický orchestr nelze jednoduše "přesadit" do obývacího pokoje.

S dynamikou je spokojeno více posluchačů stereofonních programů (39%), než posluchačů s monofonními přijímači (25 %).

Ing. Müller (NSR) vznesl proto na posledním soustředění zvukových mistrů v Hamburku dotaz, zda by nebylo vhodné použít kompander. Kompresní část by byla na straně vysílače a expander by používali jen ti posluchači, kteří poža-dují velký rozsah dynamiky. Stupeň ex-panze by se nastavoval podle osobního vkusu posluchače.

Jaké máte vy osobní zkušenosti z poslechu hudby z rozhlasového přijímače?

Ing. Karel Mráček

Podle Funkschau 2/71

Pevné paměti MOS-ROM firmy Mostek

Laboratoře této firmy umístit všechny obvody malé kalkulačky do jediného složitého integrovaného obvodu LSI a firma pak počátkem tohoto roku dala do prodeje velmi výhodnou integrovanou paměť MOS s označením MK 2408 a tím zahájila výrobu nové série pevných pamětí MK 2400.

Tato paměť s pevným programem (ROM) je určena především jako generátor písmen a číslic pro displeje rychlým horizontálním průběhem

signálu. Kapacita této paměti s pevným programem 256 × 10 bitů postačí ke generování 64 písmen a číslic v mozaice 5×6 prvků, která je běžná u elektroluminiscenčních indikátorů GaAsP. Informační kapacita paměti KM 2408 je 256 slov × 10 bitů, doba vstupu 600 ns. Při objednávce 100 až 500 kusů v zakázkovém provedení s programem podle objednávky se prodává za 25 dolarů. Nová paměť firmy Mostek je pak o něco dražší než podobný výrobek firmy MOS Technology (USA), která prodává paměť MOS 2002 s kapacitou 256 × 10 bitů pro objednavatele 100 ku-sů asi za 15,6 dolaru. V oboru pevných pamětí MOS-ROM byl tedy rok 1971 zahájen cenovou relací "1 bit méně než 0.01 dolaru", která se pravděpodobně bude ještě dále snižovat.

O.H.Electronic News č. 810/1971

A67-150 X obrazovku Barevnou s tenkým krkem předvedla firma RCA technikům z konstrukce barevných televizních přijímačů. Je to první typ obrazovky s vychylovacím úhlem 110° a krkem o průměru 29 mm (oproti prů-měru krku 36,5 mm u běžných barevných obrazovek). Pro zavedení tohoto typu obrazovky mluví zjednodušení techniky vychylovacích obvodů (mezi jiným menší vychylovací výkon, odpadne rohová konvergence) a snížení výrobních nákladů na výrobu přijímače. Plocha stínítka nové obrazovky 2 032 cm² je poněkud větší než u dosavadní obrazovky 67 cm; její celková délka je 438 mm. Podle mínění pracovníků RCA nebude obvodová technika složitější než u obrazovky s úhlem 90°. Zahájení sériové výroby nové obrazovky bylo plánováno na srpen 1971, do konce roku má začít plná výroba. Pro vývojové práce dává RCA k dispozici potřebné vzorky spolu s vychylovací jednotkou XD422. Výrobce současně nabízí obrazové a řádkové vychylovací jednotky s polovodičovými prvky a další prvky, které usnadní přechod z dosud běžné techniky na upravené obvody pro obrazovku A67–150X. Sž

Podle Funktechnik 4/1971

* * *

Nová technologie výroby vysokonapěťových usměrňovačů dovoluje firmě General Instruments sériovou výrobu křemíkových usměrňovačů s extrémně malým úbytkem napětí a velmi malými rozměry. Úsměrňovač TGV 10, výrobený touto technologií, je určen pro jmenovité napětí 10 kV. Byl vyvinut především pro vysokonapěťové části televizních přijímačů, může se však zatěžovat proudem až 100 mA v jiných aplikacích. Nová technologie využívá nové pájecí techniky, která zaručuje spolehlivý dotek, malý úbytek napětí a nepatrné rozměry. Délka usměrňo-vače je jen 14 mm. Křemíkové usměrňovače jsou použity v miniaturní vyso-konapěťové kaskádě TVM 25, určené pro napájení barevných obrazovek.

Podle podkladů General Instruments

Sž

Americká firma a francouzský podnik Thomson se dohodly založit ve Francii společnou výrobní společnost s kapitálovou většinou firmy Thomson, která by vyráběla barevné obrazovky, zvláště typy s vychylovacím úhlem 110° a pří-slušné vychylovací jednotky. Začátek výroby je stanoven na konec roku 1971. Tato zpráva asi uzavírá současný stav většinové účasti na firmě France-Couleur, která vyvíjela barevnou obrazovku typu "Grill". S celkem 30 milióny franků státního úvěru se zkoušelo přivést tento typ barevné obrazovky do sériové výroby a m. j. zařídit tuto výrobu i v SSSR. Otevřeně bylo již prokázáno, co odborné kruhy stále tvrdily: že obrazovku typu "Grill" s dnes žádanými rozměry úhlopříčky stinitka 66 a 67 cm nelze sériově vyrábět.

Podle Funkschau 10/1971

stereobonní syntetizátor

Josef Blaha, RNDr. Josef Pešák

Stereofonní reprodukce se v poslední době stala tak samozřejmou, že je zbytečné hovořit o jejím přínosu z hlediska kvality poslechu. Na gramofonových deskách vycházejí vedle monofonních nahrávek stejné snímky ve stereofonním provedení. Také rozhlas zapojil do svého vysílání pravidelné stereofonní pořady. Avšak stereofonně je možné poslouchat tyto pořady jen na velmi omezeném území, prakticky v dosahu vysílačů Praha a Bratislava. Podobně jsou mezi posluchačí rozšířeny gramofonové desky se vzácnými nahrávkami, které jsou pouze monofonní.

Pro čtenáře, kteří mají zájem o zlepšení kvality poslechu i v uvedených případech, předkládáme popis zařízení, které moderním způsobem převede monofonní signál na signál pseudostereofonní.

Popis funkce

Především chceme upozornit čtenáře, kteří znají problematiku "nepravého sterea", že popisovaný pseudostereofonní systém se značně liší od dosud běžných systémů nejen kvalitou, ale i jednoduchostí. Ukažme si princip zařízení. Požadovaného převedení monofonního signálu na signál pseudostereofonní se zde dosahuje rozdělováním monofonního signálu do levého a pravého kanálu v závislosti na kmitočtu při současném fázovém posuvu mezi oběma kanály.

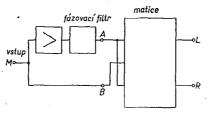
Pro zajištění účinné pseudostereofonní reprodukce je důležité:

 Aby součet energie ve spektru levého a pravého kanálu byl úměrný energii spektra monofonního signálu.
 Zařízení musí zaručovat dobrou sub-

2. Zařízení musí zaručovat dobrou subjektivní vyváženost kanálů, aby nebylo nutné případnou chybu korigovat stereováhou zesilovače, čímž bychom porušili předcházející podmínku (zdůrazňovali bychom příslušné části spektra umístěné v jednom kanále na úkor jiných, umístěných v kanále druhém).

Popisované zařízení splňuje obě uvedené podmínky na rozdíl od dřívějších systémů, které je nezaručovaly.

Blokové schéma zařízení, kterému budeme říkat stereofonní syntentizátor, je na obr. 1. Monofonní signál se na

Obr. 1. Blokové schéma stereofonního syntetizátoru

vstupu zařízení rozděluje do dvou větví s možností regulace vzájemného poměru napětí v bodech A a B, čímž se dosahuje požadovaného oddělení kanálů. Do horní větve je vložen fázovací filtr, který upraví monofonní signál tak, že jeho amplituda bude po monofonní průchodu tímto filtrem stejná v celém kmitočtovém pásmu; jednotlivé kmitočty budou však mít různý fázový posuv vzhledem k původnímu signálu. Signál z fázovacího filtru se dále vede do matice, do níž je současně přiveden i původní monofonní signál z druhé větve. Porovnáním okamžitých fází těchto signálů dochází v matici ke sčítání a odečítání napětí signálu. Tak dojde k rozdělení celého kmitočtového pásma na dílčí pásma, která jsou střídavě v levém a pravém kanálu.

Popis zapojení

Schéma zapojení stereofonního syntetizátoru je na obr. 2. Tranzistory T_1 až T_4 pracují jako jednotlivé články fázovacího filtru. Každý z těchto článků pootáčí fázi signálu v závislosti na kmitočtu bez vlivu na amplitudu signálu. Jeden článek pootočí fázi o 180° pouze jednou v pásmu 20 Hz až 20 kHz. Je proto nutné zařadit několik těchto článků do série, abychom dosáhli několikanásobného žádaného střídání fáze v uvedeném pásmu kmitočtů.

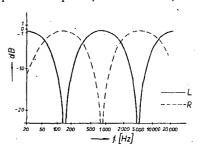
Počtem těchto článků a jejich různým laděním je možné měnit šířku pásem v jednotlivých kanálech a tak dosáhnout různé hustoty dělení pásem buď ve středu nebo na jednom z okrajů akustického pásma. Tímto způsobem je možno rozdělit energii mezi oba kanály tak, aby se dosáhlo dobré vyváženosti. Umístěním kmitočtového spektra charakteristického pro určité

hudební nástroje vlevo a jiných nástrojů vpravo lze dosáhnout i určité směrovosti.

Po pruchodu fázovacím filtrem přichází signál na tranzistor T_5 , který jednak odděluje matici od posledního fázovacího článku, jednak pracuje jako stupeň s rozdělenou zátěží, přivádjící na matici (složenou z odporu R_{20} až R_{23}) dvě napětí vzájemně pootočená o 180°.

Druhá větev stereofonního syntetizátoru je napájena z emitoru tranzistoru T_1 . Tranzistor T_1 pracuje jako emitorový sledovač, z jeho výstupu se odebírá napětí monofonního signálu a přivádí se do matice. Zaměníme-li odpor R_3 v emitoru T_1 za odporový trimr stejné hodnoty, přičemž kondenzátor G_{12} připojíme na bězec trimru, můžeme měnit oddělení kanálů. Tato regulace se však ukázala zbytečnou, neboť optimální výstupní napětí je téměř shodné s napětím emitoru.

K výstupu matice je připojen (v každém kanálu) emitorový sledovač, čímž se dosáhlo malé výstupní impedance. Bude-li vstupní impedance použitého stereofonního zesilovače dostatečně velká, mohou oba emitorové sledovače odpadnout. Na obr. 3 je výsledný průběh amplitudy obou kanálů, kte-

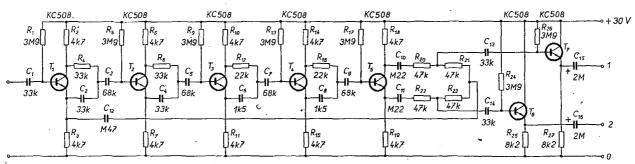

Obr. 3. Kmitočtový průběh amplitudy jednotlivých kanálů

rého bylo dosaženo naladěním prvního a druhého článku ve fázovacím filtru na 130 Hz a třetího a čtvrtého článku na 5 kHz. Toto naladění se osvědčilo a vyhovuje pro nejrůznější druhy monofonního materiálu.

Pro správnou funkci stereofonního syntetizátoru je důležité, aby každý následující fázovací článek měl velký vstupní odpor. Potom nebude předcházející článek zatěžován. Je proto nutné použít tranzistory s $\beta > 200$ a zařadit velký odpor do emitorů.

Chceme-li zpracovávat signál 0,5 V s přebuditelností 15 dB, potřebujeme poměrně značné napájecí napětí 30 V. Předpětí bází je vzhledem k požadavku velkého vstupního odporu jednotlivých stupňu zajištěno sériovými odpory. Vzhledem k velkému odporu v emitorech bude teplotní stabilita tranzistorů vyhovující.

Obr. 2. Schéma zapojení stereofonního syntetizátoru (1=L; 2=R)

Technické údaje

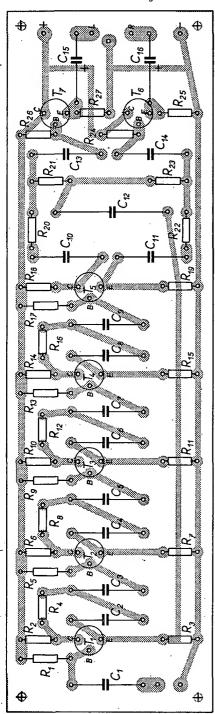
30 V, 15 mA. Napájení: Vstupní napětí: 500 mV + 15 dB.>0,5 M Ω . Vstupní odpor:

 $<600 \Omega$. Výstupní odpor:

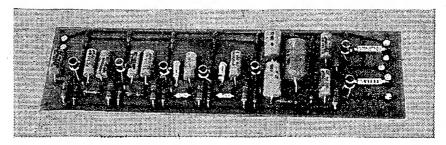
Celkový útlum na kmitočtech, při nichž je dosaženo maximálního oddějení kanálů, je 1 až 2 dB. Na kmitočtech 55 Hz, 300 Hz, 2,5 kHz a 13 kHz ie úrouř chou havitalního sprince victoria do produce victoria do Celkový útlum na kmitočtech, je úroveň obou kanálů stejná (tj. jde o monofonní signál při současném fázovém posuvu 90° mezi oběma kanály) a je o 6 dB pod úrovní maximálního oddělení. Přeslech na určených kmitočtech je větší než 40 dB.

Uvádění do chodu

Zapojení stereofonního syntetizátoru je jednoduché a uvedení do chodu je nenáročné. Celé zařízení je na desce

Obr. 4. Destička s plošnými spoji (Smaragd E102)

Obr. 5. Destička osazená součástkami

s plošnými spoji Smaragd E 102 (obr. 4 a 5). Bude-li zařízení osazeno součástkami podle schématu, není třeba kontrolovat naladění jednotlivých článků, které je zaručeno i s ohledem na tolerance součástí. Doporučuje se překontrolovat nastavení pracovních bodů jednotlivých stupňů, popřípadě ho opravit změnou odporů v bázích.

Těm, kteří chtějí zkontrolovat nastavení jednotlivých fázovacích článků nebo vyzkoušet jiné nastavení, doporučujeme tento postup: připojíme mili-voltmetr na výstup jednoho z kanálů a nf generátor na vstup. Potom "projíždíme" generátorem celé akustické pásmo a hledáme minima výstupního napětí. Na kmitočtu, při němž je v jednom kanále minimum, je v druhém kanále maximum a obráceně. Články lze ladit změnou črasových konstant R_4C_2 , R_8C_4 , $R_{12}C_6$, $R_{16}C_8$ tak, aby minima byla na požadovaných kmitočtech.

Kapacity vazebních kondenzátorů mezi jednotlivými stupni jsou minimální a nedoporučujeme je zmenšovat na když by se zdálo, že pokles např. 3 dB na kmitočtu 50 Hz je zanedbatelný. Fázový posuv, který se zde již uplat-ňuje, způsobí v matici jiné dělení pásem a poruší se požadované nastavení.

Protože je zesílení stereofonního syntetizátoru přibližně rovno jedné, nemusíme mít obavu z parazitních kmitů ani při velkém počtu stupňů nebo nedostatečné filtraci napájení mezi nimi. Pro připojení zařízení ke stereofon-

nímu zesilovači bychom měli okamžitě postřehnout rozprostření zvukového obrazu do celého prostoru mezi oběma reproduktory. V takto vytvořeném reproduktory. V takto vytvořeném zvukovém obrazu se v jeho pravé části nejčastěji objevují zvonky, metličky atp. a v levé části např. klavír, pozoun apod.

Závěr

Popisované zařízení vzniklo podle systému, kterého se používá pro přepis monofonních záznamů na stereofonní desky elektrickou cestou [1]. Ze zařízení byly vypuštěny prvky, které řeší výhradně problematiku mechanického záznamu na gramofonové desky. Do-sáhlo se tak značného zjednodušení.

Nevýhodou přesto zůstává poměrně velký počet aktivních prvků, které celé zařízení zdražují. Porovnáme-li však zařízení s jinými pseudostereofonními systémy, vidíme, že zdražení je zdánlivé. Například jeden z dříve používaných systémů, který je kvalitou srovnatelný s popisovaným zařízením, používá místo fázovacího filtru zpožďovací vedení 50 ms. Zpožďovací linka by musela být vzhledem k zajištění dobrých přenosových parametrů realizována magnetofonem s dvěma nezávislými hlavami a zesilovači. Spatná jakost reprodukce u ostatních systémů ani nevyvážila vynaložené náklady.

Velkou výhodou stereofonního syntetizátoru je, že tvoří samostatnou jednotku, určenou jako přídavné zařízení k původnímu stereofonnímu zařízení.

Celkový dojem při poslechu se podobá stereofonní reprodukci. Upravené snímky velkých orchestrálních a varhanních koncertů vyzní při poslechu k nerozeznání od snímků "pravého sterea".

Na druhé straně je samozřejmé, že není možné bezvýhradně srovnávat poslech nahrávky upravené stereofonním syntetizátorem se stereofonní nahrávkou, v níž převažují sólové nástroje výrazně umístěné v levém nebo pravém kanálu.

Domníváme se, že i přes omezení přinese naše pseudostereofonní zařízení výrazné zlepšení poslechu původně monofonních snímků.

Literatura

Orban, R.: Rational Technique For Synthesizing Pseudo-Stereo From Monophonic Sources. Journal of the Audio Engineering Society 1970, April, 18, 2, str. 157—164.

Pozn. red. Na závěr bychom chtěli k tomuto článku dodat několik faktů, abychom jednak uvedli i náš názor na tzv. pseudostereofonii vůbec a jednak otupili ostří případným připomínkám a namitkám vůčí uvedenému

Tedy - na stereofonii se lze dívat podstatě ze dvou hledisek - jednak jako na seriózní techniku, která nesporně, avšak pouze do určité míry přispívá nikoli ke zlepšení jakosti zvuku, ale spíše k zajímavosti poslechu, a jednak jako na show-business. Aby bylo jasno – neodsuzujeme druhé hledisko, pokud slouží jako důkaz toho, čeho všeho je možné pomočí elektroniky dosáhnout.

Pokud jde o pseudostereofonii, do-mníváme se, že na prvním místě stojí vždy maximálně dosažitelná jakost reprodukce - třeba monofonní - a teprve potom, jako nástavba, stereofonní poslech. A pseudostereofonie? Již z toho, co uvádějí autoři je zřejmé, že zdaleka ne všechny monofonní nahrávky jsou vhodné k pseudostereofonní úpravě, neboť výsledný dojem by mohl být podstatně horší, než při monofonním poslechu. Pokud se autoři dovolávají snímků na deskách, které byly pseudostěreofonně upraveny, pak k nim můžeme říci pouze to, že (pokud posloucháme soustředěně) vždy a za všech okolností zřetelně pozorujeme přemisťování jed-notlivých nástrojů nebo jejich skupin,

lokalizace je zcela vyloučena a výsledný dojem bývá často horší než při dobré

monofonní reprodukci.

Byli bychom proto rádi, kdyby naši tenáři brali stereofonní syntetizátor jako zajímavý a dobře vymyšlený technický "fígl", který dokumentuje kromě jiného i možnosti elektroniky –

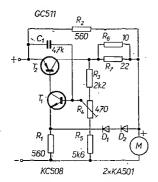
který však v žádném případě nezlepší jakost reprodukce monofonních snímků (jak uvádějí autoři v úvodu a závěru článku). Kromě toho bychom uvítali, kdybyste nám do redakce napsali i váš názor na otázky kolem pseudostereo-fonie, především ve spojení s popisovaným přístrojem.

Ing. Miroslav Hrubý

U převážné většiny magnetofonů, které se vyrábějí v současné době, se k regulaci rychlosti otáčení komutátorového motorku běžně používá elektronická regulace. Elektronická regulace úspěšně nahrazuje regulaci odstředivým regulátorem, jehož kmitající spínač vnáší do obvodu nestabilitu a nespolehlivost [1]. K regulaci se využívá prakticky jediného typu zapojení elektronického regulátoru. Účelem tohoto článku je ukázat jednak využití takového obvodu u kazetového magnetofonu Sanyo, v němž je původní regulátor poruchový a jednak některé výsledky, získané měřením.

Činnost obvodu

Schéma na obr. l ukazuje regulační obvod, který plní dvě funkce: v širokých mezích stabilizuje výstupní napětí vzhledem ke kolisajícímu napětí napájecího zdroje a současně řídí výstupní

Obr. 1. Schéma elektronického regulátoru rychlosti otáčení komutátorových motorků

řídicí tranzistor T₁. Kolektorovým proudem T_1 se otevírá i sériový regulační tranzistor T_2 a napětí na motorku se zvětšuje. Dosažení rovnovážného stavu zabezpečuje záporná zpětná vazba diodami D_1 a D_2 , pres než se prenášejí změny svorkového napětí motorku na emitorový odpor R_1 tranzistoru T_1 . Při zvětšení napětí na motorku se ote-Fri zvetsení napetí na motorku se ote-vírají diody D_1 a D_2 (zvětšuje se tedy protékající proud), čímž se zvětšuje i úbytek napětí na R_1 . Napětí na emito-ru T_1 se zvětšuje, tranzistor T_1 se při-vírá a vnitřní odpor tranzistoru T_2 se zvětšuje. Tento děj probíhá tak dlouho, ž se napětí na motorku nezvětšuje. až se napětí na motorku nezvětšuje a udržuje se na velikosti, dané vzájemným působením obvodů připojených k bázi a emitoru T_1 .

Regulační pochod se tedy uplatňuje při změnách vstupního napětí (např. při vybíjení baterií) a udržuje na výstupu konstantní napětí, pokud se pracovní napětí tranzistorů nezmenší tak, že tranzistory přestávají zesilovat.

je tedy úměrný magnetickému toku Φ a proudu kotvy I_k .

Elektrický výkon se přeměňuje na mechanický výkon podle rovnice

$$U_{\mathbf{k}}I_{\mathbf{k}}=M\omega$$
,

kde $U_{\mathbf{k}}$ je indukované napětí kotvy a ω je úhlový kmitočet. Pro kmitočet ω pak platí

$$\omega = \frac{U_k I_k}{M} = \frac{U_k I_k}{k \Phi I_k} = \frac{U_k}{k \Phi}$$
. Indukované napětí na kotvě je rovno

(zanedbáme-li úbytek napětí na kartáčích) rozdílu svorkového napětí $U_\mathtt{M}$ a úbytku napětí $I_k R_k$, kde R_k je stejnosměrný odpor vinutí kotvy.

$$U_{\mathbf{k}} = U_{\mathbf{M}} - I_{\mathbf{k}} R_{\mathbf{k}}.$$

Motorek má trvalý magnet, Φ je tedy konstantní

$$\omega = K(U_{M} - I_{k}R_{k}).$$

Zvětšujeme-li zatěžovací moment, zvětšuje se i I_k . Při konstantní rychlosti otáčení motorku se tedy svorkové napětí $U_{
m M}$ musí úměrně zvětšovat s proudem kotvy I_k tak, že se U_k pro libovolný zatěžovací moment nemění.

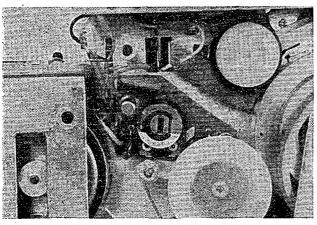
Tento požadavek je zajišťován pomocí sériového odporu R (paralelní kombinace R₆ a R₇), na němž průchodem proudu do zátěže vzniká úbytek napětí. Tento úbytek se přičítá k napětí, získávanému odporovým děličem z výstup-ního napětí. Dělič, který tvoří odpory R₃, R₄ a R₅, určuje pracovní bod tranzistoru T₁. Změnou dělicího poměru je možno v širokých mezích nastavit rychlost otáčení, jemně lze rychlost regulovat i za chodu motorku odporovým trimrem

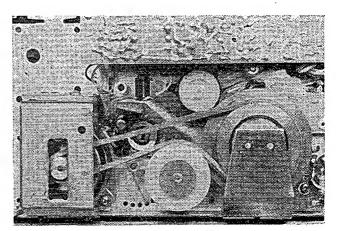
R₄.

Zvětší-li se vlivem zvětšení mechanického momentu odběr proudu, zvětší se též napětí na bázi tranzistoru T1, oba tranzistory se otevírají a výsledkem je zvětšení svorkového napětí $U_{\rm M}$. Zpětná vazba diodami brání úplnému otevření obou tranzistorů.

Návrh konstrukce a výsledky měření

U dovezených magnetofonů Sanyo se regulaci rychlosti motorku používá odstředivý regulátor, který nevyhovuje.

Obr. 2. Umístění a připojení regulátoru v magnetofonu Sanyo

Abychom udrželi rychlost otáčení

napětí úměrně velikosti zatěžovacího momentu motorku tak, že se rychlost jeho otáčení nemění.

Po přivedení napájecího napětí se obvod uvede v činnost nabíjecím proudem kondenzátoru C1, jímž se otevírá kých odporů v převodech atd.), nestačí udržovat pouze konstantní svorkové napětí motorku.

motorku stálou i při různém zatěžova-

cím momentu (vlívem změn mechanic-

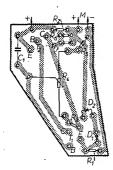
Moment motorku M vyvozovaný vodiči kotvy je

 $M = k\Phi I_k$;

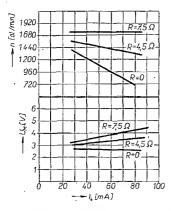
Mnohem lepších výsledků lze dosáhnout výše popsanou regulací elektronickou. Schéma zapojení regulátoru s hodnotami součástek je na obr. 1.

V zapojení byl použit křemíkový tranzistor (T_1) . Je možné použít i podobný germaniový typ; hodnoty součástek však budou odlišné [2].

Výstupní charakteristiku obvodu lze

Obr. 3. Deska s plošnými spoji obvodu podle obr. 1 (Smaragd E103)

Obr. 4. Závislost rychlosti otáčení n motorku a jeho svorkového napětí $U_{\rm M}$ na proudu kotvy

dále upravit odporem řádu desítek Ω , který zapojíme do série s diodami D_1 a D_2 [3].

Nahradíme-li odpor děliče R₅ vhodným termistorem, lze dosáhnout teplotně nezávislé činnosti celého obvodu.

Elektronický regulátor je zapojen na spojové desce, která je v magnetofonu Sanyo samonosně umístěna pod hnacím řemínkem (obr. 2 a 3). Při montáži je třeba dbát na spolehlivé odizolování strany destičky se spoji od kostry magnetofonu.

Připojení regulátoru si nevyžádá žádných podstatných zásahů do původních obvodů magnetofonu. Přívod k horní svorce motorku (červené lanko) připojíme ke kladnému pólu regulátoru a na původní místo (horní svorka motoru) připájíme výstup ze spojové desky k motorku. Záporný-pól je zapojen k dolní svorce motorku (černé lanko).

Výsledky měření provozních vlastností jsou uvedeny v obr. 4. Jde o vyjádření závislosti rychlosti otáčení motorku n a svorkového napětí $U_{\rm M}$ na proudu kotvy $I_{\rm k}$. (Velikost proudu kotvy je lineárně úměrná velikosti zatěžovacího momentu.) Parametrem je sériový odpor R. Pokud je odpor R roven nule, pracuje obvod jako běžný stabilizátor napětí. V tomto případě se však rychlost otáčení motorku s rostoucím zatěžovacím momentem prudce zmenšuje. (Rychlost otáčení se měřila srovnávací osciloskopickou metodou s fotoelektrickým snímáním.) Při R=7,5 Ω je rychlost otáčení stálá.

Výsledky měření i provozní zkušenosti potvrzují užitečnost a dlouhodo-

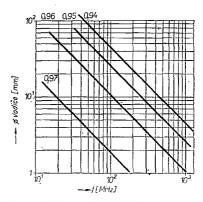
Výsledky měření i provozní zkušenosti potvrzují užitečnost a dlouhodobou spolehlivost uvedeného zapojení. K přednostem patří i to, že při záměně hnacího řemínku typem jiné tloušťky (např. lepený modelářský řemínek 2 × 2 mm) lze velmi jednoduše nastavit rychlost otáčení na původní velikost.

Literatura

- [1] Bartoň, J.: Magnetofon TESLA ANP PLUTO. ST 6/71.
- [2] Technická dokumentace magnetofonu GRUNDIG C200.
- [3] Volný, J.; Bartoň, J.: Patenty. Automatizace 1/71.

zavádíme pojem rychlostního činitele V. Protože k realizaci úseků používáme většinou vedení továrně vyráběná, můžeme tento činitel přesně určit: pro černou dvoulinku VFSP 510 je V=0.82, pro černou pěnovou rovněž V=0.82 (VFSV 516), pro souosé kabely s pevným styroflexovým dielektrikem VFKP 251 a VFKP 300 V=0.66, pro souosé kabely s pěnovým dielektrikem VFKV 600 a VFKV 603 V=0.71. Při zmínce o těchto u nás vyráběných napáječích bych chtěl upozonit, že napáječe s pěnovým dielektrikem mají značně menší útlum pro IV. a V. pásmo než napáječe s pevným dielektrikem. Ke správnému přizpůsobení antény a napáječe používáme obvykle čtvrtvlnný transformátor. Při jeho realizaci vycházíme ze známého vztahu pro přizpůsobení dvou impendací

$$Z_{t} = \sqrt{Z_{0}Z_{ant}}$$
.

Obr. 1. Diagram k určení zkracovacího tčinitele K

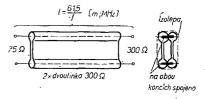
Obvykle přizpůsobujeme dvě nejčastěji používané impedance, tj. $75\,\Omega$ na $300\,\Omega$ a naopak. Pro impedanci \mathcal{Z}_t transformátoru pak vychází $\mathcal{Z}_t = 150\,\Omega$. Vedení s touto impedancí se běžně v televizní praxi nepoužívá, můžeme si však pomoci tím, že dva čtvrtvlnné úseky z běžné černé dvoulinky $300\,\Omega$ spojíme paralelně na obou koncích. Při použítí černé dvoulinky musíme uvážit rychlostní činitel V pro výpočet délky transformátoru

$$l_t = \frac{75}{f} V = \frac{61,5}{f}$$
 [m; MHz].

Provedení transformátoru je zřejmé z obr. 2; spojením obou částí Izolepou se dopouštíme nepřesnosti jen teoretické – v praxi se výrazně neprojeví.

Dipól - základní anténa

Jednoduchý dipól z trubek je pro malé náklady nejčastěji používanou anténou pro I. a II. pásmo, někdy (v případě přímého bezodrazového

Obr. 2. Čtvrtvlnný transformátor

% Praktické rady % % TV techniky %

Petr Novák, OK1WPN

(Pokračování) .

Shrneme-li tedy všechny tyto obtíže, dojdeme k názoru, že amatérská stavba konvertorů, zvláště přeladitelných, se pro značnou pracnost nevyplácí, a že je lepší použít konvertor tovární; ušetřenou námahu bychom měli včnovat stavbě anténního systému, popřípadě i se zesilovačem přímo u antény. Tomuto tématu chci včnovat další část článku s poukazem na jednoduchá praktická řešení, přístupná širokému okruhu čtenářů.

Antény a příslušenství

Rozhlédneme-li se po střechách našich obytných domů, vidíme na první pohled, kolik prohřešků se páchá proti základním anténářským zásadám. Jedním z nich je používání nejrůznějších náhražkových antén s nedefinovatelnou délkou a přizpůsobením. Tyto antény mohou vyhovět jen v bezprostředním sousedství vysílače. Při zvětšující se vzdálenosti musíme postupně používat antény složitější. Pro usnadnění dalšího

výkladu uvedu několik základních pojmů, které budeme používat. Základním pojmem je tzv. střední kmitočet kanálu, podle něhož se počítají všechny konstrukční délky. Jde o geometrický střed kmitočtového rozsahu kanálu, který pro pásma I. až III..uvádím v tabulce i s označením vysílače (tab. 1).

Tento střední kmitočet dosazujeme za f ve všech vzorcích, které dále uvedu.

Dále si musíme objasnit vztah mezi délkou vlny λ a skutečnou délkou l: skutečná délka je vlivem kapacity vodičů vůči zemi menší než λ u všech typů antén (mluvíme o tzv. elektrické a geometrické délce). Kapacita vodičů (trubka, drát) závisí na jejich průměru; protože λ je závislá na kmitočtu podle vztahu $\lambda=300/f$ [m; MHz], můžeme pro různé průměry trubek sestavit diagram zkracovacího činitele K (obr. 1).

Protože přizpůsobení antén vyžaduje různé transformační a symetrizační členy na principu čtvrtvlnných úseků,

Č. kan.	Střední kmitoč e t [MHz]	Název vysilače, polarizace (H — horizontální, V — vertikální)
1	52,5	Střední Čechy (Cukrák) H, Severní Morava H,
2	62,0	Jižní Čechy (Kleť) H, Západní Slovensko H
		ím jen názvy hlavních vysilačů, neboť každý čtenář, který přijímá signá) lá sám z polohy přepinače kanálového voliče, který kanál přijímá.
6	178,0	Východ. Čechy - Krásný H, Košice - Dubník V
7	186,0	B. Bystrica H, Praha H, Klinovec H
8	194,0	Ještěd V
9	202,0	Morava - Kojál H
10	210,0	Záp. Čechy - Krašov H
11	218,0	Žilina - Križava V, Jihlava - Javořice H
12	226.0	Ústí n. Labem - Buková hora V

příjmu) jej používáme i ve III. pásmu. Zpravidla však televizní posluchačí chybně připojují k dipólu přímo dvoulinku 300 Ω . Jednoduchý dipól má totiž impedanci 75 Ω . Délka transformátoru pro připojení dvoulinky (obr. 2) je pro l. kanál CCIR-K (Cukrák, Ostrava) 1170 mm, pro 2. kanál CCIR-K (Kleť, Kamzík) 990 mm, pro 4. kanál CCIR-G (Ochsenkopf) 955 mm.

Skládaný dipól je určen k přímému připojení napáječe 300 Ω bez dalšího přizpůsobení. Při výpočtu délky skládaného dipólu použijeme vzorec:

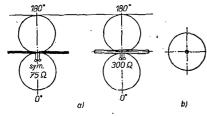
$$l_d = \frac{150}{f} K$$
 [m; MHz],

kde K je zkracovací činitel závislý na průměru použitých trubek; K vyhledáme v diagramu na obr. 1.

Stejný zisk má i dipól z dvoulinky, připevněný na izolační tyči (dřevěná lať apod.). Jeho délka je však odlišná, neboť místo zkracovacího činitele pro vzduchové dielektrikum krátíme rychlostním činitelem V.

$$l_{\rm d} = \frac{150}{f}$$
. 0,82 = $\frac{123}{f}$.

Délka dipólu z dvoulinky pro 1. kanál CCIR-K je 2 350 mm, pro 2. kanál 1 990 mm, pro 4. kanál CCIR-G 1 910 mm. Všechny tyto dipóly mají vyzařovací diagramy podle obr. 3,

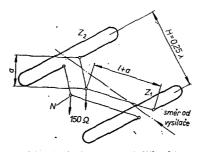

Obr. 3. Vyzařovací diagram dipólu: a – vodorovný (v rovině dipólu), b – svislý (v rovině kolmé na dipól)

nehodí se tedy tam, kde dochází k rušení přijímaného vysílače. V těchto případech musíme sáhnout k anténám směrovým.

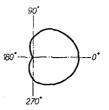
Anténa typu Zéland - anténa ZL

Tato anténa, před 15 až 20 lety velmi populární zvláště mezi radioamatéry, nedoznala v televizní praxi většího rozšířeni, i když ji čas od času na střechách domů vidíme. Je to způsobeno tím, že od prvopočátků chybí její přesné teoretické zdůvodnění (v naší literatuře)

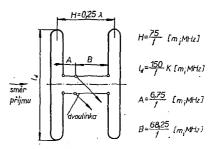

Obr. 4. Anténa "nepravý Zéland"

a její konstrukce se většinou opírala o experimentálně získané údaje. K jejímu malému rozšíření přispěl sám autor G. H. Pritchard tím, že již v roce 1949, kdy anténu prvně publi-koval, došel k několika nejednoznačným závěrům, které převzal i J. Šíma, OKIJX, v AR 6/56. Nejednoznačnost v délkových údajích je způsobena také tím, že uvedená anténa je značně širokopásmová a při jejím experimentálním nastavování se výrazně neuplatní maxima zisku a předozadního poměru. K vysvětlení funkce této antény použi-jeme příklad z publikace M. Českého: TV přijímací antény (SNTL 1961). Nejde zde sice o "pravou" anténu ZL, Nejde zde sice o "pravou" anténu ZL, ale o soustavu dvou skládaných dipólů ve vzájemné vzdálenosti λ/4. Činnost pravé "Zélandky" je však podobná. Autor zde uvádí (obr. 4): Signál, který dopadne na zářič Z₁ ve směru příjmu, dopadne na zářič Z₂, který je od Z₁ vzdálen přesně λ/4, opožděně s fázovým posuvem 90°. U pravíme-li fázovací ve posuvem 90°. Upravime-li fázovací vedení napájející oba dipóly tak, aby do bodu napájení N došel signál ze zářiče Z_1 opět přesně o 90° opožděně, pak jsou v bodě N signály ze zářičů Z_1 i Z_2 ve fázi a sčítají se. Naopak signál, který dopadne z opačného směru na Z2, dopadne na Z₁ rovněž o 90° posunut cestou fázovacího vedení, do bodu N se dostane signál ze zářiče Z1 posunut o dalších 90° proti signálu ze Z2, tedy celkem o 180° a signály se vzájemně

Obr. 5. Vyzařovací diagram soustavy dvou dipólů z obr. 4

Obr. 6. Praktické provedení antény z obr. 4. H = 76|f, $l_d = 150K|f$, A = 6,75|f, B = 68,25|f [m; MHz]

zruší. Je proto příjem ze žádaného směru zhruba dvojnásobný, příjem z opačného směru nulový. Výsledkem je pak vyzařovací diagram ve tvaru kardioidy (obr. 5). To jsou však výsledky ideální, tedy v praxi nedosažitelné. Kromě toho konstrukce fázovacího vedení ve formě Y, jak je naznačena na obr. 4, je poněkud těžkopádná a nepraktická, neboť ideální konstrukce tohoto vedení by byla z dvoulinky VFSP 510 s rychlostním činitelem 0,82, který fázovací úsek oproti vzdušnému vedení krátí. Protože rozměr a v obr. 4 je libovolný, můžeme si pomoci jednoduchou rovnicí:

$$l + 2a = \lambda/4$$
, kde $l = 0.82 \lambda/4$.

Rozměr a je pak přesně určen jako $0.09\lambda/4$ a odpadá nutnost zalomení fázovacího úseku do tvaru Y. Praktické provedení této antény je zřejmé z obr. 6, kde jsou jednotlivé délky vyjádřeny v závislosti na středním kmitočtu kanálu f. Problémem však zůstává výsledná impedance v bodě N, 150 Ω . Do bodu N nelze připojit přímo napáječ 300 Ω ani 75 Ω , neboť v obou připadech je činitel odrazu 2, což je z hlediska přizpůsobení (zdvojení obrysů) nepřípustné. Pomohl by čtvrtvlnný transformátor o $Z_1 = 210 \Omega$, ovšem tuto impedanci běžně vyráběné dvouvodiče nemají. Anténu ZL můžeme postavit i jako celokovovou se vzdušným fázovacím vedením o poměru S/d = 1:6; v tom případě připojujeme napáječ na zářič bližší k vysílači přímo. Kdo by chtěl celou anténu zhotovit jen z dvoulinky na laťkové konstrukci, musí délku dipólů zkrátit opět s ohledem na rychlostní činitel V = 0.82 podle vzorce:

$$l_{\rm d}=\frac{124}{f} \qquad [\rm m; \, MHz],$$

ostatní vzdálenosti se nemění.

Beam ZL - pravý Zélano

Tato anténa je na první pohled podobná předcházející a vlivem své funkce je jí podobná i ve výsledném směrovém účinku. Rozdíl je způsoben tím, že vzdálenost mezi prvky je jen 0,1253, tedy poloviční. Z teorie o dvojicí kolineárních dipólů je totiž známo, že se zmenšující se vzdáleností mezi prvky se zlepšuje až do jisté míry kardioidní tvar vyzařovacího diagramu. Nebudu se podrobně zabývat teorií této antény, uvedu jen, že vlivem zmenšení vzdálenosti dipólů na 0,1251 je třeba dipóly spojit fázovacím vedením o celkovém posuvu 135° (180° – 45°), dále vliv změny reaktančních složek změněné impedance dipólů je třeba kompenzovat prodloužením nebo zkrácením dipólů.

(Pokračování)

Тур	Druh	Použití	U _{CE}	I _C	h _{21E}	f _T fα*	Ta	P _{tot} Pc*	Ξ_	Ξ	I _C	ទ	Pouzdro	Výrob-	اير	Náhrada		-	KOZ	dily	날
Тур	Druii	Fouziti	įvį	[mA]	h ₂₁₆ *	[MHz]	<i>T</i> e [°C]	max [mW]	UCB max [V]	UCE	max [mA]	$T_{\mathbf{j}}$ max [°C]	Pouzuro	ce	Patice	TESLA	Pc	U _C	fτ	h ₂₁	Spía.
MP2144, A	Gjp	NFv	2	500	50—100	0,02*	25c	70 W	60	45		90	TO-41	Mot .	31	5NU74	<	_	-	_	
MP2145, A	Gjp	NFv	2	500	50100	0,02*	25c	70 W	75	60		90	TO-41	Mot	31	7NU74	<	>	п	=	,
MP2146, A	Gjp	NFv	2	500	50—100	0,02*	25c	70 W	90	65		90	TO-41	Mot	31	7NU74	<	=	=	=	
MP2200A	GEp	Sp	2	8 A	> 25	0,21	25c	106 ₩	-	80	25 A	110	TO-3	Mot	31	_					.
MP2300A	GEp	Sp	2	8 A	> 25	0,21	25c	106 W		100	25 A	110	TO-3	Mot	31	_					
MP2400A	GEp	Sp	2	8 A	> 25	0,21	25c	106 W		120	25 A	110	TO-3	Mot	31	_					.
MP3730	Gip	VZ ·	4	50	10—200	> 1	25c	56 W	200	200	5 A	110	ТО-3	Mot	31	-			•		, }
MP3731	Gjp	HZ	3	6 A	> 15	> 1	25c	56 W	320	320	10 A	110	ТО-3	Mot	31	_					,
MP8111	SPEn	NFv, I	5	200	3060	> 100	75c	25 W	60	60	1,2 A	200		MEH	73	_					
MP8112	SPEn	NFv, I	5	200	50120	> 100	75c	25 W	60	60	1,2 A	200		мен	73	 					
MP8113	SPEn	NFv, I	5	200	100240	> 100	75c	25 W	60	60	1,2 A	200		MEH	73	– .					
MP8121	SPEn	NFv, I	5	200	2060	> 100	75c	25 ₩	35	35	1,2 A	200		мен	73	_					
MP8122	SPEn	NFv, I	5	200	50—120	> 100	75c	25 W	35	35	1,2 A	200		MEH	73	_	, ,				1
MP8123	SPEn	NFv, I	5	200	> 100	> 100	75c	25 W	35	35	1,2 A	200		MEH	73	_					
MPQ3303	SPn	Po	5	300	40—200	> 400	25	600	25	12		125	TO-116	Mot	70	 			ļ	ľ	
MPO3725	SPn	Po	1	100	35—200	> 250	25	600		60		125	TO-116	Mot	70	l —				-	
MPS404	SPp	Sp	0,15	12	30-400	> 4*	25	310	25	24	150	135	TO-92	Mot	21	KF517	>	>	>	=	
MPS404A	SPp	Sp	0,15	12	30-400	> 4*	25	310	40	35	150	135		Mot	21	KF517	>	=	>	_	
MPS706	SPn	Spvr	1	10	> 20	> 200	25	310	25	20		135		Mot	21	KSY62	>	=	>	_	_
MPS706A	SPn	Spvr	1	10	20—60	> 200	25	310	25	20	}	135	1	Mot	21	KSY62A	>	=	>	_	-
MPS834 -	SPn	Spvr	1	10	> 25	> 350	25	310	40	30	200	135		Mot	21	KSY63	>	.	<	_	_
MPS835	SPn	Spvr	1	10	> 20	> 300	25	310	25	20	200	135		Mot	21	KSY62	>	_	<	_	_
MPS918	SPn	VFu	1	3	> 20	> 600	25	310	30	15		135		Mot	21	_			ŀ		
MPS2369	SPn	Spvr	1	10	40—120	> 500	25	310	40	15	500	135		Mot	21	KSY71	>	_	_	_	_
MPS2711	SPEn	NF	4,5	2	30-120*	2.500	25	310	18	18	100	135	i	Mot	21	KC508	>	_		≥	
MPS2712	SPEn	NF	4,5	2	80—200*		25	310	18	18	100	135		Mot	21	KC508	>	_		≥	
MPS2713	SPEn	Sp	4,5	2	3090	250	25	310	18	18	200	135	1	Mot	21	KSY71	>	>	>	_	4
MPS2714	SPEn	Sp	4,5	2	75—225	250	25	310	18	18	200	135		Mot .	21	KSY71	>	>	>	≨	4
MPS2714	SPEn	Sp, NF	4,5	2	> 30	250	25	310	18	10	200	135		Mot	21	KC508	>	_	ĺ	>	
MPS2716	SPEn	Sp, NF	4,5	2	> 75		25	310	18			135		Mot	21	KC508	>	_		>	
MPS2894	SPEp	Sp, IVI	0,5	30	70	> 400	25	300	12	12		135		Mot	21	KSY81	>	_	_		4
	SPEn	NF, Sp	10	2	90—180*	7 400	25	200	25	25	100	100		Mot	21	KC508	>	<	_	_	1
MPS2923	SPEn	NF, Sp	10	2	150—300*		25	200	25	25	100	100	ŧ	Mot	21	KC508	>	~		_	
MPS2924	SPEn	NF, Sp	10	2	235-470*		25	200	25	25	100	100	ì	Mot	21	KC508	>	<			
MPS2925	SPEn	VFv	10	2	35-470*	300	25	1	18		100	135	1	Mot	21	KC508	_	_	 ≨	=	
MPS2926	SPEn	NF	4,5	2	150-500*	300	25	310 310	25	18 25	100	135	i		21	KC508	_	<			
MPS3392	SPEn	NF	4,5	2	90-400*	İ	ı		25			135		Mot	21	KC508	_	<		Ι.	
MPS3393	SPEn		4,5	2	55—300*		25	310	25	25 .	100	135	1	Mot	21	KC508	_	<		≧	
MPS3394	SPEn	NF NF	4,5	2	150800*		25	310	25	25	100	1		Mot	21	KC508	_	<		≧	
MPS3395	SPEn		4,5	2	> 90		25	310	1	25	100	135		Mot	21	KC508	1	1	İ	=	
MPS3396		NF	1 1	2	< 500		25	310	25	25		135	i	Mot	1		=	<		≥	1
MPS3397	SPEn	NF '	4,5				25	310	25	25		135	1	Mot	21	KC508	_	<		=	
MPS3398	SPEn	NF	4,5	2	< 800		25	310	25	25		135		Mot	21	KC508	=	<		=	
MPS3563	SPn	VFu	10	8	20250*	600-1500	i i	310	30	12		135		Mot	21				١.		
MPS3638	SPEp	Sp	10	50	> 30	> 100	25	310	25	25	500	135		Mot	21	KFY16	>	>	<	1	n
MPS3638A	SPEp	Sp	10	50	> 100	> 150	25	310	25	25	500	135		Mot	21	KFY18	>	>	<	-	מ
MPS3639	SPEp	Spvr	0,3	10	30—120	> 500	25	200	6	6	80	125		Mot	21	KSY81	>	>	-	=	4
MPS3640	SPEp	Sp	0,3	10	30120	> 500	25	310	12	12	80	135		Mot	21	KSY81	>	=.	=	-	1
MPS3646	SPEn	Spvr	0,4	30	30—120	> 350	25	200	40	15	200	125	TO-92	Mot	21	KSY71 KSY21	>	=	>	=	>
MPS3693	SPEn	VF, MF	10	10	40—160	> 200	25	310	45	45		135	TO-92	Mot	21	KF525	<	<		_	1
MPS3694	SPEn	VF	10	10	100-400	> 200	25	310	45	45	1	135		Mot	21	KF524	<	<	_	-	
MPS3702	SPEp	NF	5	50	60-300	> 100	25	310	40	25	200	135		Mot	21	_					
MPS3703	SPEp	NF	5	50	30150	> 100	25	310	50	30	200	135		Mot	21	 _					
MPS3704	SPEn	NF .	2	50	100300	> 100	25	310	50	30	600	135	1	Mot	21	KC507	-	<	>	≥	
APS3705	SPEn	NF .	2	50	50—150	> 100	25	310	50	30	600	135	i '	Mot	21	KC507	_	<	>	≥	-
MPS3706	SPEn	NF	2	50	30-600	> 100	25	310	40	20	600	135	1	Mot	21	KC507	=	>	>	≥	
APS3707	SPEn	NF-nš	5	0,1	100550*		25	310	30	30	30	135	ŀ	Mot	21	KC507	-	>		=	ł
02101				.,-					-		-	رَّتُ ا				KC509	=	1		≥	
APS3708	SPEn	NF	5	1	45800*		25	310	30	30	30	135	TO-92	Mot	21	KC507	=	>		≥	
MPS3709	SPEn	NF	5	1	45250*		25	310	30	30	30	135	TO-92	Mot	21	KC507	=	>	1	≥	
MPS3710	SPEn	NF	5	1	90—450*		25	310	30	30	30	135	TO-92	Mot	21	KC507	-	>		≥	
APS3711	SPEn	NF	5	1	180—800*	-	25	310	30	30	30	135	TO-92	Mot	21	KC507	-	>	1	-	
MPS3721	SPEn	VFv	10	2	60660*	300	25	310	18	18 -		135	TO-92	Mot	21	KC508	>	=	≤	≥	
MPS3826	SPEn	VF, NF	10	10	> 40	> 200	25	310	60	45	30	135		Mot	21	KF506	>	>	<	-	
MPS3827	SPEn	VF, NF	10	10	> 100	> 200	25	310	60	45	30	135	i	Mot	21	KF508	>	>	<	_	
Cartofill	SPEn	NF	10	10	Mark Santa			1554 1	1			1	1		1	1	1	1	1	1	

						fm	Ta	Ptot	5	Ξ	Ic	ប					<u> </u>		Roz	dily		_
Тур	Druh	Použití	U _{CE} [V]	Ic [mA]	h _{21E} h _{21e} *	fπ fα* [MHz]	Tc [°C]	PC* max [mW]	UCB max [V]	UCE max [1	max [mA]	T_j max [°	Pouzdra	Výrob- ce	Patice	Náhrada TESLA	$P_{\mathbf{C}}$	$U_{\mathbf{C}}$	fT	h 21	§pin. ví.	F
MPS6507	SPEn	Sv	10	2	> 25	> 700	25	210	30	20	100	135	TO-92	Mot	21	_						
MPS6511	SPEn	MF-FM	10	10	> 25		25	210	30	20	100	135	TO-92	Mot	21	KF173	>	>		=		
MPS6512	SPEn	NF	10	2	50—100	250	25	310	40	30	100	135	TO-92	Mot	21	KC507	=	>	=	>		=
MPS6513	SPEn	NF	10	2	90—180	250	25	310	40	30	100	135		Mot	21	KC507	=	>	=	≥		=
MPS6514	SPEn	NF	10	2	150-300	390	25	310	40	25	100	135		Mot	21	KC507	=	>	≤	=		-
MPS6515	SPEn	NF	10	2	250—500	390	25	310	40	25	100	135		Mot	21	KC507	=	>	≤	=		_
MPS6516	SPEp	NF	10	2	50—100	200	25	310	40	40	100	135		Mot	21 21				1			
MPS6517 MPS6518 `	SPE _p	NF NF	10 10	2 2	90180 150300	340	25 25	310 310	40	40 40	100	135 135	-	Mot Mot	21	<u> </u>						
MP\$6519	SPEp	NF	10	2	250-500	340	25	310	25	25	100	135		Mot	21	l		ľ				
MPS6520	SPEn	NF-nš	10	2	200—400	390	25	310	40	25	100	135		Mot	21	KC507	_	>	≤	-		>
MPS6521	SPEn	NF-nš	10	.2	300600	390	25	310	40	25	100	135		Mot	21	KC509 KC507	=	>	אואו אואו	11 11		=
MPS6522	SPEp	NF-nš	10	2	200400	340	25	310	25	25	100	135	TO-92	Mot	21	KC509	=	<	≤	11		=
MPS6523	SPEp	NF-nš	10	2	300—600	340	25,	310	25	25	100	135		Mot	21							
MPS6530	SPEn	NF, VF	1	100	40—120	390	25	310	60	40	600	135	, ,	Mot	21	[ĺ	ĺ				ĺ
MPS6531	SPEn	NF, VF	1	100	90270	390	25	310	60	40	600	135	TO-92	Mot	21	_						
MPS6532	SPEn	NF, VF	1	100	> 30	390	25	310	50	30	600	135	TO-92	Mot	21	_						
MPS6533	SPEp.	NF, VF	1	100	40-120	260	25	310	40	40	600	135	TO-92	Mot	21							ĺ
MPS6534	SPEp	NF, VF	1	100	90—270	260	25	310	40	40	600	135	TO-92	Mot	21							
MPS6535	SPEp	NF, VF	1	100	> 30	260	25	310	30	30	600	135	TO-92	Mot	21							ĺ
MPS6539	SPEn	VFv	10	4	> 20	> 500	25	310	20	20	1	135	TO-92	Mot	74	KF525	<	>	<	-		>
MPS6540	SPEn	MF-FM	10	2	> 25	> 350	25	310	30	30		135	TO-92	Mot	74	KF524	<	>	<			ĺ
MPS6541	SPEn	VF			*		25	310	30	30		135	TO-92	Mot	74	KF524	<	>				
MPS6542	SPEn	Sv -	10	2	> 25 -	> 700	25	310	30	20	100	135	TO-92	Mot	74	-			i			
MPS6543	SPEn	Ov	10	4	> 25	> 750	25	310	35	25	1	135	TO-92	Mot	74	ļ.—						
AP\$6544	SPEn	MF-Vi	10	3 0	> 20		25	310	60	45		135	TO-92	Mot	74	KF504	>	>		=		
APS6545	SPEn	MF-Vi	10	30	> 20		25	310	60	45		135	TO-92	Mot'	74	KF504	>	>	i	-		ĺ
APS6546	SPEn	Ov	10	2	> 20	≥ 600	25	310	3 5	25	50	135	TO-92	Mot.	74	KF524	<	<	<	≥ .		ĺ
APS6547	SPEn	S-FM	10	2 .	> 20	> 600	25	310	35	25	500	135		Mot	74	KF525	<	<	<	≥	-	l
MPS6548	SPEn	VFu	10	4	> 25	> 650	25	310	30	25		135	TO-92	Mot	74	_					.	
MPS6552	SPEn	VF, NF			> 100	> 30	25	310	35		:	135	TO-92	Mot	21	KC509	=	>	>	≥		
MPS6553	SPEn	VF, NF			> 100	> 30	25	310	35			135	TO-92	Mot	21	KC509	=	>	>	≥		
MPS6554	SPEn	VF, NF	ł		> 200	> 30	25	310	35			135	TO-92	Mot	21	KC509	=	>	>	=		l
APS6555	SPEn	VF, NF	٠. ا		> 200 50—200	> 30	25	310	35		500	135	TO-92	Mot	21	KC509	-	>	>	=		
APS6560	SPEn	NFv	1	500 350	50—200	> 60 > 60	25	500	25	25	600	135 135	TO-92 TO-92	Mot	21	I						ĺ
APS6561	SPEn SPEp	NFv NFv	1	500	50—200	> 60	25 25	500 500	20 25	20	600 600	135		Mot Mot	21	_						ĺ
MPS6562	SPEp	NFv	1	350	50—200	> 60	25	500	20	25 20	600	135	1	Mot	21							
APS6563 APS6564	SPEn	NF, VF	1	330	> 25	- 00	25	310	45	20	000	135		Mot	21	KC507	_	_		>		ĺ
MPS6565	SPEn	NF-nš	10	10	40—160		25	310	.60	45		135		Mot	21	KF506	>	>		_		
APS6566	SPEn	NF-nš	10	10	100-400		25	310	60	45		135		Mot	21	KF508	>	>		_		ĺ
APS6567	SPEn	MF-TV	5	10	> 25		- 25	310		40		135		Mot	74	KF506	>	=		=		
APS6568	SPEn	VFv	5	4	20-200	375—800	. 1	310	20	20		135		Mot	75	_	-					
APS6568A	SPEn	VFv	5	4	20—200	375—800		310	20	20		135		Mot	74	_			i l			ĺ
APS6569	SPEn	VFv	5	4	20200	300—800	25	310	20	20		135		Mot	75	KF173	<	>	_	_		
MPS6570	SPEn	MF-TV VFv,	5	4	20—200	300— 800	25	310	20	20		135	TO-92	Mot	75	KF173	<	>	-11	 =		
APS6571	SPEn	MF-TV NF-nš	5	0,1	250—1000	175 > 50	25	310	25	20	50	135	TO-92	Mot	21	KC509	_	:	≥ :			
APS-A05	SPEn	NFv	1	100	150 > 50	200 > 50	25	500	60	60 .	.500	135		Mot	21	l_			-			-
APS-A06	SPEn	NFv	1	100	150>50	200 > 50	25	500	80	80	500.	135		Mot	21							1
APS-A09	SPEn	NF-nš	5	0,1	100600	80 > 30	25	310	50	50	50 -	135		Mot	21	KC507	=	<	>	_		≤
APS-A10	SPEn	NF, VF	10	5	40—400	> 50	25	300		40	100	135	TO-92	Mot	21	KC507	=	=	>	≥		-
APS-A12	SPEn	Darl	5	10	>20 000		25	310		20		135	TO-92	Mot	21	KFZ66	>	>		=		
APS-A13	SPEņ	Darl	5	100	>10 000	200 > 125	25	500	30	30	300	135	TO-92	Mot	21	KFZ68	=	>	=	=		
APS-A14	SPEn	Dari	5.	100	>20 000	200 > 125	25	500	30	30	300	135	TO-92	Mot	21	KFZ68	-	>	=	≤		
APS-A20	SPEn	NF, VF	10	5	40—400	> 125	25	300		40	100	135	TO-92	Mot	21	KF167 .	<	=	>	-		
APS-A55	SPEp	NFv	1 :	100	125 > 50	100 > 50 _.	25	[500 . ,	60	60	500	135	TO-92	Mot	21	-						
APS-A56	SPEp	NFv	1	100	125 > 50	100 > 50	25	500	80	80	500	135	TO-92	Mot '	21	-		ľ				
APS-A65	SPEp	Darl	5	10	>50 000	175 > 100	25	500	30	30	300	135	TO-92	Mot	21	-						l
APS-A66	SPEp	Dari	5	1ó	.>75 000	175 > 100	25	500 .	30	30	300	135	TO-92	Mot	21	 - .				l İ		
APS-A70	SPEp	NF, VF	10	5	40—400	> 125	25	300		40 :	100	135	TO-92	Mot	.21	-						
MPS-H02	SPEn	VFv	10	4	20—200	> 375 .	25	500	20	20		135	TO-92	Mot	74	_						
MPS-H04	SPEn	VF -	10	1,5	30—120	180>80	25	300		80	100	135		Mot	21	KF525	<	<	>	=	ı	
MPS-H05	SPEn	MF-AM	10	1,5	30—150	180>80	25	300		80	100	135	TO-92	Mot	21	KF524	<	<	>	=		

						$f_{\mathbf{T}}$	Ta	Ptot	Ξ	Ξ	Ic	[c]							Roz	zdíly		_
Тур	Druh	Použiti	[V]	I _C [mA]	h _{21E} h _{21e} *	fα* [MHz]	T _c [°C]	Pc* max [mW]	UCB max [UCE max		$T_{\rm j}$ max [Pouzdro	Výrob- ce	Patice	Náhrada TESLA	PC	$U_{\mathbf{C}}$	$f_{\mathbf{T}}$	h ₂₁	Spín, vi,	F
N1102	Gjn	NF	1,5	35	45	> 0,01*	25	180	40	!	100	75	TO-22	Syl	1	101NU71 103NU71	=	< > >	>	=		
N1102/5	Gjn	NF	1,5	35	40	0,15*	25	180	40	•	100	90	TO-5	Syl	2	101NU71 103NU71	=	< >	>	=		
N1103	Sdfn	VF, Sp	3	10	> 30	> 12,5#	25	125	45	35	20	150	TO-5	TI	2	KSY63	>	=	>	=	<	
N1104	Sdfn	VF, Sp	3	10 .	> 45	> 25*	25	125	45	35	20	150	TO-5	TI	2	KSY63	>	=	>	=	<	
N1105	Sjn	NF, Sp	10	200	> 12		25	800	60	60	500	150		TI	2	KF506	-	>	>	≥.		
2N1106	Sjn	NF, Sp	10	200	> 12	404	25	800	100	100	500	150		TI	2	-						
N1107	Gdfp	VF	6	0,5	34* 33*	40* 35*	25 25	30	16		5	90	TO-22 TO-22	amer	1	OC170	>	>	=	=	- 1	
N1108 N1109	Gdfp Gdfp	VF VF	6	0,5 0,5	20*	30*	25 25	30 30	16 16		5	90	TO-22	amer amer	1	OC170 OC170	>	>	= >	~		
N1109	Gdfp	VF	6	0,5	29*	35*	25	30	16		5	90	TO-22	amer	1	OC170	>	>		=		
N1111	Gdfp	VF.	6	0,5	25*	35*	25	30	20		5	90	TO-22	amer	1	OC170	>	_	_	=	1	
N1111A	Gdfp	VF	6	0,5	29*	35*	25	30	20		5	90	TO-22	amer	1	OC170	>	=	=	=		
NIIIIB	Gdfp	VF	6	0,5	29*	35*	25	30	20		5	90	TO-22	amer	1	OC170	>	=	=	=		
N1114	Gjn	VF	0,2	20	110	10*	25	150	25		200	100	TO-5	Syl	2	_						
N1115	Gjp	VF				> 5*	25	150		15	125	85	OV5	amer	1	_						
N1115A	Gjp	VF, Sp	.			> 5*	25	150	20	15	125	90	RO-109	GE	1	_		1	1			
N1116	Sdfn	VF, I	6	500	65 > 40	4*	25	600	60	60		200	TO-5	Tr	2	KF506	>	>	>	=		
N1117	Sdfn	VF, I	6	200	65 > 40	4*	25	600	60	60	٠.	200	TO-5	Tr	2	KF506	>	>	>	==		
N1118	Sjp	VF, Sp	6	1	35 > 15*	18 > 8*	25	150	25	25	50	150	TO-5	Spr	2	KF517	>	>	>	æ:		
N1118A	Sjp	VF, Sp	6	1	15—35*	18 > 8*	25	150	25	25	50	140	TO-5	Spr	2	KF517	>	>	>	=		
N1119	Sjp	Sp I	0,5	15 10 A	25 > 15 20—50	20 > 7*	25 25c	150 90 W	10 80	10 40	50 15 A	140	1	Spr Mot	31	KF517 6NU74	<	>	>	"		
N1120 N1121	Gjp Gjn	VF, Sp		10 A	34	8*	250	90 W	00	15	20	85	OV5	GE	1	156NU70	1			=		
N1121 N1122	Gdfp	VF. SP	0,25	10	> 25	> 40*	25	25	12	.11	50	85	TO-24	Spr	-	OC170	>	>	_	=		
N1122 N1122A	Gdfp	VF	0,25	10	> 25	> 40*	25	25	15	14	50	100	TO-24	Spr		OC170	>	>	=	=		
N1123	Gjp	VFv	1	100	125 > 40	10*	25	7 50	35	35	500	100	MT-60	GI	2	_						
N1124	Gjp	NF	6	10	> 40	1>0,4*	25	300	40	35	250	85	TO-5	amer	2	GC510K	>	<	-	>		
N1125	Gjp	NF	1	500	150	1,4>1*.	25	300	40	40	250	85	TO-5	amer	2	GC510K	>	<	=	=		-
N1126	Gjp	NFv	6	10	> 40*	> 0,4*	25	1 W	40	35	250	85		Ph	2	GC510K	=	<	1	>		
N1127	Gjp	NFv ,	1	500	50—150	1,5 > 1*	25	1 W	40	40	250	85		Ph	2	GC510K	=	<	1	=		
N1128	Gjp	NF	10	2	120*	1,25*	25	150	25		250	90	RO-2	amer	2	GC518	=	>	=	=		
N1129	Gip	NF	0,6	100	165	0,75*	25	150	25		250	90	RO-2.	amer	2	GC508	=	>	=	=	•	
N1130	Gjp	NF Sp. VE	0,6	100	110	0,75*	25 25	150	30 50	25	.250 600	90	RO-2 TO-5	amer	2	GC507	=	>	=			
N1131	SPp _. SPEp	Sp, VF	10 10	150 150	20—45 > 20	> 50 > 50	25	600	50 60	35 . 40	900	175		F, TI Syl	2	KFY16 KFY16	>	=	= =	=		
N1131A	OI ED	Sp, VF	••	100	- 40	- 30	[550	"	7.0		"	,	391		71.110	[-	-		
N1131A/ 51	SPEp	VF, Sp	10	150	> 20 .	> 50	25	300	60	40	600	125		Syl	28	 ,						
N1132	SPEp	VF, Sp	10	150	30—90	> 60	25	600	50	35		175	TO-5	F, TI	2	KFY16	>	>	<	=		
N1132/ KVT	SPEp	VF, Sp	10	0,5	> 30	> 96	25c	3 ₩	50	35		125	epox	Tr	S-2	_						
N1132/				i			۱۰,				}				ł							
FNT N1132/	SPEp	VF, Sp	10	0,5	> 30	> 96	25	100	50	35		125	-	Tr	28	_	'					
TPT	SPEp	VF, Sp	10	0,5	> 30	> 96	25	150	50	35		125		Tr	53	_						
N1132A	SPEp	VF, Sp	10	150	30—90	> 60	25	600	60	40	600	175	TO-5	Mot	2.	KFY16	>	=	<	=		
N1132A/ 46	SPEp	VF, Sp	10	0,5	> 30	> 96	25	400	50	35		175	TO-46	Tr	2	KFY16	>	>	<	=		
N1132B	SPp	VF, Sp	10	150	60	100	25	750	70	45	600	175	TO-5	Tr	2	KFY18	=	<	<	=	١.	
N1132B/	rgp.	VF, Sp	10	150	60	100	25	400	70	45	600	175	TO-46	Tr	2	KFY18	>	<	<	_		
46 N1135	[SPp SPp	VF. SP.	10	100	60	> 5,6	25	100	70 12	12	50	175		Ph	2	KF517	>	>	>	-		
N1135 N1135A	SPp	VF				> 5,6	25	100	12	12	50	175		Ph.	2	KF517	>	>	>			
N1135A	Gjp	NFv	5	3 A	50—100	ا نور -	25c		60	30	7 A	100		KSC	31	5NU74	<	1		_		
N1136A	Gjp	NFv	5	-3 A	50—100		25c		90	65	7 A	100		KSC	31	7NU74	<	=		=		
N1136B	Gjp	NFv	.5	3 A	50100		25c		100		7 A	100		KSC	31	7NU74	<	<		=		
N1137	Gjp	NFv .	5	3 A	75—150		25c	60 W	60	.35	7 A.	100	TO-3	KSC	31	5NU74	<	=		≦		
N1137A	Gjp	NFv	5	3 A	75—150		25c	60 ₩	-90	65	7.A	100	TO-3	KSC	31.	7NU74	<	=		≦		
N1137B	Gjp	NFv	5	3 A	75—150 .		25c	60 W	100	7 5	7 A	100	TO-3	KSC	31	7NU74	<	<		≦		
N1138	Gjp	NFv	5	3 A	100200] .	25c	35 W		35	5 A	100	TO-3	KSC	31	-			*			
N1138A	Gjp	NFv .	5	3 A	100-200		25c			65	5 A	100		KSC	31	-						-
N1138B	Gjp	NFv	5	3 A	100-200		25c			75	5 A	100		KSC	31	_						
N1139	SMn	Sp	6	10	40	150	25	500	15	15		150	TO-5	Tr	2	KC508 KSY62	<	>	=	>		
N1140	Sn	VF	6	50	50	60*	25	1 W	40	}		150	TO-5	Tr	2	KF507	>	_	=]		
N1141	GMp	VFu	10	10	25 > 10	1000	25	. 300	35		100	100		TI	2	_	1.					
N1141A	GMp ·	VFv	10	10	15	500	25c	750	35		100	100	TO-5	Mot	2	GF504	·=	<	=	≥		
N1142	GMp	VFv	10	10	25 > 10	1000	25	300	30		· 100	100	TO-5	Mot	2	GF504	=	<	<	1		

			,.			f _T	Ta	Ptot	Ξ	Σ	Ic	[,c]		,,,			<u>-</u>		Roz	dily	- -
Тур	Druh	Použití	[V]	[mA]	h _{s1E} h _{s1e} *	f _T fα* [MHz]	T _c [°C]	Pc*	Ucr max [UCB max [max [mA]	T _j max [Pouzdro	Výrob- ce	Patice	Náhrada TESLA	PÇ	Uc	fT	h21	Spin, vi.
2N1142A	GMp	VFv .	10	10	15	400	25c	750	30		100	100	TO-5	TI	2	GF504-	_	_	_	_	
2N1143	GMp	VFv	10	10	25 > 10	1000	25	300	25		100	100	TO-5	Mot	2	GF501	_	=	4	_	
N1143A	GMp	VFv	10	10	15	400	25c	750	30		100	100	TO-5	TI	2	GF504	_	_	=	_	
N1144	Gjp	NF	5	1	55*		25	140	16	16	100	90	RO-32	amer	1	GC517	_	>		_	
N1145	Gjp	NF	5	1	45*		25	140	16	16	100	90	RO-32	amer	1	GC516	_	>		_	
N1146	Gjp	NFv	2	5 A	1	0.004+	1	1	1	1	ì	100	1	KSC	31	3NU74	<	>	_	_	'
	1		ł		60-150	0,004*	25c		40	30	15 A	1	1		l .	1			ļ	_	
N1146A	Gjp	NFv	2	5 A	60—150	0,004*	25c		60	45	15 A	100		KSC	31	5NU74	<	1	=	1	
N1146B	Gjp	NFv	2	5 A	60150	0,004*	25c		80	60	15 A	100		KSC	31	7NU74	<	>	=	=	-
N1146C	Gjp	NFv	2	5 A	60—150	0,004*	25c	90 ₩	100	75	15 A	100	TO-3	KSC	31	7NU74	<	4	-	-	
N1147	Gjp	NFv	2	5 A ·	60—150	0,004*	25c	90 ₩	40	30	15 A	100	TO-41	KSC	31	3NU74	<	>	=	-	
N1147A	Gjp	NFv	2	5 A	60—150	0,004*	25c	90 W	60	45	15 A	100	TO-41	KSC	31	5NU74	<	=	=	=	
N1147B	Gjp	NFv	2	5 A	60150	0,004*	25c	90 W	80	60	15 A	100	TO-41	KSC	31	7NU74	<	>	=	=	
N1147C	Gjp	NFv	2	5 A	60—150	0,004*	25c	90 W	100	75	15 A	100	TO-41	KSC	31	7NU74	<	⋖	=	=	
N1149	Sdfn	VF, Sp	5	1	13*	12*	25	150	45		25	150	OV9	TI,	1	KC509	>	-	>	>	
N1150	Sdfn	VF, Sp	5	1	24*	13*	25	150	45		25	150	OV9	NSC TI,	1	KC509	>	_	>	>	
N1151	Sdfn	VF, Sp	5	1	39*~	14*	25	150	45		25	150	OV9	NSC TI,	1	KC509	>	-	>	>	
N1152	Sdfn	VF, Sp	5	1	49*	15*	25	150 .	45		.25	150	OV9	NSC TI,	1	KC509	>	=	>	>	
N1153	Sdfn	VF, Sp	5	1	99*	16*	25	150	45		25	150	OV9	NSC TI,	1	KC509	>	-	>	≥	
N1154	Sn	NF	10	5	> 19	1*	25	750	50		60	150		NSC TL	1	KF506	>	>	>	_	
N1155	Sn	NF	10	5	> 19	1*	25	750	80		50	150		NSC TI,	1	KF506	>	_	>	_	
N1156	Sn	NF ·	10	5	> 19	1*	25	750	120		.40	150	TO-22	NSC TI,	1	KF504	<	>	>	>	
N1157	Gjp.	NFv	2	40 A	> 10	0,2	25c	187 W	60	45	40 A	100	MT-7	NSC Hug	3	_		1			
N1157A	Gip	NFv	2	40 A	> 10	0,2	25c	187 W	80	50	40 A	100		Hug	3 '			'			
N1158	GMp	VFv	10	3	50*	","	25	60	20	20	100	90	TO-9	amer	2	GF505		_	İ	=	
N1158A	GMp	VFv	10	3	50*	1.	25	75	20	20	100	90	TO-9	amer	2	GF505	<	_		_	
	Gip	NFv	2	3 A	30—75	0.000+	25c	ì	1	ł	5 A	100		1	31	6NU74	<	>			
N1159		NFv	2			0,008*	l l	90 W	80	60		ŀ		KSC	l	l .	\ \ \	>	_	_	ĺ
N1160	Gjp		-	5 A	20—50	1	25c	90 W	80	60	7 A	100		KSC	31	6NU74	1	-	_	-	
N1162	Gip	NFv, Sp	}	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	50	35	25 A	110		Mot	31	_					
N1162A	Gjp	NFv, Sp		25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 ₩.	50	35 .	25 A	110		Mot	31	-	ĺ				ĺ
N1163	Gjp	NFv, Sp	l	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 ₩	50	35	25 A	110	TO-41	Mot	31	—					
2N1163A	Gjp	NFv, Sp	1	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	50	35	25 A	110	TO-41	Mot	31	-		١.			
N1164	Gjp	NFv, Sp		25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	80	60	25 A	110	TO-3	Mot	31	-		1			٠.
N1164A	Gjp	NFv, Sp	1.	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	80	60	25 A	110	TO-3	Mot	31						
N1165	Gjp	NFv, Sp	1	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	80	60	25 A	110	TO-41	Mot	31	.		ĺ			İ
N1165A	Gjp	NFv, Sp	1	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	80	60	25 A	110	TO-41	Mot	31	_					ļ
N1166	Gip	NFv, Sp	1	25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	100		25 A	110	ТО-3	Mot	-31						İ
N1166A	Gip	NFv, Sp		25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	100	•	25 A	110		Mot	31		,				1
N1167	Gjp	NFv, Sp		25 A	25 > 15	0,004*	25c	106 W	100		25 A	110		Mot	31	_					
	Gjp	NFv, Sp		25 A	! •	1			1 1		1 .				l		l				1.
N1167A		NFv			25 > 15	0,004*	25c	106 W	100		25 A	110		Mot	31	-					
N1168	Gjp		1	1 A	70—110	l	25c		50	30	5 A	100		KSC	31	3NU74	>	=		=	
N1169	Gjn	Uj, Sp				7*	25	120	25	١.	400		TO-5	GI		GS502	>	◀.	_	7	ĺ
N1170	Gjn	Uj, Sp				7*	25	120	40		400		TO-5	amer		_					1
N1171	Gdfp	Sp	0,25	$I_{\rm B}=1$	> 30	> 10	25	170	30	12	400	90	TO-5	amer	2	_		į l			ĺ
N1172	Gjp	NFv	2	100	30 9 0	0,017*	25	1 ₩	40	30	1;5 A	90	TO-37	Del	33	GC510K	=	<	>	≥	1
N1173	Gjn	VF, Sp	10	$I_{\rm B} = 0.5$	80	6*	25	250	35		200	90	TO-29	WE	2	 - ,		, ,			l
N1174	Gjp	VF, Sp	10	$I_{\rm B} = 0.5$	85	7*	25	250	35		200	90	TO-29	WE	2			1			i
N1175	Gjp	NF, Sp	1	20	70—140	> 1,5*	25	225	35	25	500	100	TO-5	Mot	2	GC508	<	=	-	-	l
N1175A	Gjp	NF	5	1	80*	4,2*	25	200	35	25	200	100	ТО-5	Mot	2	-		, ,			l
N1176	Gjp	NF	5	10	> 20	0,015*	25	300	35	35	300	90	TO-5	GI	2	GC507	٧.	_	=	_	i
N1176A	Gjp	NF, Sp	5	10	> 20	0,015*	25	300	40	40	300	90	TO-5	amer	2	GC509	<	>	_	_	l
N1176B	Gjp	NF, Sp	5	10	> 20	0,015*	25	300	60	60	300	90	TO-5	ATES	2	GC509	′ ′	=	-	_	l
N1176B N1177	Gdfp	VFv	12	1	> 100*	140*	25	80	30		10	71	TO-45	ATES	42	GF505	/ /	1		_	1
	- 1	VFv	!		> 40*	140*			30				TO-45			GF505		۷	1	li	1
N1178	Gdfp	1	12	1			25	80	!		10	71		ATES	42		<	4	>	-	ĺ
N1179 N1180	Gdfp Gdfp	VFv .	12 12	1	> 80* > 80*	140* 100*	25 25	80 · 80	30		10 10	71 71	TO-45 TO-45	ATES ATES	42	GF505 OC170	٧٧	A	^	=	
N1182	Güp	NFv	12	500	35—85	>0,005*	25c		60	60	5 A	100		TS	31	vkv 4NU74	,			=	
N1183	Gip	NF, Sp	2	400	20—60	> 0,5*	25c		45	20	3 A		то-8	RCA	2	5NU74 4NU72	-	=	1 1 1	=	
N1183A	Gjp	NF, Sp	2	400	2060	> 0,5*	25c	7,5 ₩	60	30	3 A	100		RCA	2	4NU73 5NU72	> <	1	11 11	=	
	- 12	,	- 1	- 1		1			ı ~~ l				1		- 1	5NU73	>	=	-	=	ı

INTEGROVANÉ....

ing. Jan Stach

(Pokračování)

Číslicové integrované obvody s větší hustotou integrace

Elektronické obvody typu dělič kmitočtu - čítač mají zejména v zařízeních průmyslové elektroniky rozsáhlé použití a značnou opakovatelnost. Z technických i ekonomických důvodů je proto neobyčejně výhodné obejít nutnost sestavování takových obvodů běžným způsobem z dílčích, byť integrovaných součástek. Zatím nejlepší řešení těchto soucastek. Zatím nejjepsi reseni techto problémů představuje technika monolitických integrovaných obvodů s větší hustotou integrace. Touto technikou je možno vytvářet určité typy děličů kmitočtu – čítačů jako samostatných integrovaných součástek. Volba typu je zpravidla otázkou kompromisu mezi technickými požadavky a technologic-kou složitostí, která určuje ekonomiku výroby. V této oblasti přitom probíhá neustálý rozvoj a integrovaná elektronika směřuje ke stále složitějším a úzce

speciálním obvodům. K řešení integrovaných obvodů s větší hustotou integrace se přikročilo i v n. p. Tesla Rožnov. Jako první součástky řady číslicových integrovaných obvodů tohoto druhu byly vyvinuty děliče kmitočtu – čítače Tesla MH7493 a MH7490. Podle technologické složi-tosti se řadí mezi obvody se střední hustotou integrace (v zahraničí ozna-čováno zkratkou MSI – medium scale covano zkratkou M51 – medium state integration), které mají více než sto součástek (aktivních i pasivních) na společné křemíkové destičce. Vlastní systém uvažovaných typů integrovaných obvodů má rozměr asi × 3 mm, systémy jsou umístěny ve standardním pouzdru se čtrnácti vývody. Po elektrické stránce jsou si oba obvody značně podobné, což je patrné z jejich schémat na obr. 10 a obr. 11. Jednodušší z nich, tj. typ MH7493, je určen pro funkci asynchronního dvojkového čítače. Sestává ze čtyř bistabilních klopných obvodů T, které jsou realizovány dvojčinnými klopnými obvody J-K. První klopný obvod je samostatný (má vyveden vstup i výstup), ostatní tři klopné obvody jsou zapojeny v prosták akládě která má vyve zapojeny v prosté kaskádě, která má vyvedeny vstup a výstupy jednotlivých klop-ných obvodů. Všechny čtyři klopné obvody jsou dále opatřeny asynchronními vstupy pro nulování, které jsou spojeny paralelně a řízeny prostřednictvím po-mocného logického členu NAND, jehož dva vstupy jsou vyvedeny. Budé-li na obou vstupech tohoto členu úroveň 1, nabude jeho výstup úrovně 0 a všechný klopné obvody se působením asynchron-ních vstupů vynulují, tj. výstupy A, B, C, D nabudou úrovně 0.

Druhý z uvažovaných obvodů, typ MH7490, je řešen především pro funkci asynchronního desítkového čítače. Skláasynchronnino destraveno citace. Saladá se rovněž ze čtyř klopných obvodů. První z nich je typu T (je realizován dvojčinným obvodem J-K) a je vyveden samostatně. Další tři klopné obvody jsou vzájemně propojeny tak, že realizují asynchronní dělič pěti. První dva jsou

dvojčinné typu J-K, třetí je z důvodů jednoduchosti (úspory počtu vstupů) řešen jako dvojčinný klopný obvod R-S-T (tj. nemá zpětné vazby z výstupu na vstup) a je opatřen pomocným sou-činovým členem na vstupu S. Všechny klopné obvody mají dále po dvou asynchronních vstupech, ty jsou spojeny paralelně ve dvou nezávislých čtveřicích. Jednou čtveřicí vstupů je možno (prostřednictvím pomocného dvojvstu-pového členu NAND se vstupy R₀₍₁₎ a Ro(2) nulovat výstupy všech klopných obvodů zcela shodně, jako u typu MH7493. Další čtveřice je řízena rovněž dvojvstupovým logickým členem NAND (má vstupy $R_{9(1)}$ a $R_{9(2)}$) a umožňuje analogickým postupem nastavení výstu-pů jednotlivých klopných obvodů tak, že celkový výstupní údaj obvodu odpovídá dvojkovému číslu 9 (1 0 0 1). Toto nastavování devítky je účelné pro aplikace v oboru výpočetní techniky. Funkce všech asynchronních vstupů

je patrná z pravdivostní tabulky na obr. 11. V místech tabulky, kde není uveden žádný údaj, může být nula nebo jednotka bez vlivu na výsledek.

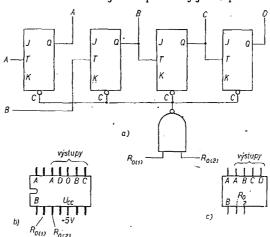
Všimněme si ještě funkce asynchronního děliče pěti. Je řešen s použitím obecného principu, o němž jsem se již zmínil. Vycházíme-li z počátečního nulového stavu všech výstupů, je na vstupu J obvodu B úroveň 1 od výstupu Q obvodu D, která trvá do ukončení čtvrtého vstupního impulsu. Klopný obvod B tedy pracuje jako klopný obvod T a dělí kmitočet vstupního signálu dvěma. Analogicky pracuje i obvod C. Poslední klopný obvod D je typu R-S-T. Jeho činnost v daném případě je analogická činnosti klopného obvodu J-K. Vstup S můžeme uvažovat jako

vstup J, vstup R jako vstup K. Výstup Q tohoto klopného obvodu budé mít úroveň 1, bude-li na vstupu R úroveň 0 a na vstupu S úroveň 1. Před příchodem čtvrtého vstupního impulsu je úroveň l na obou vstupech pomocného součinového členu a tedy i na vstupu S, součinového členu a tedy i na vstupu S, na vstupu R je úroveň 0 od výstupu Q. S ukončením tohoto impulsu tedy přejde výstup Q obvodu D na úroveň l. Před přichodem pátého vstupního impulsu je na vstupu J obvodu B úroveň 0 a tatáž úroveň je na obou vstupech součinového členu. Po pátém impulsu setrvají tedy obvody B a C na úrovni 0, obvod D přejde na úroveň 0 a celý obvod D přejde na úroveň 0 a celý čítač – dělič se vynuluje.

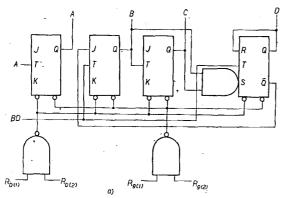
Elektrické parametry obou popisovaných integrovaných obvodů jsou v podstatě shodné a umožňují v celém rozsahu součinnost se všemi ostatními číslicovými integrovanými obvody TTL Tesla. Všechny důležité stejnosměrné parametry jsou shrnuty v tab. 1. Nejmenší použitelná šířka vstupních hodinových impulsů a impulsů pro řízení asynchronních vstupů je 50 ns. Činnost obou obvodů se zaručuje do opakovacího kmitočtu vstupních impulsů 10 MHz, skutečné typické hodnoty ještě použitelného kmitočtu jsou však téměř dvojnásobné. Jednotlivé výstupy obvodů mají logický zisk deset, což znamená, že je možno zatížit je až deseti vstupy dalších obvodů TTL. Zapojení vývodů z pouzder je na obr. 10 a 11. Pro zacházení s těmito obvody platí totéž, co pro ostatní obvody TTL a zájemce nalezne nejdůležitější údaje např. v [1]. Zejména je důležité použít správná napájecí napětí, tj. 5 V ±5 % a náležitě připojit všechny nepoužité vstupy.

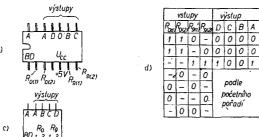
Aplikace integrovaných obvodů s větší hustotou integrace v děličích kmitočtu

Pro jednoduchost budeme v dalším označovat integrované obvody MH7493 a MH7490 prostými blokovými schématy s písmenným označením vstupů a výstupů. Použitá schémata jsou na obr. 10 a 11. Nejjednodušší aplikační možnosti obou obvodů jsou patrny přímo z jejich uspořádání. Jsou to

Obr. 10. a) Blokové schéma integrovaného obvodu MH7493. Chceme-li používat jen jeden vstup pomocného logického členu, spojíme vstupy $R_{0(1)}$ a $R_{0(2)}$ paralelně. Nechceme-li asynchronní vstup používat vůbec, je nutno vstup $R_{0(1)}$ nebo $R_{0(2)}$ nebo oba spojit s úrovní 0 – uzemnit. Jsou-li vstupy R₀₍₁₎ a R₀₍₂₎ ponechány nepřipojené nebo na úrovni 1, nebude obvod pracovat, poněvadž výstupy budou na úrovni 0; b) zapojení patice obvodu MH7493, pohled shora; c) schématické znázornění obvodu MH7493, použité v dalším výkladu

Obr. 11. a) Blokové schéma integrovaného obvodu MH7490. Zacházení s asynchronními vstupy je obdobné jako u typu MH7493; b) zapojení patice obvodu MH7490, pohled shora; c) schématické znázornění obvodu MH7490, použité dále; d) pravdivostní tabulka vyjadřující činnost asynchronních vstupů

pro typ MH7493 (viz také tab. 2):

- a) Dvojkový čítač dělič kmitočtu o čtyřech bitech. Pro toto použití se vstupní signál připojí na vstup A, výstup A se zvnějšku spojí se vstupem B. Na výstupech A, B, C a D je možno odebírat signál, jehož kmitočet je dělen dvěma, čtyřmi, osmi a šestnácti.
- b) Dvojkový čítač dělič kmitočtu o třech bitech. Vstupní signál se přípojí na vstup B, na výstupech B, C a D je možno odebírat signál s kmitočtem děleným dvěma, čtyřmi a osmi. Klopný obvod A je možno používat nezávisle, pokud nevadí společné nulování;

pro typ MH7490 (viz také táb. 3):

- a) Desítkový čítač dělič kmitočtu v kódu BCD 1248. V této aplikaci se vstupní signál připojí na vstup A, výstup A se spojí se vstupem BD. Početní pořadí v daném kódu se odebírá z výstupů A. B. C. a D.
- odebírá z výstupů A, B, C a D.

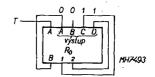
 b) Symetrický dělič deseti. Vstupní signál se přivádí na vstup BD, výstup D se zvnějšku spojí se vstupem A. Z výstupu A se odebírá signál o kmitočtu děleném deseti.
- vystup D se zvnejsku spoji se vstupem A. Z výstupu A se odebírá signál o kmitočtu děleném deseti.
 c) Dělič pěti. Vstupní signál se vede na vstup BD, z výstupu D se odebírá signál s kmitočtem děleným pěti. Klopný obvod A je možno využít nezávisle, pokud nevadí společné asynchronní vstupy.

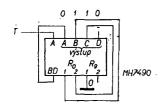
K mnohem širšímu využití možností těchto obvodů je nutno použít metodu upravování délky cyklu pomocí asynchronních vstupů. V na em případě jsou k dispozici vstupy, které umožňují vynulování celého obvodu (tj. vstupy Ro(1) a Ro(2)) a můžeme tedy použit výše popsanou metodu B. Přitom můžeme vycházet z kaskády tří nebo čtyř klopných obvodů. Při návrhu postupujeme obdobně, jako v případě kaskády z jednotlivých klopných obvodů J-K. Poněvadž počet klopných obvodů n je dán, začíná návrh vyjádřením žádaného dělicího poměru N (pro obvod MH7493 je v rozsahu 2 až 16, pro MH7490 v rozsahu 2 až 10) ve dvojkové soustavě a přířazením odpovídajících bitů dvojkového čísla jednotlivým klopným obvodům. Používají-li se všechny klopné obvodu A bit řádu 2º, obvodu B bit řádu 2¹, atd. Výstupy všech klopných obvodů, jimž byly přiřazeny jednotky, je nyní třeba vést na vstupy pomocného členu NAND, který řídí nulování celého obvodu. Má-li dvojkové číslo ekvivalentní číslu N nejvýše dvě jednotky, je možno k řízení vstupu "nulování" výhodně použít pomocného logického členu NAND uvnitř obvodů a nejsou nutné přídavné součásti. Tímto způsobem je možno s použitím obvodu MH7493 realizovat poměry pro N = 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 a 12, s použitím obvodu MH7490 poměry pro N = 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 a 10.

Jako příklad tohoto uspořádání je na obr. 12 uvedeno zapojení děliče dvanácti s MH7493 a na obr. 13 zapojení děliče šesti s MH7490.

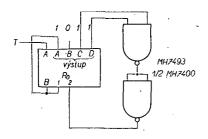
Tab. 1. Elektrické parametry integrovaných obvodů MH7490 a MH7493

Veličina	MH7490	MH7493
Vstupní napětí pro úroveň 1 na vstupech A, $R_{\theta(1)}$, $R_{\theta(2)}$, $R_{\theta(1)}$, $R_{\theta(2)}$	min. 2 V	min. 2 V
Vstupní napětí pro úroveň 1 na vstupu B, BD	min. 2,2 V	min. 2,2 V
Vstupní napětí pro úroveň 0 na vstupech A, Ro(1), Ro(2), Ro(1), Ro(2)	max. 0,8 V	max. 0,8 V
Vstupní napětí pro úroveň 0 na vstupu B, BD	max. 0,6 V	max. 0,6 V
Výstupní napětí pro stav 1	min. 2,4 V.	min. 2,4 V
Výstupní napětí pro stav 0	max. 0,4 V	max. 0,4 V
Vstupní proud pro úroveň i vstupů $R_{\mathfrak{d}(1)}, R_{\mathfrak{d}(2)}, R_{\mathfrak{d}(1)}, R_{\mathfrak{d}(3)}$ při napětí $U_{vst}=2,4$ V	max. 40 μA	max. 40 μA
Vstupní proud pro úroveň 1 vstupu A nebo B při napětí $U_{\text{vst}} = 2.4 \text{ V}$	max. 80 μA	max. 80 μA
Vstupní proud pro úroveň 1 vstupu BD při napětí $U_{ m vst}=2.4~ m V$	max. 160 μA	_
Vstupní proud pro úroveň 1 každého vstupu při napětí $U_{\text{vst}} = 5.5 \text{ V}$	max. 1 mA	max. 1 mA
Vstupní proud pro úroveň 0 vstupů $R_{0(1)}, R_{0(2)}, R_{0(1)}, R_{0(2)}$ pří napčtí $U_{\rm vst}=0.4$ V	max. —1,6 mA	max. —1,6 mA
Vstupní proud pro úroveň 0 vstupů A nebo B při napětí $U_{ m VSL} = 0.4~{ m V}$	max. —3,2 mA	max. —3,2 mA
Vstupní proud pro úroveň 0 vstupu BD při napětí $U_{ m vst}=0.4~{ m V}$	max. —6,4 mA	_
Proud při zkratu výstupu (současně možno zkratovat jen jeden výstup)	min. —18 mA, 1	max. —57 mA
Proud zdroje	typ. 32 mA	
Doporučené napájecí napětí	4,75 až 5,25 V	
Rozsah provozních teplot	0 až +70 °C	
Rozsah.skladovacich teplot	—55 až +125 °	c ·

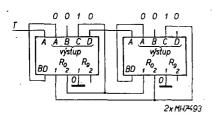

Obr. 13. Asynchronní dělič šesti s integrovaným obvodem MH7490

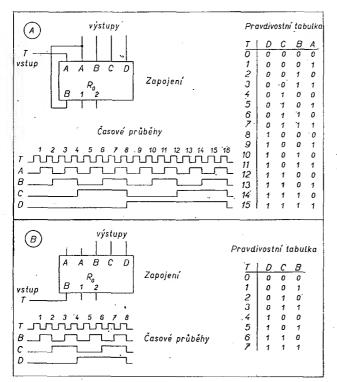

Obr. 14. Asynchronní děl'č třinácti s integrovaným obvodem MH7493. Pomocný logický člen je realizován členem NAND s invertorem v sérii

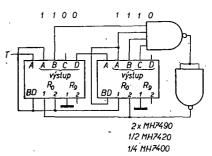
Obr. 15. Asynchronní dělič s poměrem 44, který pracuje v kódu BCD 1248 a využívá dvou MH7490

Tab. 2. Základní použití integrovaného obvodu Tesla MH7493. A – dvojkový asynchronní čítač o čtyřech bitech, B – dvojkový asynchronní čítač o třech bitech

Má-li dvojkový ekvivalent čísla \mathcal{N} jen jedinou jednotku, postupujeme tak, že vstupy $R_{0(1)}$ a $R_{0(2)}$ spojíme paralelně. Má-li uvažované dvojkové číslo více než dvě jednotky, je nutno použít pomocný přídavný logický člen AND s takovým počtem vstupů, kolik je uvažovaných jednotek. Poněvadž logické členy AND nejsou v řadě obvodů Tesla přímo obsaženy, je nutno realizovat vhodný člen např. použitím členu NAND v sérii s invertorem. Jako invertor může opět sloužit logický člen NAND. Timto způsobem je možno realizovat dělení čísly 7, 11, 13, 14 a 15 při použití MH7493 a dělením číslem 7 při použití MH7490. Výstupem zmíněného pomocného členu AND se přitom řídí vlastní nulovací vstupy obvodu.

Jako příklad je na obr. 14 uveden dělič pro $\mathcal{N}=13$ s obvodem MH7493. Abychom mohli dělit čísly většími než 16, je třeba použít dva nebo více obvodů uvažovaných typů. Z těchto obvodů nejprve vytvoříme kaskádu tak, že výstup D prvního obvodu spojíme se vstupem A následujícího obvodu a paralelně spojíme příslušné asynchronní vstupy všech obvodů kaskády. Další uspořádání je zcela analogické (jak již bylo uvedeno). Má-li dvojkový ekvivalent čísla \mathcal{N} jen dvě jednotky, lze se obejít bez přídavných součástí. Jinak se použije přídavný logický člen AND. V podobných aplikacích je možno výhodně využít desítkových čítačů MH7490 a pracovat v kódu BCD 1248. Příklady jsou na obr. 15 a 16. Na obr. 15

Obr. 16. Asynchronní dělič s poměrem 73, který pracuje v kódu BCD 1248 a využívá dvou MH7490. Pomocný člen AND je realizován členem NAND s invertorem

je zapojení asynchronního děliče pracujícího v kódu BCD s dělicím poměrem 44. Obvod je realizován tak, že se detekuje přítomnost čísla $\mathcal{N}=4$ na obou obvodech kaskády. Je-li toto číslo na obou obvodech současně, dojde k vynulování.

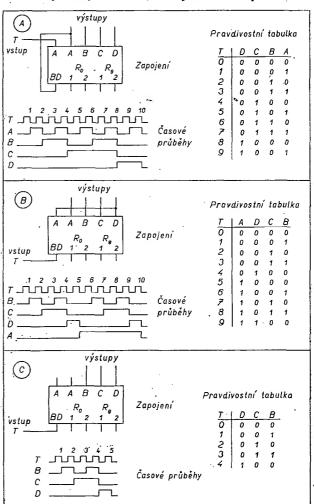
Uspořádání, které pracuje obdobně, avšak s pomocným členem AND, je na obr. 16. U prvního obvodu kaskády je detekována přitomnost čísla 3, u druhého přítomnost čísla 7. Jsou-li obě čísla přítomna současně, čítač se vynuluje. Dělicí poměr je tedy $\mathcal{N}=73$.

[Literatura

[1] Příklady použití číslicových IO. Firemní publikace n. p. Tesla Rožnov, květen 1970.

(Pokračování)

Tab. 3. Základní použití integrovaného obvodu Tesla MH7490. A – desítkový asynchronní čítač v kódu BCD 1248; B – asynchronní symetrický dělič deseti, G – asynchronní dělič pěti

Vamuciuma regulace ais

Tomáš Vik

U mnoha elektronických zařízení je pro dobrou funkci nezbytné zajistit konstantní úroveň výstupní veličiny. Dosahuje se toho zavedením samočinného řízení zisku v některém nebo v některých stupních zařízení. Použitím zesilovače se samočinnou regulací zisku lze také zlepšit parametry mnoha elektronických zařízení (např. u zesilovačů nf i vf generátorů). Zajištěním konstantní výstupní úrovně u vf a nf generátorů se podstatně zjednoduší některé práce s nimi velmi rychle se pak dají měřit např. útlumové charakteristiky apod. Poměrně dobrých výsledků jsem dosáhl použitím samočinné regulace zisku u tranzistorového rozmítače, kde je nezbytně nutné dodržet konstatní výstupní napětí.

V článku jsou uvedeny některé problémy a praktické výsledky, dosažené různými způsoby

samočinného řízení zisku.

Samočinné řízení zisku (ARZ) je regulační soustava, která samočinně nastaví zesílení tak, aby napětí na výstupu vstupu Vzstupu U2 bylo konstantní při velkém kolísání vstupního napětí U1; blokové schéma takové soustavy je na obr. 1.
Soustava samočinného řízení zisku se

skládáz

a) řízeného zesilovače, který je ovládán regulačním napětím U_{reg} , které se získává detekcí a filtrací výstupního napětí;

zpětnovazebního obvodu, obsahujícího detektor, filtr a popřípadě zesilovač

regulačního napětí.

Do zpětnovazebního vedení je možné zapojit zpožďovací napětí, které (vzhledem k výstupu řízeného zesilovače) se rovná určitému napětí U_{20} (obr. 2). Automatika pak pracuje pouze pro napětí

$$U_2>U_{20};$$

pro napět

$$U_2 < U_{20}$$

je zachována plná citlivost soustavy.

Obraz o jakosti zesilovače se samočinným řízením zisku nám dává regulační charakteristika, což je grafické vyjádření závislosti

$$U_2=\mathbf{f}(U_1)$$

Obecný průběh regulační charakteristiky je na obr. 2. Až do hodnoty U_{10} má zesilovač plný zisk;

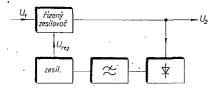
bude tedy platit:

$$U_2 = A_0 U_1 \tag{1}.$$

Zvětší-li se výstupní napětí nad úroveň U_{10} o ΔU_{1} , musí pro malé přírůstky vstupního signálu platit:

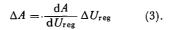
$$U_{20} + \Delta U_2 = (A_0 + \Delta A) (U_{10} + \Delta U_1)$$

a pro přírůstek zesílení

Obr. 1. Blokové schéma soustavy samočinného řízení zisku

468 Amatérské! V.

Přenos větve zpětné vazby je

$$\mathcal{N}(j\omega) k_{zes}k_d = k\mathcal{N}(j\omega)$$
 (4)

kde kzes je zesílení ss zesilovače regulačního napětí,

zesílení detektoru a

 $\mathcal{N}(j\omega)$ přenos filtrů. Pro $U_2 = U_{20}$ a $U_1 = U_{10}$ bude platit:

$$A_0 = \frac{U_{20}}{U_{10}} \tag{5}.$$

Po úpravách dostaneme konečný vztah pro přírůstek výstupního napětí

$$\Delta U_2 = \frac{A_0 \Delta U_1}{1 - \frac{\mathrm{d}A}{\mathrm{d}U_{\text{reg}}} k \mathcal{N}(j\omega) U_1}$$
 (6)

kde U_{reg} je regulační napětí (obr. 1).

Statická chyba regulace

Pro velmi pomalé přírůstky vstupního signálu

$$U_1 = U_{10} + \Delta U_1 \text{ a } \mathcal{N}(0) = 0$$

a lineární regulační charakteristiku

$$A = A_0 - bU_{\text{reg}}$$

bude-li

$$\frac{\mathrm{d}A}{\mathrm{d}U_{\mathrm{reg}}} = -b$$

obdržíme dosazením do (6)

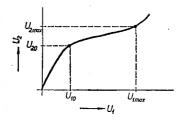
$$U_2 = \frac{A_0 \Delta U_1}{1 + bk U_1}$$
 (7).

Přírůstek výstupního napětí ΔU_2 při zvětšení vstupního napětí o ΔU_1 můžeme nazvat statickou chybou regulace. Tato chyba bude tím menší, čím menší bude strmost regulační charakteristiky.

Kmitočtová charakteristika soustavy samočinné regulace zisku (ARZ)

Je-li přijímán vf amplitudově modulovaný signál, žádáme, aby modulační kmitočet prošel přes řízený stupeň bez zkreslení, a aby kmitočet nižší než je nejnižší modulační kmitočet byl za-držen. Tak např. u mf zesilovače pro AM je nutné, aby jeho zisk nebyl ovládán nf modulačním kmitočtem. Proto je na výstupu detektoru zařazen filtr s dostatečnou časovou konstantou.

Jako tyto filtry se obyčejně používají jednoduché nebo dvojité členy RC.

Obr. 2. Obecná regulační charakteristika

Stabilita soustavy ARZ

Uvažujeme-li lineární regulační charakteristiku, jedná se o zesilovač se zpětnou vazbou.

Správná činnost je zajištěna tím, že tato vazba musí být v každém případě

záporná.

Nestabilita soustavy nastane, je-li posuv fáze filtru $\varphi=180^\circ$. Tato podmínka není pro jednoduchý ani dvojitý filtr RC splněna. Proto není třeba se stabilitou soustavy ARZ zvláště zabývat. Při nevhodně volené časové konstantě filtru se může obvod rozkmitat na kmitočtech značně odlehlých od kmitočtů přenášených. Může to způsobit dodatečný fázový posuv některého prvku (např. transformátoru).

Impulsní tvar vstupního signálu může někdy vést k vynuceným kmitům o kmi-

$$f=\frac{f_0}{2},$$

kde f_0 je opakovací kmitočet impulsů. Bližší informace a matematické zpracování této tématiky najdou zájemci např. v [1] nebo [2] a na stránkách AR, ST, SO apod.

Způsoby řízení zisku u tranzistorových zesilovačů

Princip řízení zisku u tranzistorových zesilovačů je v podstatě stejný jako u ze-silovačů elektronkových. Tranzistor je však značně nelineární prvek, u něhož se při změně pracovního bodu mění nejen jeho strmost y_{21} , ale i ostatní parametry. Tím se např. velmi mění tlumení obvodů, nastavení neutralizace apod.

U řízeného tranzistoru musíme navíc používat zapojení, při němž nemá tran-zistor snahu "držet" nastavený pracovní bod, proto je nutný určitý kompromis mezi strmosti a tvarem regulačni cha-

rakteristiky a stabilizačním činitelem. V podstatě lze řídit zisk tranzistoro-

- vých zesilovačů těmito způsoby:
 a) vnitřně 1. zmenšováním kolekto-

 - rového proudu I_c , 2. zvětšováním I_c , 3. zmenšováním napětí

b) vnější řízení – řiditelným útlumem (tranzistorem, diodou).

Při návrhu obvodu musíme mít na zřeteli, že amplituda největšího signálu musí být vždy zanedbatelně malá proti ss napětím na elektrodách tranzistoru.

Řízení zisku zmenšením Ic

V tomto případě vyjdeme ze známého průběhu závislosti $A_{\rm u}={\rm f}(I_{\rm C})$ (napěťové zesílení je funkcí proudu kolek-

Lze uvažovat, že strmost tranzistoru závisí v určitém oboru kolektorového proudu Ic na tomto proudu přibližně nepřímo úměrně. Při zmenšování kolektorového proudu dochází však k některým nežádoucím jevům:

l. Při zmenšování $I_{\rm C}$ se zmenšuje také vstupní a výstupní vodivost g_{11} a g_{22} , to má za následek odtlumení rezonančních obvodů, což především u úzkopásmových zesilovačů znemožní jejich funkci.

2. Vzhledem k malému emitorovému proudu není možné zpracovat větší úrovně signálu bez zvětšení zkreslení.
3. Při poloze pracovního bodu ve značně nelineární části charakteristik může snadno dojít k výskytu křížové modulace.

Výhodou tohoto způsobu je malý výkon, odebíraný ze zdroje regulačního napětí. Tento způsob řízení zisku se nejčastěji používá u tranzistorových při-

iímačů.

Jelikož je nutné pro dostatečně malou strmost regulační charakteristiky volit malý emitorový odpor tranzistoru, je lépe zařadit za filtr ještě zesilovač regulačního napětí. Pak je možné volit emitorový odpor dostatečně velký a průběh regulační charakteristiky je příznivý.

Řízení zisku zvětšováním le

K odstranění nedostatků uvedených v předchozím odstavci byly vyvinuty speciální tranzistory, které mají přesně definován pokles strmosti y21 při zvětšování kolektorového proudu, a to již od proudů kolem 1 až 1,5 mA. Je to např. tranzistor AF181 apod.

Tento druh řízení se často kombinuje se zmenšováním napětí $U_{\rm CE}$; v tomto případě se napětí $U_{\rm CE}$ zmenšuje samočinně zařazením dostatečně velkého odporu do přívodu ke kolektoru tran-

zistoru.

Nevýhodou tohoto způsobu řízení zisku je větší spotřeba výkonu, u síťových zařízení to však nehraje roli. Odpadá však náchylnost ke křížové modulaci a zužování propustného pásma.

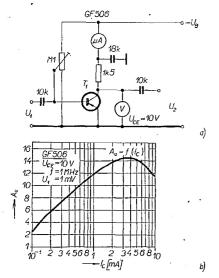
laci a zužování propustného pásma. Tento druh řizení se používá nejčastěji v mf zesilovačích televizních při-

jímačů.

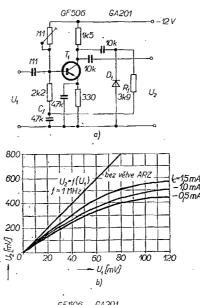
Řízení zisku použitím doplňujících prvků

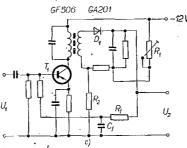
V tomto případě se využívá nejčastěji nelineární charakteristiky diod nebo tranzistorů pro tlumení obvodů, v záporné zpětné vazbě apod.

Zapojení tlumicí diody je dostatečně známé z techniky tranzistorových při-

Obr. 3. Měření napětového zesílení Au použitého tranzistoru; a) zapojení, b) průběh

Obr. 4. Samočinná regulace zisku diodou a zmenšováním I_C (zapojení s odporovou vazbou, (a) a regulační charakteristika zapojení pro různé I_C (b)

Obr. 4c. Zapojení automatiky s indukční vazbou a zpožděním

jímačů a proto se o něm nebudeme dále zmiňovat. V další části si tedy všimneme jiných typů zapojení a prakticky dosažitelných výsledků. Je třeba říci, že nejlepší činnosti automatiky dosáhneme individuálním nastavením a měřením; spoléhat pouze na výpočet přináší často zklamání.

Všechny dále uvedené zesilovače se samočinnou regulací zisku lze zařadit kamkoli do zesilovacího řetězce. Umístění se bude měnit podle účelu a druhu zařízení. Např. je jasné, že budeme řídit první stupeň mf zesilovače a ne až poslední, protože v tom případě by vznikla podstatně větší možnost přebuzení a vzniku křížové modulace. U zesilovačů ví nebo ní generátorů (pokud jsou vícestupňové) je prakticky jedno, kde po-užijeme řízený stupeň. Zisk můžeme samozřejmě řídit i ve větším počtu ze-silovacích stupňů. Odvodíme-li regulační napětí z výstupu určitého zesilovacího stupně, není nutné, aby byl řízen právě tento stupeň (opět případ běžného mf zesilovače). Protože jsem všechna popisovaná měření prováděl při vývoji regulovaného širokopásmového zesilovače, je jako zatěžovací impedance použit činný odpor. Volba druhu zatěžovací impedance (laděný transformátor u mf zesilovače) nehraje žádnou roli a řídí se požadavky na zařízení.

A. Řízení zisku zmenšením Ic pomocí diody

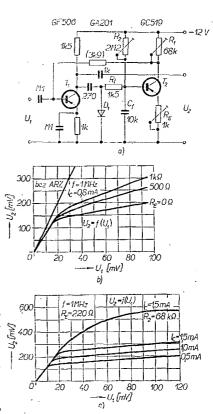
Na obr. 3b je závislost napěťového zesílení $A_{\rm u}$ na proudu kolektoru $I_{\rm C}$ u tranzistoru GF506. Vidíme, že vhodný průběh zesílení je při $I_{\rm C}$ od 100 μ A do 3 až $A_{\rm cm}$ A

První zapojení na obr. 4a je známé z techniky přijímačů. V přijímačích se používá jako zatěžovací impedance mf transformátor; obvod bývá zařazen jako první stupeň mf zesilovače z již uvedených důvodů. Výstupní napětí se usměrní diodou D_1 , vyhladí filtrem R_t , C_t a toto vyhlazené napětí uzavírá tranzistor T_1 . Z regulační charakteristiky na obr. 4b zjistíme, že toto zapojení větším nárokům (především v oblasti malých vstupních napětí) rozhodně nevyhoví (na obr. 4b jsou průběhy pro různé kolektorové proudy). Tvar regulační charakteristiky je při různých I_C téměř stejný. Tohoto způsobu řízení je vhodné používat pro vstupní napětí min. 70 mV.

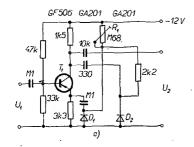
Na obr. 4c je schéma stejného způsobu řízení při použití indukční vazby. Výstupní napětí U_2 se přičítá ke stálému předpětí, vytvořenému na děliči R_1R_2 . Tímto předpětím měníme pracovní bod automatiky a tím i zpoždění. Dosáhneme tím toho, že zesilovač pracuje lineárně do většího napětí U_2 . Takto lze nastavit libovolné výstupní napětí. V každém případě však musí mít obvod pro dobrou stabilizaci dostatečnou rezervu zisku, zpětná vazba by měla být alespoň 15 až 20 dB.

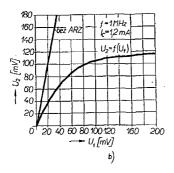
B. Řízení zisku zmenšením Ic se zesilovačem regulačního napětí

Schéma tohoto zapojení je na obr. 5a. Jedná se o stejný způsob regulace jako v kapitole A, je však přidán ss zesilovač regulačního napětí. Usměrněné výstupní napětí z diody D_1 se vyhladí filtrem R_t , C_t . Toto napětí otevírá tranzistor T_2 . Zvětšuje se tím úbytek na kolektorovém odporu R_1 , zmenšuje se napětí $U_{\rm GE}$ tranzistoru T_2 a tranzistor T_1 se zavírá. Kolektorový odpor tranzistoru T_2 je

Obr. 5. Samočinná regulace zisku se zesilovačem regulačního napětí (a); regulační charakteristika pro různé $R_{\rm E}$ zesilovače regulačního napětí (b) a regulační charakteristika pro různé $I_{\rm C}$ a různý poměr R_1/R_2 (c)

Obr. 6. Samočinná regulace zisku pomocí zpětné vazby, řízená diodou (a); regulační charakteristika zapojení (b)

volen tak velký, aby stupeň měl co největší zisk – proto má tranzistor kolektorový proud 100 až 200 μA. Pro zapojení je nutné vybrat tranzistor s malým zbytkovým proudem I_{CE0} a velkým činitelem h_{21e} . Nejvhodnější je použít křemíkový tranzistor.

Na obr. 5b je regulační charakteris-tika pro různé velikosti emitorového odporu tranzistoru T2. Je zřejmé, že při použití velkého emitorového odporu si T_2 snaží "udržet" nastavený pracovní bod, čímž se zmenší účinnost regulace. Pro dostatečnou teplotní stabilitu a vytiky je vhodné volit $R_{\rm E}$ v rozmezí 120 až 680 Ω .

Obr. 5c znázorňuje průběhy regulačních charakteristik při různém nastavení Ic. Tvar zůstává zachován, mění se jen velikost výstupního napětí. Vzájemný poměr odporů R_1 a R_2 má velký vliv na strmost charakteristiky. Zvětšením R_2 na 68 k Ω se podstatně zvětší výstupní napětí a zhorší stabilizace při malých vstupních signálech.

Odporem R1 se samozřejmě musí nastavit Ic bez buzení na určitou velikost, v našem případě na 1,5 mA.

Při větších vstupních úrovních tranzistor pracuje s malými kolektorovými proudy, proto se projevují již dříve uve-dené nedostatky (náchylnost ke křížové modulaci, změny vstupní i výstupní vodivosti a zvětšení zkreslení).

Určitého zlepšení by sé dosáhlo zavedením regulačního napětí do více

Úvedené zapojení splňuje požadavky na dobrou stabilizaci výstupní úrovně. Pro největší nároky lze použít vícestupňový zesilovač regulačního napětí.

C. Řízení zisku zvětšením Ic

Základní uspořádání obvodu je obdobné jako v předcházejících případech. Je však třeba změnit polaritu regulač-ního napětí. Bohužel jsem neměl k dispozici tranzistor určený speciálně k regulaci zyětšením Ic. Dosažené výsledky jsou však zcela srovnatelné s dříve uvedenými druhy zapojení.

Výhodou tohoto druhu řízení zisku, jak již bylo uvedeno, je možnost zpra-covat dostatečně velké signály, nezvětšuje se náchylnost ke křížové modulaci a nezvětšuje se ani zkreslení.

D. Řízení zisku změnou zpětné vazby

Zapojení využívající diody jako proměnného odporu je na obr. 6a. Dioda D_1 je zapojena v sérii s kondenzátorem ve větví záporné zpětné vazby. Bez buzení je odporem R₁ nastaven takový proud, aby dioda byla otevřena - zesilovač pracuje s plným ziskem.

Přivedeme-li na vstup signál, usměrní se diodou D_2 . Usměrnění napětí působí proti napětí, které bylo nastaveno odporem R_1 . Výsledné napětí posouvá pracovní bod diody D_1 do závěrné části charakteristiky. Zvětšuje se odpor diody a na emitorovém odporu T_1 vzniká zá-

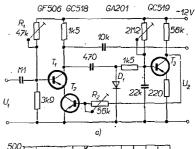
porná zpětná vazba, zmenšující zesílení. Pro dobrou funkci je třeba použít dostatečně velký emitorový odpor tran-

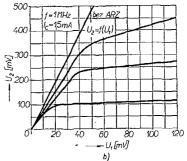
Regulační charakteristika tohoto zapojení je na obr. 6b. Příznivého průběhu se dosahuje při vyšších úrovních vstupního signálu. Zapojení však může zpracovávat velké vstupní signály. Při vstupním napětí 1,5 V bylo na výstupu na-měřeno 180 mV, to znamená, že při změně vstupního napětí o 20 dB (150 mV až 1,5 V) se změnilo výstupní napětí pouze o 1,6 dB. Další výhodou tohoto zapojení je dobrá stabilizace pracovního bodu.

Použitím tranzistoru jako proměnného odporu dostaneme zapojení na obr. 7a. Zvětšení výstupního signálu vyvolá zvětšení napětí na diodě D_1 , tím se otvírá tranzistor T_3 a zmenší se jeho napětí U_{CE} . Tímto napětím se přivírá tranzistor T_2 a na jeho dynamickém odporu se zvětší zpětná vazba a zmenší se zisk zesilovače. Je třeba si uvědomit, že statický odpor T_2 se mění velmi málo, a tím také zůstává $I_{\rm C}$ tranzistoru T_1 téměř konstatní.

Tento druh řízení získu se používá v integrovaných lineárních a především operačních zesilovačích.

Regulační charakteristika

Obr. 7. Samočinná regulace zisku pomocí záporné zpětné vazby, řízená tranzistorem (a) a regulační charakteristika zapojení pro různé odpory R1 a R2 (b)

obr. 7b. Různým poměrem odporů R₁ a R₂ lze dosáhnout různého tvaru regulační charakteristiky a různé veli-kosti výstupního napětí. V některých aplikacích se může nepříznivě projevit změna vstupní a výstupní impedance, způsobená změnou velikosti záporné zpětné vazby.

Závěr

V článku byly stručně probrány některé problémy samočinné regulace zisku u tranzistorových zesilovačů. Z naměřených charakteristik a uvedených poznámek k jednotlivým způsobům vy plývá vhodnost pro praktické použití v různých zařízeních.

Literatura

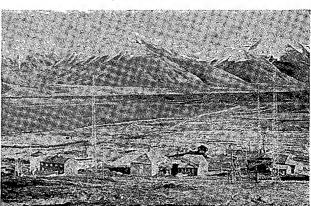
- Čermák, J.; Navrátil, J.: Tranzistorová technika. SNTL: Praha 1967.
 Hošek, Z.; Pejskar, J.: Vf tranzistorové zesilovače. SNTL: Praha 1967.

Televize na 78° s. š.

V západních Špicberkách na ostrově Svalbard je nejseverněji umístěný te-levizní vysílač na světě (obr. 1). Jako vysílač slouží dva měřicí vysílače SBTF firmy Rohde & Schwarz, jejichž výkon se zesiluje na 10 W; anténa vyzáří 24 W – signál pokryje valnou část ostrova, který má asi 1 000 oby-

Programovou skladbu zabezpečuje norská televize, všechny programy se ve formě magnetofonových pásků převá-žejí lodí nebo v zimě letadlem z Norska na ostrov. Televize vysílá denně po dobu tří hodin dopoledne a tří hodin odpoledne. Vysílací zařízení může vysílat i barevné programy.

Neues von Rohde & Schwarz 51 -Mi-

Televizní vysílač Longyearbyen Spicberkách

SKOLA amatērského vysīlānī

Přijímač je montován na šasi o rozměrech 150 × 200 mm. Rozměry přední stěny budou ovlivněny velikostí použitých ladicích kondenzátorů; budou se pohybovat kolem 200 × 200 mm.

Rozmístění součástek je naznačeno na montážním schématu (obr. 23). Přesné umístění není však kritické a bude záviset na rozměrech použitých součástek. Je vhodné umístit vstupní ladicí kondenzátor C_1 z jedné strany šasi (např. vnitřní) a ladicí kondenzátory C_5 a C_6 (ladění detektoru a nastavování zpětné vazby) na vnější straně šasi.

Dále doporučují umístit mezi cívky stinicí přepážku o rozměrech asi 50 × 100 mm. Tato přepážka zajišťuje, aby nedocházelo k vazbě mezi vstupem a výstupen ví zesilovače a tím k nežá-

doucímu rozkmitání.

Přijímač je napájen ze zdroje anodového napěti 200 až 250 V (spotřeba je kolem 30 mA) a žhavicího napětí 6,3 V (spotřeba je 0,6 A). Zdroj bude popsán v další části. Bude navržen tak, abychom jej mohli použít i k napájení dalších přístrojů. Propojení mezi zdrojem a přijímačem ukončíme koncovkou (improvizovanou z patice staré elektronky) a na boku šasi upevníme odpovídající objím-

Oživení přijímače je snadné. Je jen třeba dodržet smysl vinutí cívky L_2 (zvláště smysl vinutí a propojení vývodů cívek b, c). Nebude-li zpětná vazba nasazovat, zaměníme oba vývody cívky b.

Přijímač nastavíme tak, aby pracoval pro příjem AM těsně před nasazením zpětné vazby a pro příjem telegrafie těsně po nasazení zpětné vazby. Nasazuje-li zpětná vazba příliš tvrdě (obtížně se nastavuje maximální citlivost detektoru), je třeba buďto oddálit cívku L_{2b} , nebo zmenšit počet závitů této cívky. Přijímač ladíme kondenzátorem C_5 a ladicím kondenzátorem C1 doladujeme vstupní obvod na maximální hlasitost přijímané stanice.

V dosavadních lekcích jsme se seznámili s podstatou amatérského vysílání a s přijímací technikou, která umožňuje příjem amatérských vysílacích stanic.

Přesvědčili jsme se, že ještě musíme rozumět řeči, v níž spojení probíhá. Mezinárodním dorozumívacím

mezi amatéry je angličtina.

Mezinárodním spojením však porozumíme, i když angličtinu neznáme: amatéři korespondující telegraficky používají svou řeč, složenou z kódů, zkratek slov a některých slov nezkrácených. Pomocí této velmi jednoduché řeči amatéři mohou vyjádřit vše, co se v běžném amatérském spojení vyskytuje. Nejdříve se však musíme naučit Morseovu abecedu.

Proč se vůbec ještě telegrafie používá?

Telegrafie je nejstarším způsobem, jakým jsou zprávy radiem předávány. Používá se dodnes, neboť telegrafní vysílače jsou podstátně jednodušší néž vysílače telefonické; telegrafní vysílání obsazuje podstatně užší kmitočtový rozsah, proto může pracovat v telegrafní částí pásma současně velké množství amatérů. Zdálo by se, že je telefonní přenos podstatně rýchlejší než telegrafní, jenže díky kódům a zkratkám muže být telegrafní spojení dokonce rychlejší.

Jak se naučit telegrafii?

Nejsnadněji se jí naučíme v radioamatérských kursech a kroužcích. Informace o nich podá sekretariát OV Svazarmu

či nejbližší radioklub.

Přesto jsou místa, kde není momentálně organizován žádný kurs. Pak nezbývá než se obrátit na známého amatéra či radioklub a požádat je o nahrání kursu Morseovy abecedy na magnetofonový pásek a morseovku se naučit sám.

Co je Morseova abeceda?

Morseova abeceda je kombinaci dlouhých a krátkých signálů (znaků) tzv. "čárek" a "teček". Vznikla v době zavedení telegrafu a je dodnes používána. Krátký znak: trvá 1 časovou jednotku. Dlouhý znak: trvá 3 časové jednotky. Mezera mezi znaky: trvá 1 časovou jed-

Mezera mezi písmeny: trvá 3 časové

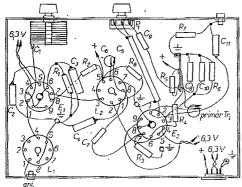
Mezera mezi slovy: trvá 5 časových jed-

Co používají amatéři z Morseovy abecedy?

S výjimkou rozdělovacích znamének která se používají jen výjimečně, všech písmen a číslic. Při písemném znázornění se dlouhý znak vyjadřuje jako "tá" krátký znak jako "ty".

Písmena:

a	ty ta	n	ta ty
Ь	tá ty ty ty	0	tá tá tá
С	tá ty tá ty	p	ty tá tá ty
d	tá ty ty	q	tá tá ty tá
e f	ty	r	ty tá ty
f	ty ty tá ty	S	ty ty ty
g	tá tá ty	ŧ	tá
h i j	ty ty ty ty	u	ty ty tá
i	ty ty ·	v	ty ty ty tá
j	ty tá tá tá	w	ty tá tá
k	tá ty tá	х.	tá ty ty tá
1	ty tá ty ty	У	tá ty tá tá
m	tá tá	Z	tá tá ty ty

Obr. 23. Rozmístění součástek přijímače z obr. 22

Čislice a rozdělovací znaky:

ı	ty tá tá tá tá	6	tá ty ty ty ty
2	ty ty tá tá tá	7	tá tá ty ty ty
3	ty ty tá tá	8	tá tá tá ty ty
4	ty ty ty tá	9.	tá tá tá tá ty
5	ty ty ty ty	0	tá tá tá tá tá
?	ty ty tá tá ty ty	=	tá ty ty ty tá
1	tá tu tu tá tu		

Jak budeme postupovat při individuálním nácviku?

Především jednotlivá písmena a číslice morseovky musíme vnímat jako celek. Proto si je nebudeme rozebírat na tečky a čárky - nebudeme je ani počítat, ani jako tečky a čárky přepisovat.

Při nácviku nového písmene se soustředíme na to, abychom si zapamatovali písmeno jako rytmický celek tak, aby se nám při poslechu automaticky vybavila představa písmene (obdoba poslechu známé písně, při níž se nám automaticky po několika taktech vybaví název písně). Zprvu budeme poslouchat nové písmeno bez zápisu. Poté budeme poslouchat směs písmen, mezi něž je zamícháno nové písmeno. Uslyšíme-li toto nové písmeno, zatleskneme (nebo řukneme do stolu). Teprve až budeme bezpečně rozlišovat nové písmeno, budeme zapisovat skupiny známých písmen a nového písmene. Na konci lekce porovnáme správnost zapsaného textu a označíme

chybně přijaté znaky.

Snažte se přijímat písmena zcela automaticky, bez přemýšlení. Proto se při příjmu soustředujte ne na vlastní příjem (tj. nepřemýšlejte, jaká písmena při-jímáte), ale na kvalitu zápisu, na čitelnost rukopisu. Od počátku si cvičte krát-kodobou paměť tím, že budete zapisovat text opožděně nejdřív o jedno, později i o více písmen. Nestačíte-li nějaké písmeno zaznamenat, zapíšete místo něj pomlčku - nikdy nepřemýšlejte, o jaké písmeno šlo. Tím jen znervózníte a namísto jednoho vynechaného písmene nepřijmete třeba celou skupinu. Stává se totiž i zkušeným radiotelegrafistům, že z nejrůznějších důvodů (únik, rušení, únava) nezachytí správně či vůbec nějakou značku. Pak nezbývá než pokračovat v zápisu a je-li to nezbytné, vyžádat si opakování. Některým nadaným žákům v kursu radiotelegrafie se stává, že jsou schopni přijímat podstatně vyšší rychlostí, než kterou je vysíláno. Těm doporučuji zapisovat každé písmeno ví-

Jakou rychlost příjmu morzeovky je třeba znát?

Minimální rychlost používaná amatéry je 50 až 60 písmen za minutu. Maximální rychlost, používaná např. některými expedicemi či ve světových závo-

rými expedicemi či ve světových zavodech je až 150 zn./min.
Příjem morseovky pomalým tempem nám nebude činit potíže. První potíže se objeví přibližně u 50 zn./min. tehdy, budeme-li zvyklí rozebírat jednotlivá písmena na tečky a čárky. Další bariérou bude rychlost okolo 90 zn./min., zvykneme-li si přijímat a zapisovat písa. zvykneme-li si přijímat a zapisovat pís-mena jednotlivě, nespojitě, tj. nikoli jako ucelenou skupinu či slovo, které zapisu-jeme celé se zpožděním. Konečně třetí hranice je dána rychlostí, s jakou jsme

schopni zaznamenat diktát.

Jak vysílat morseovku?

K vysílání amatéři používají ruční klíče, poloautomatické mechanické a poloautomatické elektronické klíče.

Ručním klíčem vyťukáváme tečky i čárky. Délka znaků je závislá na délce stisku klíče. Poloautomatické klíče mají (mimo klidovou polohu) pravou polohu, v níž vysílají tečky a levou polohu, v níž vysílají čárky. Poloautomatický mechanický klíč vysílá automaticky pouze tečky, čárky klíčujeme ručně. Elektro-nický klíč vysílá automaticky tečky nický klíč vysílá automaticky tečky i čárky a udržuje obvykle stálý poměr jejich délky nezávisle na klíčovací ry-chlosti. Klíčováním pouze řídíme počet vyslaných teček a čárek a délku mezery mezi písmeny.

Pro základní výcvik použijeme ruční klíč. Správné zdržení klíče je na obr. 24. Knoflík klíče shora ovládáme ukazováčkem a prostředním prstem, palcem přidržujeme spodní okraj knoflíku. Ruku máme v zápěstí uvolněnu a předloktí volně položeno na stole. Pohybujeme jen prsty a rukou až po zápěstí. Klíčujeme uvolněně, měkce, citlivě a rytmicky. Naučíme se klíčovat s co nejmenším

zdvihem klíče: velký zdvih unavuje klíčování je tvrdé, těžkopádné; velmi malý zdvih vede ale k "rozmazanému" vysílání. Proto zdvih nastavíme tak, aby byl náraz kontaktů sotva slyšitelný; tlak péra nastavíme tak, aby byly znaky ostře oddělené.

Jako zdroje signálu použijeme bzučák. K základnímu individuálnímu výcviku postačí elektromagnetický bzučák, který si můžeme zakoupit v hračkářství. Použitý klíč však musí být kvalitní (nejlépe starší, zakoupený nébo zapůjčený od známého radioamatéra). Začátečníci s vyššími technickými nároky si mohou postavit bzučák s elektronkou či tranzistory. Popisy bzučáků jsou uvedeny např. v Cvičebnici telegrafních značek (vydal v r. 1954 Svazarm).

lak dlouho trvá nácvik Morseovy abecedy?

V osnovách profesionálních kursů se počítá s každodenním výcvikem, v němž se během 250 hodin posluchači naučí příjem všech písmen morseovky poma-lým tempem. Zkušenosti amatérů jsou příznivější, neboť zájem a vlastní iniciativa výuku urychlí. Lze předpokládat, že při každodenním nácviku po dobu 30 min. se dostaneme za dva až tři měsíce na úroveň, kdy budeme schopni přijímat telegrafní stanice, pracující na krátkých vlnách.

Nesmíme se dát odradit počátečními těžkostmi. Morseovku se může naučit každý - jde jen o houževnatost, soustavnost a trpělivost, s jakou se nácviku bu-deme věnovat. Nácvik se urychlí, budeme-li se mu věnovat pravidelně každý

Jak porozumíme "řeči radioamatérů"?

Amatérský jazyk vychází z Q-kódů, zkratek nejčastěji používaných slov, značek zemí a používá i celá slova ze

světových (popř. místního) jazyků. Tato "řeč" – právě tak jako ostatní řeči - se stále vyvíjí. Vznikají nové termíny, staré se přestávají používat. Obsah amatérské korespondence je sice různými předpisy (Řád radiokomunikací, Povolovací podmínky) omezen, přesto může být náplň amatérských spojení bohatá. To však vyžaduje dobrou znalost alespoň základních amatérských výrazů - kódů, zkratek a značek. Co vyjadřuje Q-kód?

Q kód je kombinace 3 písmen, z nichž je prvé písmeno "Q". Je-li druhé písme-no A až N, jde o kódy používané v letecké dopravě, je-li druhé písmeno O, P či Q jde o skupinu námořních kódů a je-li druhé písmeno R, S, T či U jde o všeobecné kódy, používané všemi radiovými službamí.

Radioamatéři používají pouze část všeobecných kódů. Že jde o užitečnou pomůcku velmi urychlující spojení, uká-

že tento příklad: "QRW OKIXXX 3508" znamená: prosím, sdělte OKIXXX, že ho volám na 3 508 MHz.

Které Q-kódy bychom měli minimálně znát?

QRA má stanice se įmenuje (má volaci značka QRA ma stance se imenuje (má je...)
QRG váš přesný kmitočet je...
QRH váš kmitočet se mění
QRI 1 - váš tón je dobrý
2 - váš tón přeskakuje
3 - váš tón je špatný
QRK čitelnost vašich signálů je:

nečitelné 1 -2.chvílemi čitelné obtížně čitelné 3 čitelné dokonale čitelné

QRL - jsem zaměstnán - nerušte
QRM - jsem rušen
QRN - jsem rušen
QRN - jsem rušen atmosférickými poruchami
QRO - zvyšte energii vysilače
QRQ - vysilejte prychleji
QRS - vysilejte pomaleji
QRT - přestaňte vysilat
QRU - nic pro vás nemám
QRV - jsem připraven
QRW - sdělte..., že ho volám na... kHz
QRX - zavolám vás opět v... hod. na... kHz
QRZ - volá vás... na... kHz
QRZ - sila vašich značek je:
1 - sotva znatelná

sotva znatelná slabá dostí dobrá dobrá velmi dobrá 5 – velmi dobrá

- sila vaších značek se mění (únik)

- vaše kličování je vadné (těžko čitelne)

- potvrzují příjem (těž: listek potvrzující spojení - "kvesle")

- spojení s... (nebo: navázané spojení)

- mohu zprostředkovat dodání zprávy...

- vysilejte řadu "y" (pro naladění)

- přeladte se na jiný kmitočet (nebo na ... kHz) QSB ÕSD ÕSL

OSY

QSZ QTC QTH

Pokud je za kódem otazník, je obsah kódu formulován jako otázka protistanici. Např.:

QRI? – jaký je můj tón? QRO? – můžete vysílat rychleji? OTR ? - kolik je hodin?

Které zkratky bychom měli znát?

Uvádím pouze nejnutnější a nejobvyklejší mezinárodní zkratky. Zkratky národní a méně obvyklé mezinárodní najdeme např. ve Cvičebnici telegrafních značek.

opakujte vše za slovem... opakujte vše před slovem... ? AA ? AB ABT ABT AC ADR AER ANT AF střídavý proud adresa anténa nízká (akustická) frekvence opakujte vše odpoledne zesilovač čekejte ? AL AM AMP AS BAND rozhlas BCI BCI rušení rozhlasu

BD BEST BK BTR přerušují (při duplex. provozu) lepší před ano volání **B4** C CALL CFM potvrzuji CHEERIO nazdar zavirám stanici CLG CONDX CONGRATS volajicí, volá podmínky šiření blahopřeji CQ CUAGN výzva všem nashledanou nemodulovaná telegrafie stejnosměrný proud DE z, od milý DR DWN DX ECO vzdálenost elektronově vázaný oscilátor a výborně ztrojovač kmitočtu ES FB FD FER za od FM FONE telefonie FO, FRQ, FREQ kmitočet
GA pokračuj; dobré odpoledne
GB sbohem GD dobrý den dobrý večer ĞĒ GLD GM GMT, Z šťasten dobré jitro světový (greenwich.) čas dobrou noc GUD HAM HI HR dobrý amatér výraz smíchu zde slyšel HRD нw jak? já ÎF mezifrekvence mezitrekvence příkon výzva k vysílání ("přecházím na přijem") pro libovolnou stanici výzva k vysílání pro určitou stanic kilowatt INPT KN KW KEY klíč LOG LOCAL LONG staniční deník LTR LUCK dopis štěstí LUCK LW MC MI, MY MIKE nízký megaherz mikrofon mnoho modulace téměř vše MNI MOD MOST MSG zpráva N NAME ne, nic iméno NEAR, NI NEW, NW NR blizko nový NIL nic nyni, ted přítel kamarád v pořádku přítelkyně ов. ом OL zapnuto ONLY OP, OPF OSC PA PART operátor oscilátor koncový stupeň částečně prosim potěšen energie, výkon PSE PSEL PWR R RCVR přijimač vysoký (radiový) kmitoče report opakujte, opakuji RPRT RPT SIG, SIGS

SK SKED SRI

STN

TEST

signály

konec spojeni

transceiver

zkouška, soutěž TU, TNX děkuji

domluvené spojení

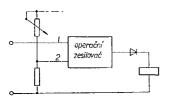
Obr. 24. Správně dr. žení klíče

vyhodnocovač napětí

Ing. Miroslav Arendáš, ing. Milan Ručka

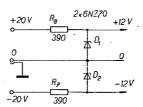
Popisované zapojení plní úlohu úrovňového relé. V tomto článku popisujeme konkrétní zapojení, které má některé zvláštnosti ve způsobu obsluhy a hodí se zejména jako doplněk elektrických měřicích přístrojů, pokud potřebujeme třídit výsledky měření podle úrovně elektrického napětí na výstupu. Je možno jej vestavět přímo do mnohých standardních měřicích přístrojů a rozšířit tak jejich použití. Proti běžným zapojením má některé odlišnosti: snadno a přehledně nastavitelnou úroveň sepnutí, nastavitelnou hysterézi (tj. rozepnutí nastane při menším napětí než sepnutí), možnost připojení několika těchto obvodů paralelně s různými mezemi vyhodnocení takže je možno třídit výsledky měření podle napětí do několika skupin.

Základní zapojení je na obr. 1. Do bodu *I* je přiváděno napětí, jehož veli-kost je hlídána, v bodu *2* je srovnávací napětí. Zvětší-li se napětí v bodě *I* nad úroveň napětí v bodu 2, rozdíl se zesílí a sepne relé Re. Má-li zesilovač zesílení např. 5.104 (což je u operačního zesilovace obvyklá hodnota), znamená to, že ke změně napětí na cívce relé z nuly na 5 V stačí, aby rozdíl mezi body 1 a 2 byl 10-4 V.

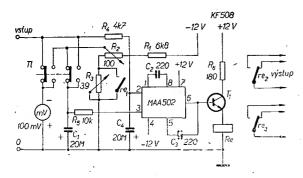
Obr. Základní zapojení úrovňového 1. vyhodnocovače napětí

Skutečné zapojeni obvodu je na obr. 2. Jeden nebo více těchto vyhodnocovačů podle množství hlídaných úrovní či tříděných skupin je zapojeno paralelně ke vstupu měřicího přístroje mV. (Musíme brát v úvahu vliv vstupních odporů vyhodnocovačů na rozsah měřidla). Překročí-li napětí na vstupu úroveň danou děličem R_1 , R_2 , R_3 , rozdíl se zesíli, otevře se tranzistor T_2 a sepne relé Re. Kontakty relé představují výstup soustavy. Při stisknutí

Obr. 3. Napájecí zdroj

načítka Tl se odpojí vstup a na měřicí přístroj mV se přivede vnitřní referenční napětí. Výchylka při stisknutém tlačítku odpovídá úrovni, při níž spíná relé R_e , samozřejmě s rozepnutým tlačítkem Tl. Údaj na přístroji mV lze měnit potenciometrem R_2 při stisknutém tlačítku, čímž lze nastavit vyhodnocovanou úroveň napětí. Jsou-li na výstupu úrovňového výhodnocovače silové prvky, bývá výhodné, má-li obvod (v našem případě úrovňové relé) tak zvanou hysterézi (tzn. sepne při nastavené úrovni, rozepne při nižší). Tato vlastnost zabraňuje kmitání soustavy, kolísá-li elektrická veličina rychle kolem meze vyhodnocování. Zapojení na obr. 2 umožňuje nastavit hysterezi od nuly. Velikost hysteréze lze nastavit potenciometrem R3, který se zkratuje při dosažení mezní hodnoty kontaktem výstupního relé. Tím se zmenší referenční napětí a k rozpojení tlačítka (relé) je třeba nižšího napětí než k jeho sepnutí. Celé zařízení se napájí ze zdroje podle obr. 3.

Obr. 2. Skutečné zapojení

Oscilátor v tranzistorovém pouzdru TO-5 vyvíjí firma Marconi v Anglii, která pracuje na miniaturizaci pevnolátkových vysokofrekvenčních zdrojů pro komunikační zařízení, zlepšuje jejich stabilitu, spolehlivost a mechanickou odolnost. Jedním z výsledných produktů této činnosti je oscilátor produktů této činnosti je oscilátor s typovým označením F 3187; všechny jeho součásti včetně krystalového rezonátoru jsou uloženy uvnitř pouzdra TO-5 a skládá se z jediného integrova-

ného obvodu, který obsahuje jeden tranzistor, odpory a kapacity nutné k buzení krystalu, kmitajícího přímo na pracovním kmitočtu. Vyrábí se pro kmitočty od 10 MHz do 22 MHz. Parametry udávají krátkodobou stabilitu lepší než 108 a protože není zvlášť teplotně stabilizovaný, musí být při náročných aplikacích uložen v prostředí s konstantní teplotou; jinak může pra-covat od -50 °C do +90 °C. Design Electronics, č. 7/8 1971. O. H.

Křemíkové usměrňovací bloky s výkonem od 5 do 500 kW, velkým napětím lavinovou charakteristikou dodává nejrůznějším provedení pro účely průmyslové elektroniky anglický výrobce Mullard Ltd. Usměrňovací bloky ve válcovém provedení jsou určeny pro proudy od 1 do 10 A a mají závěrné napětí až 100 kV. V provozu mohou být chlazeny vyzařováním tepla nebo olejovou lázní.

Hybridní integrovaný regulátor napětí DVR-100 s pevným výstupním napětím 12 V ±5 % nebo 12 V ±1 %, pro zatížení proudem do 100 mA a s integrovanou vnitřní ochranou proti přetěžování vyrobila firma Dickson Electronics Corp. S minimálním počtem vnějších součástí lze získat zdroj s napětím 12 až 40 V pro proudy do 3 A.

Podle podkladů Mullard, Dickson

550 výkonných reflektorů s halogeno-vými žárovkami Osram HQI 3500-W--D2 bude osvětlovat olympijský stadion v Mnichově 1972. Osvětlení stadionu musí mít střední vodorovnou intenzitu 1875 luxů ve všech čtyřech hlavních směrech. Tuto světelnou intenzitu vyžaduje snímání barevné televize a natáčení barevných filmů z průběhu sportovních her.

K tomuto účelu byl vyvinut výkonný reflektor Siemens 5NA 7100 s max, svě-telným tokem 3,5 milionů lumenů. Každý reflektor má vestavěno speciální zapalovací zařízení výbojky, které znovu zapálí během 0,5 vteřiny rozžhavenou výbojku. (Halogenové žárovky potřebují pro znovuzapálení "dobu oddychu" 10 až 15 minut – pokles tlaku plynu.) Pro opětné zapálení výbojky je však třeba zápalného napětí 60 kV! Reflektor má leštěné parabolické zrcadlo s průměrem 80 cm, úhel rozptylu 9° při světelném toku 300 000 lumenů. Použitá halogenová žárovka má barevnou teplotu 6 000 °K a index podání barev větší než 80. Proto je vhodná pro osvětlení snímaných scén v barvách. Při bez-oblačném podnebí lze světlo reflektoru vidět až na vzdálenost 50 km. Tento spolehlivý a bezporuchový systém osvětlení vyžaduje jak průběh her, tak předpokládaná miliarda televizních diváků ve všech světadílech. Sž Podle Siemens 1.641d-IB VB

Autopřijímače Videoton maďarské výroby pro sovětské automobily Žiguli dodává PZO Elektroimpex. Pololetní plán výroby těchto přijímačů byl pře-kročen o 10 000 kusů. Podnik Videoton bude brzy dodávat nové typy radiopřijímačů i pro naše škodovky a německé wartburgy a trabanty. V mezinárodní kooperaci při výrobě sovětských Žiguli je zapojeno celkem pět maďarských podniků. Hlavní postavení zaujímá právě Videoton a továrna na zámky Ellzet.

Podle Hungaropress

Karl-Heinz Fischer, DM2ADJ/ /DM3DJ, známý radioamatér a autor mnoha článků a knih z oboru elektroniky, zcela neočekávaně zemřel ve věku 44 let. Za svou aktivitu byl často vyznamenáván. Byl dlouholetým funkcionářem a předsédou krajské komise sdělovací techniky dobrovolné organizace GST v Pössnecku. Funkamateur 7/1971

udán výrobcem v katalogu nebo jej

Články Π jsou dnes bezesporu nejpoužívanějším typem výstupních obvodů amatérských vysílačů. Nechci je zde propagovat, ale ukázat jejich jednodu-chý výpočet. Článek Π bude svoji funkci plnit dobře tehdy, bude-li navržen a ře-šen právě pro koncový stupeň vašeho vysílače a vaši anténu. Konstrukce článků II podle popisů jiných vysílačů, kde je udáván průměr cívky, odbočky a jednotlivé kapacity, nepřináší mnohdy uspokojivé výsledky, protože zpravidla nejsou dodrženy podmínky, pro které byl článek II navržen (zatěžovací odpor koncového stupně, kvalita obvodu a impedance antény).

Připomeňme si hlavní úkoly, které článkem II chceme při přenosu vysílací energie z koncového stupně do antény plnit:

A. Naladění anodového obvodu na vysílaný kmitočet s cílem maximálního ořenosu energie do antény.

B. Přizpůsobení impedance antény nebo napájecího vedení optimálnímu zatěžovacímu odporu koncové elektronky.

C. Potlačení nežádoucích kmitočtů, hlavně harmonických, které mohou z budicích stupňů proniknout až ke koncovému stupni.

První z úkolů lze realizovat ladicím kondenzátorem C1 (obr. 1). Tento kon-

$$c_i \stackrel{L}{=} c_i \stackrel{L}{=}$$

denzátor spolu s indukčností L umožňuje správné naladění na pracovní kmitočet.

Pro přizpůsobení dvou různých impedancí bude rozhodující nastavení kondenzátorů C1 a C2 na takový vzájemný poměr, aby to odpovídalo poměru im-pedancí, které chceme přizpůsobit. Zde platí vzorec (1).

$$\sqrt{\frac{R_a}{R_z}} = \frac{C_2}{C_1} \tag{1}$$

Ra je zatěžovací odpor elektronky koncového stupně,

Rz je impedance antény nebo napájecího vedení.

Pro potlačení harmonických kmitočtů by bylo nejlepší volit kapacitu C_1 co největší, aby horní harmonické kmitočty byly prakticky zkratovány. Se zvyšující se kapacitou však vzrůstají vysokofrekvenční proudy tekoucí obvodem, způso-

bují nežádoucí oteplování obvodu a zmenšují jeho účinnost. Z toho důvodu dochází v praxi ke kompromisnímu ře-

Pro praktické výpočty si zavedeme veličinu K. Pak pro určení správné velikosti C_1 použijeme vzorce (2):

$$K = \omega C R_a$$
 [Hz, F, Ω] (2).

 C_1

 C_{2}

L

7,0

152,3

66,3

520 2

74,1

32,2

253,1

39,2

17.0

133.8

19,3

8,4

65.9

12,9

4,6

44,2

9,7

4,2

33,1

Velikost K se pohybuje v praxi mezi $10 \div 15$ a pro praktickou potřebu používáme její střední hodnoty, tedy 12. R_a zatěžovací odpor elektronky PA - bývá

$$R_{\rm a} = \frac{U_{\rm a}}{2 I_{\rm a}}$$
 [k Ω ; V, mA] (3).

Ze vzorce (2) odvodíme nyní rovnici pro výpočet C_1 .

Pro klasický paralelní obvod bychom nyní pomocí Thomsonova vzorce vypočítali potřebnou velikost indukčnosti cívky. Poněvadž nám však jde o splnění podmínky B), určíme nejdříve kapacitu kondenzátoru C2.

K tomu použijeme vzorće (1):

$$\sqrt{\frac{R_a}{R_z}} = \frac{C_2}{C_1}$$
 a tedy $C_2 = C_1 \sqrt{\frac{R_a}{R_z}}$

Výsledná kapacita obvodu, která rozhoduje o velikosti indukčnosti, je dána sériovým zapojením obou kondenzátorů. Bude tedy výsledná kapacita:

$$C_{\rm s}=\frac{C_1C_2}{C_1+C_2}.$$

Poslední fází-výpočtu je stanovení velikosti L. Tuto stanovíme z upraveného Thomsonova vzorce

$$L = \frac{25 \ 330}{f^2 G} \quad \text{[μH; MHz, pF]}.$$

Nakonec ještě praktický příklad: Zadané hodnoty:

Pracovní kmitočet 3,6 MHz 750[°] I_a (při plném vybuzení PA) 150 mA Rz (anténa VS1AA) Postup:

1. Stanovíme velikost Ra:

$$R_{\rm a} = \frac{U_{\rm a}}{2I_{\rm a}} = \frac{750}{2 \cdot 0.15} = 2500 \,\Omega.$$

2. Vypočítáme velikost C₁:

$$C_1 = \frac{K}{\omega R_a} = \frac{12}{6,28.3,6.10^6.2,5.10^3} = \frac{92.10^{-9}}{56,52} \text{ nF} = \frac{12.10^{-12}}{0,0565} = 212 \text{ pF}.$$

3. Vypočítáme C2:

$$C_2 = C_1 \sqrt{\frac{R_a}{R_z}} = 212 \sqrt{\frac{2500}{600}} = 425 \text{ pF}.$$

4. Stanovíme celkovou kapacitu obvodu:

$$C_{\rm s} = \frac{C_1 C_2}{C_1 + C_2} = \frac{212 \cdot 425}{212 + 425} = 141 \text{ pF.}$$

5. Vypočítáme indukčnost:

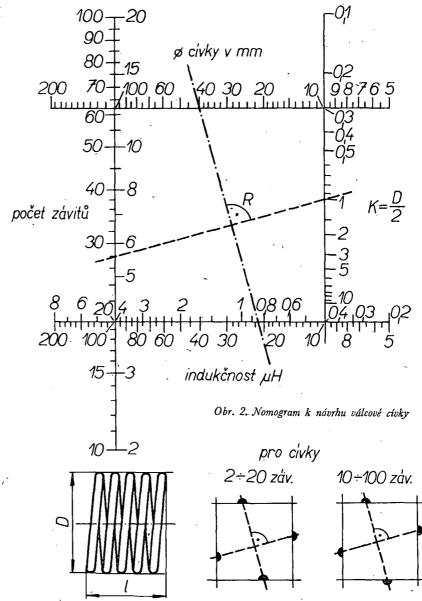
$$L = \frac{25\ 330}{f^2 C} = \frac{25\ 330}{12,9.141} = 18\ \mu\text{H}.$$

Pomocí grafu s průsvitkou a křížem na ní narýsovaným vyhledáme pro zvo-lený průměr cívky počet závitů a stanovíme průměr drátu.

Pro běžné hodnoty zatěžovacího odporu elektronky koncového stupně a impedance antény jsou velikosti C_1 , C_2 a L uvedeny v tabulce na str. 474.

Japonská firma General Corp. vyvinula barevný televizor, ve kterém je 80 % všech obvodů osazeno integrova-80 % všech obvodů osazeno integrovanými obvody. Je zde použito 9 hybridních tlustovrstvých IO, jeden tenkovrstvý IO, 10 tranzistorů vč. pěti v tuneru a dva tyristory. Použité IO jsou značně složité, takže je lze pokládat za integrované subsystémy. Vf zesilovací stupně včetně FM a demodulačních stupňů jsou zastoupeny v jediném tlustovrstvém IO, který má 57 obvodových prvků a vykonává asi 100 obvodových funkcí. Tento hybridní IO je reprodukován na keramické destičce rozměrů ván na keramické destičce rozměrů asi 50×50 mm.

Electronic News, 810/1971. 0. H.

Rubriku vede I g M Prostecký, OK MP

Změny v soutěžích od 15. září do 15. ř:jna 1971

"S6S"

Za telegrafní spojení bylo v uplymulém období vydáno celkem 18 diplomů č. 4448 až 4465 stanicím (v závorce je uvedeno pásmo doplňovací známky):
OZSCW, EA1CP (14, 21), OK1VJH, OK2PAM (14, 21) WA2HZR (28), OK3PQ (7), OK2BSA (14), OK1APS (14), OK1JJ (14), OK1DMM (14), OK2BGI (14), CT3AS (14), FSVM (14), OK1FAR (28), OK2PEQ, OK3ZBU (14), OK3LL (14), W8GBH (28).

Za telefonni spojeni byly vydány diplomy č. 1046 až 1054 stanicím: OK3CEN (14 – 2× SSB), OK2BMF (2× SSB), WB2AQC (21 – 2× SSB), WA2BAV (2× SSB), KZLQQ/TF (2× SSB), LUISE, F3IJ· (14 – 2× SSB), DJ8WQ (28), JA2QOF (28 – 2× SSB).

Doplňovací známky k diplomům CW získly OK2ABU (28), OK1DAV (14), LZZKWR (14), PA0ABM (7), PZ1AV (7), OK2SKU (21), k diplomům fone OK2ABU (14, 21, 28), OK1NH (7).

"100 OK"

V uvedeném období bylo vydáno dalších devět diplomů za spojení se stem československých stanic v pořadí: č. 2681 ŠP6DAV, Šlupica, č. 2682 OH5WF, Volkkaa, č. 2683 OK1MKP (670. v OK), Pardubice, č. 2684 OL5AJU (671. v OK), Ústí nad Orlicí, č. 2685 DJ8WD, Schleissheim, č. 2686 SP9ZHQ, Chorzow, č. 2687 OZ3JR, Nyborg, č. 2688 OK1JAG. (672. v OK), Klatovy, č. 2689 IAJAA. Osaka. JA3AA, Osaka. ,,200 OK"

OL5AJU žískal též doplňovací známku číslo 306 za spojení s 200 československými stanicemi v pás-mu 160 metrů.

"OK - SSB Award"

Za spojeni se 100 českoslovenými stanicemi na SSB získali diplomy číslo 97 až 103: OKIAGS, M. Driemer, Litoměřice, OK2DB, J. Dufka, Gott-waldov, OK2LG, J. Ondráček, Valtice, OK1FBZ.

B. Škoda, Dymokury, OK2BIU, J. Čermák, Brno, OK2AJ, Sl. Sedláček, Rožnov pod Radhoštěm, OK1TA K. Herčík, Bakov nad Jizerou.

"P 75 P 1 3. třída" 2

QSL ustky předložili a diplomy získan: č. 398 OK2BWI, F. Havel, Moravské Budějovice, č. 399 DJ2UU, H. Baehr, Hanau, č. 400 OK1KZ, P. Konvalinka, Praha, č. 401 OK2BKL, M. Tuháček, Sumperk.

--,,ZMT

V uplynulém období bylo vydáno deset diplomů v pořadí číslo 2811 až 2820 stanicím: LUSDKA, DL2OV, YUINOT, OK3CDA, OK3YCE, 11PER, JA9AMJ, DL7NE, OK3KAP, OK3CAZ.

"P-ZMT"

Diplomy č. 1372 až 1374 získali posluchači: UM8-034-1, DL-12936 a DL-8913

"KV QRA 150"

"KV QRA 150"

Podminky diplomu spinili a diplomy 5. 166 až 180 ziskali: OK1MP, ing. M. Prostecký, Praha, OK2AOP, J. Mates, Havirov, OK1AVN, O. Hejda, Náchod, OK1JIR, J. Zatloukal, Varnsdorf, OK2SSJ, J. Sýkora, Opava, OK3CIR, L. Satmáry, Košice, OK1FJS, J. Schánel, Lysá nad Labem, OK1IBF, F. Balek, Klatovy, OK1AVP, J. Janovský, Dobřany, OK1AWV, B. Čermák, Dobřany, OK1JFX, J. Markovský, Žandov, OK1JPH, P. Hermann, Teplice, OK1AQW, Z. Vrátnik, Stod, OK1MIZ a OK2PAW, ing. M. Musil, Brno. §

"KV 250 QRA"

V uplynulém obdob bylo přidějeno osm doplňovacích známek stanicím: č. 26 OKIDKR, č. 27 OKIFIM, č. 28 OKIMIZ, č. 29 OK2PAW, č. 30 OK2BAQ, č. 31 OK1AWQ, č. 32 OK2BEC č. 33 OK2PAI.

"KV 350]QRA"

Doplňovací známku za spojení s 350 QRA čtverci získali: č. 3 OK2PAW, ing. M. Musil, Brno, č. 4 OK1VY, J. Vyvadil, Kutná Hora, č. 5 OK2QX ing. J. Peček, Přerov. Všem srdečně blahopřejeme!

"RP OK DX -73. Jtřída"

Podmínky diplomu splnila a diplom č. 589 získala V. Senciová, OK3-17738 z Nitry

"P - 100 OK"

Za pošlech 100 různých československých sta-nic v pásmu 160 metrů získal diplom číslo 563 OKI-17323, J. Kolman z Hradce Králové (266.

VKV amatéři sněmovali

VKV amatéří sněmovali

V překrásném romantickém prostředí pod zřiceninou hradu Vršatec, pocházejícího ze 13. století, v rekreačním středišku Slovenských metalurgických závodů v Dubnici nad Váhom v okrese Povážská Bystrica zorganizoval ve dnech 1. až 3. října t. r. Zväz rádioamatérov Slovenska z pověření federální rady ÚRK celostátní setkání VKV radioamatérů. Počasi amatérům přálo – krásné slunné dny, přijemné procházky v romantickém prostoru a barevný kolorit podzimu dokreslil málokdy se naskytající podívanou i úspěšný průběh celého setkání.

Na 150 radioamatérů včetně polského hosta Krzystofa Miroslava (SP9MM) z Katovic se tu sešló, aby se nejen poučili z přednášek, ale aby si současně pohovořili o problémech VKV činnosti, pobesedovali si a pobavili se v družné zábavě.
Program byl bohatý. Pracovala tu stanice OM3UKV se zařízením OK3CDR, u níž bylo neustále -živo; navazovala četná spojení s domácími i zahraničními stanicemi. Z hodnotných přednášek si přítomní odnesli mnohé, co jim poslouží v další prácí Mezi témay přednášek si

mácími i zahraničními stanicemi. Ž hodnotných přednášek si přítomní odnesli mnohé, co jim poslouží v další prácí. Mezi tématy přednášek byly např.: Zvláštní druhy šíření na VKV/EME-M/S, Problematika SHF/UHF pásem, Využívání DX podmínek na zvláštních okruzích šíření VKV, VKV technika – SSB, UHF, SHF, Technika SSB na VKV, Polovodíčové šoučástky Tesla pro VKV. Jak již to při setkáních bývá, mnozí amatéří se pochlubili tim, co si zhotovili. Viděli jsme tu pěkná mobilní zařízení vestavěná do aut, s rozmanitými konstrukcemi antén na střechách vozů nebo umistěnými na přední nebo zadní strané karoséřie. OKI ASA

konstrukcemi antén na střechách vozů nebo umístěnými na přední nebo zadní straně karosérie. OK 1ASA měl celotranzistorový transceiver pro 145 a 432 MHz, s nímž se při zpáteční cestě – po skončení setkání – 3. 10. 1971 ve 14.30 SEČ podařilo stanicim OKIASA/p a OKIAQM/p spojení ze čtverce IIIOC se stanicí OKIAIB/p na Sněžce ve čtverci HK29b (vzdálenost 252 km). Spojení bylo navázáno v pásmu 145 MHz, reporty byly 59/59 a v pásmu 432 MHz report pro OK1AIB/p 599, pro OK1ASA/p a OK1AQM/p 569 až 589. Anténa

byla dipól, který drželi z okna auta. Výkon byl 150 mW. Bylo to pravděpodobně první spojení tohoto druhu v pásmu 432 MHž u nás. Viděli jsme přimo vzorně postavené zařízení OK2JI – RX a TX na 145 a 432 MHz. TX je laditelný v obou pásmech. SSB budič se používá jako TX s kruhovou "Haló" anténou pro mobilní stanice. A takových, konstrukčně velmi zajímavých zařízení ru bylo víc

stanice. A takových, konstrukčně velmi zajimavých zařízení, tu bylo vic.

Stále živo bylo kolem prodejen radiopotřeb – Ustřední prodejny Svazarmu a Tesly Rožnov. RK Gottwaldov tu vystavoval nové typy kondenzátorů 3 × 100 pF a 250 pF i univerzální šasi. Ustřední radiodílna Svazarmu v Hradci Králové seznámila účastníky setkání s výrobním programem na r. 1972.

Vyvrcholením setkání byl Mini-contest, na který

na r. 1972.

Vyvrcholením setkání byl Mini-contest, na který se mnozí těšili a který nebyl v členitém polohorském terénu lehkou záležitostí. Přišili si na své automobilisté i pěší, kteří se svým zařízením v nedčli ráno slézali i těžko dostupné kopce – jen aby byli co nejvýš a mohli navázat co nejvíc spojení.

Před ukončením setkání se konal společenský večer, na němž byl vyhodnocen východoslovenský vKV závod CQ V, pořádaný okresní radou ZRS Košíce. Vtipný kvíz, který "zamotal" mnohému VKV amatéru hlavu, byl dalším doplňkem programu. Poté byla tombola, v niž byly různé radioamatérské součástky, zakoupené z nadnormativních zásob podniků. Vyhrávaly se pěkné včei – tranzistory, elektronky apod.

Na závěr lze říci jedno: i když někteří zájemcí odjižděli na setkání se smíšenými pocity, přijemné prostředí, přátelský duch, dobrá organizace a nádherné počasí zapůsobilo na všechny účastníky tak, že byli naprosto spokojení a vyjadřovalí se o tomto setkání jen pochvalně. To nakonec potvrdil i společenský večer, který probíhal ve vzájemné družbě a v přátelských diskusích.

Kladem setkání byla skutečnost, že v různých diskusích a poznách se dovali váčení v vřastení diskusích a poznách se dovali váčení v vřastení diskusích a poznách se dovali váčení v vřastení diskusích a poznách se dovali váčeními včastních.

a v přátelských diskusích.

Kladem setkání byla skutečnost, že v různých diskusích a poradách sledovali všichni účastníci společný cil – jak odstranit některé nedostatky ve VKV činnosti a jak ji pozvednout na vyšší technickou i provozní úroveň. Vážných nedostatků nebylo. Velkou výhodou bylo i to, že v rekreačním středisku byli pouze radioamatěři – nikým nerušení – a že měli možnost vyživat se ve velkém sále a několika menších místnostech.

Je až s podivem, že poměrně malý kolektiv aktivistů zajistil včasnou přípravu a hladký průhěň

je až s podivėm, že pomėrnė maiy kolektiv aktivistů zajistil včasnou připravu a hladký průběh tohoto setkáni. Dik patří amatérům OK3DG, OK3CDI, OK3HO, OK3CFE a OK3CAJ. Během sctkání vykonali kus dobré práce radioamatéři Rusnák, Lezo, Prekop a Jakubík, členové okresní rady ZRS z Povážské Bystrice. Dik patří i personálu rekreačního střediska pod vedením s. Hrobárika

Rubriku vede Emil Kubeš, OK1AOH, Šumberova 323/2, Praha 6

Soutěž v honu na lišku v Brně

Složky Národní fronty Jihomoravského kraje navazují družbu s obdobnými organizacemi v kraji Lipsko v NDR. Mezi tyto organizace se zapojili také svazarmovci a členové branné organizace Gesellschaft für Sport und Technik.
Koncem září letošního roku přijela do Brna na pozvání krajského sekretariátu Svazarmu výprava členů GST z Lipska. V této výpravě bylo také sedm závodníků v honu na lišku. Hosté si prohlědli Brno a jeho památky i okolí včetně přehrady a změřili své síly s jihomoravskými svazarmovci.
Soutež v honu na lišku se konala v Brně a připra-

fili sve sily s jinomoravskymi svazarmovci. Soutěž v honu na lišku se konala v Brně a připravili ji členové kolektivní stanice OKZKOJ ve spolupráci s tišnovskými radioamatéry. Závodilo se pásmu 3,5 MHz v členitém terénu. Němečtí závodníci ziskali mnohé cenné zkušenosti, zajímali se i o naše přijímače a především o ty, které vyrobila Ústřední radiodilna Svazarmu v Hradci Králové a také si je vyzkoušeli.

Jak se bude nadále vyvíjet družba mezi brannými organizacemi Jihomoravského kraje a kraje Lipsko, oude definitivně dohodnuto při příležitosti krajské konference Svazarmu, které se jako host zúčastní i předseda krajského výboru GST z Lipska. Jihomoravšti liškaři jsou již dnes pozváni na závody "O veletržní pohár" v Lipsku, které se budou konat v září příštího roku a při nichž se také uskuteční odvetné utkání za soutěž v Brně. V budoucnu se počítá s tím, že družstva z Lipska budou zvána na všechny důležité soutěže, které budou v Jihomoravském kraji, a naopak jihomoravšti liškaři se zúčastní důležitých soutěži v okolí Lipska. Počítá se i s tím, že se závodníci zúčastní v přištím roce krajské spartakiády GST a budou startovat na soutěži, která bude při této příležitosti.
Výsledková listina mezinárodní soutěže družby krajů Jihomoravského a Lipského, konané 23. září

krajú Jihomoravského a Lipského, konané 23. září 1971 v Brně.

pořadi	j mėn o	kraj	počet lišek	čas
1.	Ing. B. Brodský	JM	4	50,45
2.	J. Bruchanov	JM	4	86,37
3.	K. Mojžíš	JМ	· 4	108,00
4.	Ing. J. Čermák	ĴΜ	3	65,00
5.	G. Effenbenger	L	3	90,23
6.	P. Kubala	JM	3	112,53
7.	E. Hauser	Ĺ	2	70,15
8.	 Kovář 	JM	2	91,50
9.	J. Picka	ĴΜ	2	96,25
10.	J. Prášek ·	IM	1	13,30

Na dalších místech: R. Ulber, L; J. Smejkal, JM; J. Janák, JM; M. Cejpková, JM; P. Doležal, JM; V. Ulber, L; K. D. Morgenstein, L; C. Heinig, L; W. Heinig, "

Tosef Ondroušek

OK3KAG

Klasifikace v honu na lišku pro rok 1971

Podle soutěžních podmínek byly ze třech mistrovských soutěží vybrány každému závodníkovi dva nejlepší výsledky. Mistrem CSSR v pásmu 80 m se stal Vasilko Mikuláš z Košic. Mistrem CSSR v pásmu 2 m se stal Harminc Ivan, OK3CHK, z Bratislava.

Pásmo 3,5 MH2

Ing. Šrůta Pavel	OKIUP
Točko Ladislav	OK3ZAX
4. Rajchl Miloslav	·OK1-18160
Staněk Oldřich	OK2KEA
6.—7. Ing. Brodský Bohumil	OK2KOI
Ing. Magnusek Boris,	•
ZMS	OK2KHF
8. Bittner Jiří	OKIOA .
9. Harmine Ivan	OK3CHK
10. Vasilko Ján	OK3KAG

1. Vasilko Mikuláš

Na dalších místech: ing. Herman L., OK2KHF, Kryška L., OK1VGM, Chalupa St., OK1FBN, Ryška Petr, Mojžíš K., OK2BMK, Bruchanov J., OK2KFK, Bělohradský M., OK1KPU, Majoroší VI., OK3KHD, Kovačík J., OL0ANJ.

D.4... 145 MH~

rasmo 140 milli	
1. Harminc Ivan	OK3CHK
2. Točko Ladislav	OK3ZAX
3. Vasilko Mikuláš	DK3KAG
4. Ing. Šrůta Pavel	OKIUP
5. Bittner Jir	OK1OA
6 7. Ing. Brodský Bohumil	OK2KOJ
Rajchl Miloslav	OK1-18160
8. Ing. Magnusek Boris, ZMS	OK2KHF
Ing. Herman Lubomir.	OK2KHF
10. Vasilko Ján	OK3KAG

Na dalších místech: Kryška L, OKIVGM, Staněk Ol., OK2KEA, Chládek J., Chalupa St., OK1FBN, Majoroši VI., OK3KHD, Bělohradský M., OK1KPU, Mojžíš K., OK2BMK, Kovačík J. OL0ANJ, Bruchanov J., OK2KFK.

Tabulka držitelů výkonnostních tříd

Tabulka je sestavena na základě výsledků z roku 1971 a předcházejících let. Nezahrnuje držitele III VT, kteří nejsou centrálně evidováni.

Ing. Magnusek Boris – zasloužilý mistr sportu – Mistek Spořilov 1692. Vasilko Mikuláš splnil podmínky mistra sportu – Košice, Nerudova 10.

Reprezentanti Jihomo-ravského kraje a kraje Lipsko při zahájení soutěže v Brně

I. výkonnostní třída

Plat-

		nost
	_	do
•]	conce
		roku
Bittner Jiři	Lysá n/Lab.,	
	Jedličkova 916	1974
Ing. Brodský Bohumil	Brno, Šmejkalova 72	1974
Harminc Ivan	Bratislava, Dunaiská 22	1974
Ing. Herman Lubomir		1974
Kryška Ladislav	Praha 4.	
21-30	Vavřenova č. 1169	1972
Mojžíš Karel	Němčice na Hané 314,	
,	okr. Prostějov	1974
Raichl Miloslav	Praha 2. Lublaňská 13	
Ing. Šrůta Pavel	Praha 3, Biskupcova 64	
Staněk Oldřich	Tišnov.	17.71
Statick Oldrich	Jungmannova 932	1974
Točko Ladislav	Košice, A. Kmeta 19	1974
	Košice, Nerudova 10	1974
Vasilko Ján	Rosice, Nerudova 10	19/4

II. výkonnostní třída

Balažovič Emil	Ardanovce 44,	
	okr. Topolčany	1973
Bina František	Praha 8,	
	Invalidovna 611	1974
Bloman Antonin	Praha 1, Biskupská 1	1974
Bruchanov Jiří	Zďár n/Sáz. III/25/2	1972
Brzula Petr	Banská Bystrica	
	Karlov, Dobšinská 4	1974
Burian František	Lovosice, Teplická 45	1974
Busta Václav	Hradec Králové,	
	Vocelova 1169	1972
Dirnbach Ferdinand	Dolné Hamre 207,	
	okr. Žiar n/Hr.	1974
Hrubý Imrich	Bracovce 8, Falkušovce	
Chalupa Stanislav	Unhošt, Berounská 163	
Chládek Jiří	Lanškroun,	
Chiadek Jii.	Vančurova 65	1973
Kanas Vladimir	Bratislava.	1913
Cullus Viaciliiii	Fr. Krále 17	1973
Kašiar Štefan	Banská Štiavnica,	1913
Raşıar Steran		1974
Vousille Terrei	Klinger 172/I	1974
Kovačík Juraj Leško Pavel	Solivar, Švábská 95 Košice, Narcisova 5	
	Rosice, Narcisova 5	1973
Lukačka Rudolf	Nové Zámky,	1050
	Jesenského 5	1973
Majoroši Vladimír	Michalovce,	
~ × .	A. S. Puškina	1974
Oravec Štefan	Bratislava, Saboova 11	1974
Petržilka Ladislav	Praha-Spořilov II,	
	blok E5/2784	1974
Riska Stanislav	Krupina 1082,	
	okr. Zvolen	1973
Rožňanský Peter	Komárno, Staničná 4	1973
Ryška Petr	Lanškroun,	
	Dvořákova 257	1973
Udvároš Julius	Žiharec 531,	
•	okr. Galanta	1973
Vláčil Dalibor	Bratislava, Vysoká 51	1974
Vyskoč Eduard	Bratislava,	
•	Karadžieova 61	1974
Žuffa Daniel	Bratislava,	
	Zahradnická 39	1974
_		

I. výkonnostní třída kategorie ženy.

Mojžíšová Alena	Němčice na Hané 314,	•
Platková Olga	okr. Prostějov Prešov, Požiarnická 16	1974 1973

II. výkonnostní třída

Ludvigová Jaroslava	Bratislava,	
	Zahradnická 35	1974
Mačugová Marta	Košice, Pod vinicami 3	1974
Martinkovičová Anna	Bratislava, Tylova 27	1974
Nemiahová Darina	Bratislava,	
	Kalinčiakova 3/d	1974

Adresy závodníků I. a II. VT jsou uvedeny především pro začínající liškaře, kteří tak mohou požádat o radu a pomoc jak při stavbě zaměřovacích přistrojů, tak při tréninku a organizací soutěží.

Zhodnocení soutěží v r. 1971

Zhodnocení soutěží v r. 1971

Celkem bylo uskutečněno 9 klasifikačních a 3 mistrovské soutěže. Pět klasifikačních soutěží organizoval ČRA a čtyři ZRS. Kromě toho ČRA zorganizoval ČRA a čtyři ZRS. Kromě toho ČRA zorganizoval čtyři kursy pro začinající liškaře; průměrný věk všech závodníků se pohyboval kolem 15 let. Průměrný počet se pohyboval kolem 35 účastníků. ZRS uskutečníl soustředění slovenských závodníků II. a III. VT. První výsledky se projevily na soustředění juniorů pro komplexní soutěž v. Bulharsku. Účast na všech soutěžích měla mírné vzestupnou tendenci. V příštím roce by měl vzrůst počet okresních a mistních soutěží zásluhou liškových přijímačů, které vyrobila Ústřední dílna Svazarmu v Hradci Králové pro začinající závodníky. Letošní rok byl také bohatý na mezinárodní soutěž s naší účastí – Mezinárodní soutěž CSSR, Mezinárodní soutěž NDR, VI. mistrovství Evropy NSR, na nichž jsme si své jméno a postavení udrželi. Zvláště si ceníme výsledků na ME, kde do 10. místa jsme měli vždý čtyři závodníky. V letošním roce dosáhl nejlepších výsledků na mezinárodních soutěžích Miloslav Rajchl. Jemu a všem ostatním závodníkům, kteří dosáhli pěkných výsledků, patří dík. Na tomto místě je nutno poděkovat také všem pořadatelům klasifikačních a mistrovských soutěží, kteří se rovněž podíleli svým dílem na přípravě naších reprezentantů.

Rubriku vede Alek Myslík, OMØAMY, poštovní schránka 15, Praha 10

Orlický pohár 1971

Poprvé v historii RTO uspořádali tentokrát soutěž RTO-ligy radioamatéři z Ústí nad Orlicí a okolí. Inspirátorem a iniciátorem byl loňský přeborník republiky v kategorii B Jirka Sloupenský, OKIAWW; velkou zásluhu má též J. Zahradnik, OKIAWR, který absolvoval letos na jaře školení rozhodčích pro RTO a získal průkaz rozhodčích II. tř. Nemohu zde vyjmenovat všechny ty, kteří se postarali o hladký průběh soutěže a o spokojenost všech účastníků ale nechtěl bych, aby tím vznikl dojem, že se nikdo další na organizování soutěže již výrazně nepodílel. Ředitelem soutěže byl předseda OV Svazarmu; OV Svazarmu vůbec věnoval celé akci maximální pozornost, což nebývá všude zvykem.

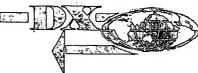
kem.
Na Orlický pohár přijelo 21 závodníků kat. A,
19 závodníků kat. B a 5 dívek-závodníc kategorie C.
Závod proběhl v pořadí O-T-R. Po rozplynutí ranní
mlhy a mraziků bylo velmi slunné podzimní počasí.
Závodnící byli ubytování v chatové osadě rekreačního střediska Klopoty nedaleko Ústí nad Orlicí.
Hlavním rozhodčím byl Karel Pažourek, OK2BEW,
MS

Stručné výsledky:

cel-

Kategorie A.

		R	Т	0	kem
	1. Kosíř, OMOMW, Hodonín 2. Mikeska, OK2BFN,	100	97	82	279
	Otrokovice	99	63	100	262
	3. Bürger, OK2BLE, Dobrá 4. Ing. Vondráček, OK1ADS,	88	97	59	244
	RK Smaragd 5. Martinek, OK2BEC,	96	19	100	215
	Hodonín	85	39	75	199
	6. OK2BND, 7. OM0AMY 9. OK1AXD, 10. OK2PAE		3. C		
	Kategorie B:	R	Т	0	cel- kem
	1. Zika, OL5ALY,				
	RK Pardubice 2. Matyšťák, OL7AMK,	100	100	96	296
	Nový Jičín	99	66	91	256
	3. Hekl, OL1AOI, RK Smaragd	97	61	97	255
	4. Havliš, OL6AME,	100	91	49	240
	Kunštát 5. Hauerland, OL6AGQ,				
	Havřice	97	29		
	6. OL5ANF, 7. OK1FTC, 9. OL5AOM, 10. OL5ANJ	8.	OL5	AOY	, .
	Kategorie C:				
	1. Viková, OK2BNA,				
	Kunštát 2. Turčanová, OK1KNH,	98	50	48	196
	RK Smaragd	96	6	70	172
•	Červeňová, OK2BHY, Brno	98	43		165
	 Bednářová P., OK2PAP, 				
	Kunštát 5. Vilčeková Jitka, OK1KBN,	97	4	13	114
	Pardubice	0	0	0	0
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·				

Rubriku vede Ing. V. Srdinko, OKISV pošt. schr. 46, Hlinsko v Č.

DX - expedice

Jako jedna z posledních zajímavých expedic letosního roku by se podle dosud nepotvrzených zpráv měla objevit expedice F5QQ na ostrov Clipperton, FO8.

perton, FO8.
Expedice na ostrovy Midway a Kure měla proběhnout takto: od 21. do 24. 10. 1971 měla být na Midway, od 25. 10 do 1. 11. 1971 na ostrově Kure, a na zpáteční cestě znovu na Midway od 1. do 2. 11. 1971 včetně. Expedice měla pracovat v CQ-WW-DX-C a v době okolo něho. Značku bohužel zatím neznáme, manažerem expedice je KH6HCM, 5852 Gannkt Ave, Ewa Beach, Hawaii 96706.

Expedici do Kambodže podnikl VE7IR a pracoval tam pod značkou VE7IR/XU asi po 4 dny s přestávkami. S uznáním této expedice pro DXCC jou však potiže a pravděpodobně nebude uznána proto, že Kambodža od r. 1965 oznámila, že tam není dovolen styk amatérských stanic s cizinou. Přesto se o uznání jedná v zákulisí, a dokonce se tam objevila dalši stabilní stanice, XUIAA (údajně stanice pří tamní universitě), ale ani s touto nesměji USA navazovat spojení. Další existující stanicí je tam prý ještě XUISV. Pokud však nebude zákaz tamních úřadů odvolán, není naděje na uznání XU pro DXCC.

iradů odvolán, není naděje na uznání XU pro DXCC.

WA6IAO se objevil v polovině října z ostrova British Phoenix pod značkou VR1AB. Jeho signály jsou zatím nesmírně slabé, takže ani DX-mani v Pacifiku jej nemohou udělat, a s Evropou se spojení dosud nepodařilo. Je však naděje na spojení, protože tam údajně zůstane po dobu plných 2 roků!

Ještě několik slov k expedici DL7FT do Albánic, odkud jak vime pracovali pod značkou ZA2RPS. Na docházející QSL je přilepována zpráva, podle niž expedice pracovala od 2. do 13. 6. 1971 a navázala tam celkem 2513 spojení, a to jen na 14 a 21 MHz, z toho asi dvě třetiny telegraficky. Polovina spojení pak byla s amatéry z USA. O uznání této letošní expedice pro DXCC však ani zminka, takže nejistota dosud trvá.

Jak se dovídáme za zahraničních bulletinů,

neistota dosud trvá.

Jak se dovidáme za zahraničních bulletinů,
QSL pro expedici ET3ZU/A lze rovněž zasílat
na lZII, Tony Privitéra, Viale XXI Aprile 34,
I-00162, Roma, Italy.

Opožděně jsme obdrželi zprávu o expedici
W7VRO v Karibské oblasti. Expedice měla pracovat od 7. do 12. 10. 71 jako 8P6DM, krátce pak
z VP2D a VP2G, od 12. do 17. 10. jako VP2LAJ
a VP2LAM, a od 17. 10. 71 do 25. 10 jako FMOIX.
QSL za tuto expedici vyřizuje sám W7VRO.
Známý DJ6QT oznámil plán nové velkolepé
DX-expedice po Africe s tímto pořádem: TZkolem 28. 10. 71, XT jen 2. 11. 71 po dobu 5 hodin provozu, 5V dne 4. 11. 71, TY dne 5. 11.,
5U7 dne 8. 11., 5T5 dne 10. 11. 71 a do 27. 11
ještě CT3. Provoz je plánován na všech pásmech CW i SSB. QSL požaduje direct a 2 IRC
kupóny, jinak via bureau. Jeho adresa: DJ6QT,
W. Skudlanek, 6471 – Hirzenhain, An der
Klostenmauer 3.

Zprávy ze světa

Z Bornea (East Malaisia) se po delší odmlce opět ozývá 9M8FMF, obvykle SSB na 14 MHz pásmu a celkem se s ním navazuje poměrně snadno spo-jení. Manažera mu dělá WIYRC. Z Horní Volty pracuje opět silný XT2AA a bývá navečer SSB na 21 MHz. Vyhledává ze-jměna spojení s DL/DJ, a je dobré ho volat ně-mecku.

iména spojení s DL/DJ, a je dobré ho volat německy.

ZM7AG na Tokelau Isl. bývá nyní častěji na 14 MHz SSB, a je vidět, že již používá směrovku. V poslední době s ním pracovali např. OK2BGT a OK1MPP bez potiží. QSL via K3RLY.

Ostrov Chatham je nyní běžně dosažitelný díky ZL3PO/C, který vysílá velmi intenzivně SSB i CW. Jeho kmitočty jsou: Telegraficky 3 510, 7 010, 14 030 a 21 030 kHz, SSB 3 690, 3 790, 14 190, 14 255 a 21 300 kHz, Manažerem je ZL2AFZ, G. C. Studd, 48 Nuffiel Ave, Napier, New Zealand.

Stanice VK3UV/9 pracuje sice ze souostroví Solomon, ale právě ten jeho ostrov spadá pod správu New Guinea Territory a neplatí tudíž za Solomon Isl., ale pouze za TNG.

Pokud potřebujete FKS, počkejte si na FK8AC na kmitočtu 14 239 kHz, kde má pravidelné SSB skedy s W6FLL v 04.00 GMT, a pak jej lze udělat.

Podařilo se nám získat některé podrobnosti o amatérech v Indonésii od YBOBY. Od 9, 7, 1971 tam již funguje oficiální radioamatérská organizace O.R.A.R.I. a povolené prefixy jsou YB, YC a YD s číslem distriktu a dvěma pismeny. Zahraniční amatéři, jejichž země mají teciproční dohody o vydávání koncesí, používají ve značce 3 písmena. Pouze prefix YB má povoleno pracovat mezinárodně. QSL informace: pro YBO se QSL zasilají na P.O. Box 2761 Djakarta, a pro YB1 na P.O.Box 288, Bandung.

SU2IM bude značka dcery Ibrahima,

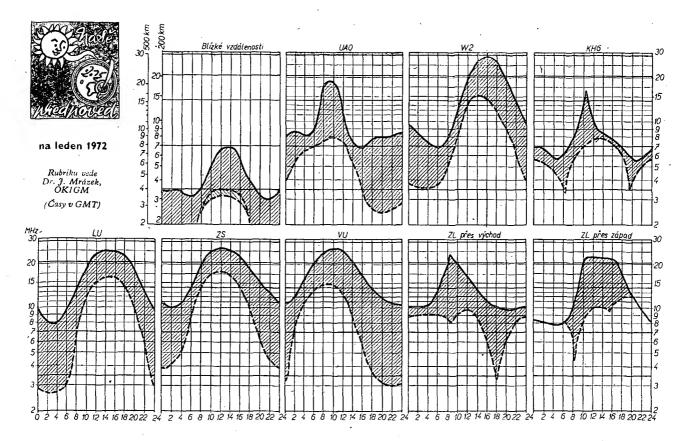
Bandung.

SU2IM bude značka dcery Ibrahima,
SU1IM, která se v bržké době objeví na pásmech. Jistě o ni bude velký zájem.
V Dahomey se rozrusta amaterská činnost. Mimo
známého TY1ABE (kterého se však většina OK stanic vůbec nemůže dovolat) byly v poslední době
slyšeny stanice TY3ABF (QSL žádá na P.O.Box
504, Cotonou), a TY7ATF, jehož manažerem je
K3RLY. Obě jmenované stanice pracují na 14 a
21 MHz.

K3RLY. Obě jmenované stanice pracují na 14 a 21 MHz.
Podle zpráv zahraničních bulletinů má být 3V8AF jedinou t.č. koncesovanou stanicí v Tunisku. Pracuje zejména ráno mezi 05.00 a 06.00 GMT na 14 MHz.
Sao Thomé, CR5AJ, je denně dosažitelný telegraficky na kmitočtu 14 013 kHz mezi 19.00 až 24.00 GMT. QSL požaduje na adresu: H. G. Torres, Box 68, Sao Thomé Isl.

(Pokračování na str. 479)

Co nás čeká v roce 1972

Základním parametrem, který určuje iono-sférickou situaci a tím i dálkové šíření krát-kých vln, je sluneční aktivita. Rok 1972 – stejně

sférickou situaci a tím i dálkové šíření krátkých vln, je slunceňn aktivita. Rok 1972 – stejně
jako rok předcházející – je nutno zařadit do
sestupné fáze jedenáctileté periody sluncění
činnosti. Její poslední maximum připadlo na
podzim 1968 a bylo zajímavé zejména tím, že
bylo neobyčejně ploché. Ještě po celý rok 1969
sluncění činnost téměř neklesala a dokonce
ještě celá první polovina roku 1970 měla podobný charakter. Teprve během roku 1971 byl
zřetelný celkem pravidelný pokles, který bude pokračovať i v nadcházejícím roce.
Předpovědí šíření krátkých vln se obvykle
počítají z tzv. "vyhlazeného" průběhu indexu
sluncění činnosti, který je zbaven vlivu krátkodobých fluktuací a je tedy vždy poněkud
nižší než skutečná pozorovaná hodnota slunečního ralativního čísla. V období let 1968
a 1969 se tato vyhlazená hodnota pohybovala
mezi 90 a 100 a teprve na sklonu jara 1970 začala klesat pod 90. Konec roku 1970-byl již charakterizován vyhlazeným číslem 75 a na rozhrani roku 1971 a 1972 je dosaženo hodnoty 50.
Podrobněji situaci znázorňuje tabulka.
S klesající hodnotou vyhlazeného relativní-

hraní roku 1971 a 1972 je dosaženo hodnoty 50. Podrobněji situací znázorňuje tabulka.

S klesající hodnotou vyhlazeného relativního čísla sluneční činnosti klesá i maximální elektronová koncentrace vrstvy F2, na niž závisí i hodnota nejvyššího použitelného kmitočtu pro daný směr šíření. Musíme tedy v přicházejícím roce očekávat další snižování hodnot. V praxi však nebývá tento pokles tak zřetelný jako je tomu v připadě vyhlazeného relativního čísla, protože jej překrývají sezónní změny, jejichž původ tkví zejména v termických dějích, probíhajících v ionosféře. Tyto změny jsou nejvíce patrny v březnu až dubnu a pak zejména od poloviny září až téměř do konce roku, kdy nejvyšší použitelné kmitočty jsou okolo poledne místního času v bodech odrazu zvednuty. Projeví se to tím, že se podmínky dostávají na vyšší kmitočty než v ostatních částech roku. Řečeno populárně popomínky ve výše uvedených obdobích bývají lepší (protože zasahují vyšší krátkovlnná pásma) než v ostatních měsících. Proto v průběhu roku budeme pozorovat asi tento obraz.

První tři až čtvři měsíce roku přinesou ještě poměrně dobré podmínky zejména v době, kdy je většina trasy buď celá osvětlena Slun-cem, anebo naopak, kdy je celá ve tmě. První případ šíření je ovšem nepříznivě ovlivněn

denním útlumem, který způsobují vlnám nízké oblasti ionosféry, a proto nutně zůstane omezen na vyšší kmitočtová krátkovlňná pás-ma. Klesající sluneční činnost však již bude ma. Klesající sluneční činnost však již bude často vyřazovat dříve obyklé pásmo 28 MHz a nahradí je pásmem 21 MHz, kde však již útlum bude větší a podmínky tedy horší než jak jsme bývali zvyklí. Podmínky budou obvykle nejlepší na sklonku odpoledne a v ranný podvečer, kdy se rychle přesunou na nižší krátkovlnné kmitočty. Četné výskyty DX stanic na osmdesáti a dokonce i stošedesátí metrech zeiména od poloviny ledna do poloviny hězova zejména od poloviny ledna do poloviny března

na osmdesáti a dokonce i stošedesáti metrech zejména od poloviny ledna do poloviny března nebudou vzácností.

V letním období pásmo desetimetrové pro DX provoz "odepíšeme" a budeme na něm hledat jen signály z okrajových částí Evropy. Zanese je k nám nepravidelně se vyskytující mimořádná vrstva E, která bude v činnosti zejména od konce května asi do poloviny srpna. Dokonce i pásmo 21 MHz bude ve srovnání s jarem slabší a spíše použitelné až později večer, někdy hluboko do noci. Nejpravidelnějším DX-pásmem bude tradičně pásmo dvacetimetrové, které alespoň někdy bude otevřeno po celou noc, třebaže již zřetelně hůřnež tomu bylo rok předtim.

Od poloviny září se opět začnou zlepšovat pásma 21 MHz a vzácněji než na jaře i 28 MHz. Zde se již zřetelně uplatní sestupná křivka klesající sluneční činnosti: podmínky budou zejména na desetimetrovém pásmu již poměrně vzácné a mnohem horší než bývaly v předcházejících letech. Tím více se naučte využívat pásma 21 MHz, které ponese mnohé znaky dříve obvyklých podmínek na pásmu desetimetrovém. Optimum podmínek bude v říjnu, pak budeme pozorovat až do konce roku pozvolné zhoršování.
Nellepším DX pásmem roku bude pásmo dvacetimetrové, se budou stále častěji přeladovat na čtyřicítku a osmdesátku, zatímco lovci "senzací" se přestěhují i na pásmo stošedesátimetrové, kte dokonce i v lětě během noci bude možno prožít nečekaná dobrodružství. Pásmo desetimetrové se během roku citelně zhorší a jeho vlastnosti převezme pásmo 21 MHz. Popsaný ráz podmínek se bude ve zelněme se žim zvitistě i vece 1027 po jehoc

Pásmo desetimetrové se během roku citelně zhorší a jeho vlastnosti převezme pásmo 21 MHz. Popsaný ráz podmínek se bude ve stejném směru vyvíjet i v roce 1972, na jehož konci se očekává vyhlazené relativní číslo rovných 34. Proto doporučujeme tím více pozvolný přechod poněkud nižším kmitočtům, a to tím spíše, že v dalších několika letech všechno to, co jste si právě přečetli, budeještě výraznější.

... a co z toho čekáme již v lednu 1972?

V lednu vyvrcholí typicky zimní výskyt pásem ticha na osmdesáti metrech; kolem 18.00 až 19.00 hodiny místního času a zejména ve druhé polovině noci (maximum asi v 06.00 až 07.00 hod.) citelně poznamená ráz tohoto pásma, zatímco v době od 22.00 do 02.00 hod. ráno prakticky vymizí. V době zvětšeného pásma ticha bude nutno vnitrostátní spojení do vzdálenosti asi 400 km navazovat na pásmu stošedesátimetrovém; o to lépe se nám budou navazovat DX spojení, zejména v časných ranních hodinách. Kromě východního pobřeží Severní Ameriky můžeme krátce po východu Slunce očekávat krátké, ale někdy překvapivě dobré podmínky ve směru na Austrálii a Nový Zéland a nebudou vyloučena ani spojení s karibskou oblastí a zejména s Venezuelou, odkud v klidných dnech bude cesta do Evropy otevřena často již okolo 03.00 hodiny ranní, vzáčněji i dřive, dokonce někdy ještě před půlnocí. Tyto podmínky se budou během měsíce zvolna zlepšovat a jejich maximum očekáváme v únoru. Za zmínku stojí, že podmínky ve směru VK-ZL se ve zcela nerušených dnech mohou dostat okolo východu Slunce až asi půl hodiny po něm dokonce i na pásmo stošedesátimetrové!

Na čtyřicetí metrech bude vše během noci podstatně snazší a zejména druhá polovina noci bude pro ty z nás, kteří rádi navazují spojení za spojením. Pásmo dvacetimetrové bude v noci prakticky zcela uzavřeno a nejlepší dobou pro navazování DX-spojení bude časné ráno (směr spiše východ až jihovýchod) anebo druhá polovina odpoledne až podvečer (spiše jihozápad až západ). Přitom během stmívání budou dálkové nodmínky mizet velmi rvchle. budou dálkové podmínky mizet velmi rychle, takže některá spojení ani nedokončíme.

Pásmo 21 MHz bude vhodně otevřeno ze-jména odpoledne, kdy bude připomínat dří-vější pásmo desetimetrové. Podminky na něm na sklonku odpoledne velmi rychle vymizí, v magneticky rušených dnech pak bude toto pásmo pro DX provoz zcela uzavřeno. Pásmo desetimetrové bude otevřeno poměrně vzác-ně, ač i tam ještě tu a tam uskutečníme zejmé-na odpoledne některá spojení, zejména se sta-nicemi ve východní části amerického konti-nentu. Dopoledne tam vzácně (na 21 MHz to bude mnohem lepší) zastinneme i některé sta-nice především z oblasti dálného jihovýchodu (pokud tam vůbec amatéři pracují).

Mimořádná vrstva E se bude prakticky vyskytovat pouze nepatrně a naše spojení ovlivňovat nebude. Hladina atmosférického šumu bude velmi nízká. V některých dnech budeme pozorovat mimořádně zvýšený útlum, což je jev typický pro zimní období.

Rok	1					19	971											1	972					
Měsic	L	Ú	В	D	к	Č	Č	s	z	Ř	L	P	L	Ú	В	D	ĸ	Č	Č	s	Z	Ř	L	F
Vyhlaz. relat. čislo	65	65	64	63	61	60	59	57	54	51	51	51	51	51	50	48	47	47	45	43	41	39	37	3

V LEDNU 1972

se konají tylo soutěže a závody (čas v GMT):

Datum, čas	Závod	Pořádo
8. a 9. 1. 00.00-23.59	YU-DX-Contest, část CW	ΥU
29. a 30. 1. 14.00—22.00	REF Contest, část CW	REF
29. a 30. 1. 00.00—15.00	CQ-WW-DX Contest 160 m	cq .
1. 1 28. 2.	I. etapa VKV maratónu	ÚRK

Novou stanicí v Togu je nyní 5VZJS, která vysílá pravidelně denně mezi 16.00 až 18.00 GMT SSB na pásmu 21 MHz.

KF4SJ je speciální prefix stanice ze San Juan na Portoriku, která pracuje od 1. června do 31. 12. 1971. Jedná se o 450. výročí založení města San Juan. QSL vyřizuje Stuart, W2GHK.

Zajímavou zprávu máme z Bhutanu, kde pracuje t. č. stanice AC5TY. Je prý pravá a QSL pežaduje na: T. Youten, Dechenhnce, P.O. Thimphu, Bhutan. Značky AC5PN a AC5PY jsou podle něho zaručení piráti!

V Britské Guinei jsou t. č. aktívní pouze tyto koncesované stanice: 8R1J (na 21 056 kHz kolem 19.00 GMT – QSL via K2DIK), dále 8R1Q (pracuje SSB na 14 193 kHz), a 8R1U (též SSB na 14 193 kHz), a 8R1U (též SSB na 14 192 kHz). Posledně jmenovaný žádá QSL via VB3GMT.

VE3GMT.

Stanice HD1ARE pracovala telegraficky na
14 MHz – její QTH bylo Ecuador-HC a QSL
žádala via HCl-bureau. Zatím se nepodařilo
zjistit žádné podrobnosti.
Z Tromelinu se opět ozval FR7AE/T SSB na
kmitočtu 14 200 kHz, ale neudával, jak dlouho se

kmitočtu 14 200 kHz, ale neudával, jak dlouho se tam zdrži.

Prefixy FYO, které se nyní čas od času ozývaji, jsou vydávány cizincům. Např. pod značkou FYONA pracoval FONA, který žádal QSL na svoji domovskou adresu.

Nový prefix se objevil těž z Nigerie, kde na počest 11. výročí získání samostatnosti pracovaly některé stanice pod značkami 5N5. Jinak tam jsou t. č. stabilně dosažitelni 5N2AAU a 5N2ABG, oba SSB kolem kmitočtu 14 220 kHz.

Též Swaziland mění prefix, místo dosavadního ZD5 se začíná používat 3D6. První stanicí zde byl slyšeť 3D6AX na SSB.

Novou stanicí v Ethiopii je nyní ET3USD v Asmate, a manažera ji dělá K9HJS.

V Arabian-DX-Net je možno kromě vzácného ST2SA nyní ulovit další raritu, 4W1AP.
Způsob provozu této sitě jsme již popsali, tak jen dodřet jejich pravidla, a do sítě se dostanete.

Pro nětteré diplomy se vyžaduje spolení s ostro-

nete.
Pro některé diplomy se vyžaduje spojení s ostrovy patřícími k Aljašce. Nyní jsou tam dosažitelní: KL7HHA na ostrové Andreanf, a dále WA7CWM//KL7 a WA7EYX/KL7 na ostrové Rat. Pracují vesměs SSB na pásmu 14 MHz v dopoledních hodinách

Znacky HU0A a HU2CEN jsou příležitostné volačky operatéra stanice YS2CEN z El Salvadoru. Manažerem pro všechny 3 značky je WA8TDY.

vadoru. Manažerem pro všechny 3 značky je WASTDY.
Značku 3F použivaly nčkteré stanice v Panamě v době od 20. 9. do 20. 10. 1971. QSL se zasílají na jejich normální značky, tedy HP
V současné době pracují následující značky v rámci akce "Expedition of the Month", a jeich společným QSL-manažerem je W2GHK: CN8HD, CRSSP, CR7FR, CX2CO, FM7WF, FM7WQ, HKOAI, HP1IE, JW1EE, KF4SI, KV4FZ, PJ7VL, VA2UN, V8RCS, VK9DR, VK9XI, VK9XK, VK9XX, VP7NY, VP8JV, VP9GR, VS6DO, XEIIIJ a 944VT, kromě dalších, méně zajimavých. Manažer W2GHK vyřizuje QSL např. i pro následující, již ukončené akce: AC1-0, CW0AA (25-26. 10. 69), DJ6QT/CT3 (22. 10.—8. 11. 69), F9UC/FC 2. až 19. 7. 1963), HZ2AMS/8Z4 (16.—19. 4. 64), HZ2AMS/8Z5 (3.—26. 4. 64), KX6FN/KC6—Eastern Caroline (od 10. do 16. 7. 1968), PJ0MM (od 25.—27. 10. 1968), VP8HF/VP8—Sandwich (6.—22. 3. 1964), VP8IE a VP8JV Georgia z r. 1967 až 1969, VRIN (14. 5. až 21. 6. 1963), XT0H (6.—9. 12. 1965), VV0AA (od října 1964), ZD9BE (1. 12. 65 až 8. 3. 1969), ZX2PA, ZX2PE (11.—12. 4. 1970), dále 4M1,

4M5, 4M7, 4W2AA, 4X1DK, 4X5HQ, 4X0TP, 5T7H a další. Můžete proto ještě nyní chybě-jící QSL vyurgovat u W2GHK.

Do dnešní rubriky přispěli tito amatéři-vysílači:
OK1ADM, OK2BRR, OK1ALG, OK3TKO, OK2VJ, OK1FN, OK1DVK, OK2OP a dále tito posluchači: OK1-18756, OK1-17776, OK1-18549 a OK3-16823. Všem patří náš dík a těšíme se na další přispěvky, které zasilejte vždy do osmého v měsici.

Heřman, J.: BEZKONTAKTNÍ SPINANI. Knižnice Polovodičová technika, sv. 5. SNTL, ALFA: Praha 1971. 161 str., 128 obr. 19 tabu-lek. Cena Kčs 13,— (brož.).

Kniha se zabývá problematikou výkonového bezkontaktního spinání pomocí polovodičových sou-částek. Vysvětluje principy bezkontaktního spiná-ní, a to jak stejnosměrného, tak střídavého proudu. Cenné jsou i příklady zapojení osvědčených a realizovaných obvodů.

Cenné jsou i příklady zapojení osvědčených a realizovaných obvodů.

Publikace je rozdělena na sedm základnich kapitol: Úvod, Výkonové polovodičové součástky (dvouvstvové součástky – dioda, třivstrové součástky – tranzistor, čtyřvrstvové součástky – tyristor, čtyřvrstvová součástky – tyristor, čtyřvrstvová dioda, třijstor, fototyristor, pětivrstvová dioda (diac)), Základní problematika bezkontaktního spinání (fyziklání podstata spináni, ztrávy, chlazení, porovnání různých druhů spinačů, použití bezkontaktních spinačů), Bezkontaktní spinání stejnosměrného proudu (diodové spinače, tranzistorové spinače, tyristorové spinače, spinač s trigistory), Bezkontaktní spinání střídavého proudu, Ochrana proti přepěti, ochrana proti nadproudu, ochrana proti přektočení dynamických paramětrů, ochrana proti přektočení dynamických paramětrů, ochrana proti ušení rozhlasu, ochrana proti vzájemnému ovlivňování obvodů), Realizace bezkontaktních spinačů (návrh, konstrukční řešení a použití.

Realizace bezkontaktních spinačů (návrh, konstrukční řešení a použid.

Autor, pracovník Výzkumného ústavu silnoproudé elektrotechniky, uložil v kniže své zkušenosti a zkušenosti svých spolupracovníků ze šestileté výzkumné a vývojové práce – kniha je velmi dobře zpracována a dobře vyplňuje mezeru v naší technické literatuře v oblasti bezkontaktního spináni.
Poslouží jako pracovní i studijní pomůcka konstruktérům, technikům a širokému okruhu pracovníků elektrotechnického a elektronickému průmyslu.

Zíka, J.: DIODY A TYRISTORY V PRŮ-MYSLOVÉ ELEKTRONICE. Knižnice Polo-vodičová technika, sv. 4. SNTL, ALFA: Praha 1971. 354 str., 27 tab., 258 obr. Cena Kčs 44,—.

1971. 354 str., 27 tab., 258 obr. Cena Kčs 44,—. Po knižkách Měření polovodičových součástek a Obvody s tunelovými diodami vychází v knižnici polovodičové techniky kniha, která je svého druhu základní učebnicí polovodičové techniky pro průmyslové využití. Diody a tyristory jsou v současné době snad nejpoužívanějšími polovodičovými prvky v průmyslu – v knize jsou zpracovány jejich charakteristiky a provozní vlastnosti. Je uveden i způsob výpočtu a návrhu chladičů, vysvětleny způsoby jištění včetně návrhu jisticích obvodů a zpracována metodika měření diod a tyristorů v provozu. V závěrečné části knihy jsou přehledně uvedeny

některé typické aplikace popisovaných pryků (usměrňovače, svářečky, stabilizátory, jistici a indikačni obvody, spínače, bezkontaktní relé apod.). Kniha je velmi pečlivě a podrobně zpracována – o bohatosti obsahu svědčí přehledný výčet kapitol: Diody (křemiková dioda, vlastnosti závěrné charakteristiky, vlastnosti propustné charakteristiky, Tyristory (voltampérová charakteristika tyristoru, dynamické vlastnosti tyristorů, komutace diod, komutace tyristorů, kmitočtová zatížitelnost diod a tyristorů, spínací vlastnosti tyristorů), Tepelné vlastnosti diod a tyristorů, trajení diod a tyristorů, Seřiové řazení diod a tyristorů, prepěti, lištění proti proudovému přetižení, Obvody usměrňovačů, Potlačení elektrického oblouku polovodičovými diodami, Spínání výkonu, Rizení výkonu, Literatura a rejstřík.

diodami, Spinani výkonu, Rizeni výkonu, Literatura a rejstřík.
Při výkladu se většinou používá základní matematický aparát, takže je kniha srozumitelná každému, kdo má o problematiku diod a tyristorů zájem.
Výklad je většinou doprovázen i praktickými přiklady konstrukci a výpočtů, takže ji můžeme doporuči jak pro teoretické studium, tak i pro praxi.
Za obsahem nezůstává ani vybavení – kniha je

vytištěna na velmi slušném papíru a má dobrou

Němeček, K. - Kondrys, S. - Paulů, J.: SDĚ-LOVACÍ TECHNIKA PO VEDENÍCH. Učeb-nice pro 3. a 4. ročník průmyslových škol elek-trotechnických, třetí nezměněné vydání. SNTL: Praha 1971. 371 str., 329 obr., 7 tab. Vár Kke 24 — Váz. Kčs 24,—.

Váz. Kčs 24,—

Kniha obsahuje učební látku k výkladu o telefonních ústřednách, základních součástech spojovacích vedení a vysvětluje i teorii přenosu a mnohonásobně telefonie. Všimá si i telegrafní a dálnopisně techniky a techniky rozhlasu po drátě.

Osvěčení autoři-pedagogové shrnuli velmi rozsáhlou látku do jedenácti základních kapitol: Sdělovací technika jako součást kybernetiky, Součásti sdělovacích zařízení (elektromagnetická relé, polarizovaná relé, voliče a křížové spinače, akustická a optická návěsti, spojovací a jistici zařízení). Telefonní přístroje, Napájecí mosty, Telefonní ústředny, Systémy s křížovými spinačí a moderní spinací prvky, Sdělovací vedení, Zařízení mnohonásobně telefonie, Telegrafie, Rozhlas po drátě, Zdroje proudu.

V knize nechybí ani tabulka schematických zna-

V kníze nechybi ani tabulka schematických zna-ček a základní znaky použitých veličin.
Kniha podává velmi jasný přehled o zařízeních a systémech sdělovací techniky po vedení a některé její partie (jako např. o relé) by si měl prostudovat každý radioamatér, neboť slouží jednak výborně ke všeobecnému elektrotechnickému vzdělání a jednak je lze použít i v praxi.

—Mi—

Funkamateur (NDR), č. 9/71

Spojení na Měsíci – Pomalý přenos dat telefonem – Čtyřkanálová stereofonie – Antenní zesilovač UKV – Úpravy přijímače Sternchen – Přepinaci automatika pro vysílač – Elektronická dvoupólová pojistka – Stmívač s tyristory – Rizení rychlosti otáčení s tyristory – Regulace barvykáňou pro nf zesilovač – Dálkové ladění antenních předzesilovačů – Přehled polovodičových prvků – Návrh usměrňovače s malým vnitřním odporem a dobrým odstupem brumu – Krystalový oscilátor s proměnným odporem – Vysílaci kmitočty v pásmu 145 MHz (použití krystalů) – Tranzistorové VFO – Reineke II, dobrý přijímač pro KV – Samočinné řízení vybuzení u magnetofonů – Technika plošných spojů pro začátečníky – Rubriky. Spojení na Měsíci - Pomalý přenos dat telefo-

Rádiótechnika (MLR), č. 10/71

Zajímavá zapojení – Zvláštní diody – Dny technické knihy 1971 – Napájení antén – Amatérské telegrafní klíče – Barevný televizní přijímač TS 3202 SP – Odrušení v amatérské praxí – Měření se stroboskopem – Měřící přístroj s tranzistory – Současné metody úschovy informací – Nř impulsní osciloskop – Integrované obvody, klopné obvody – Příjem druhého televizního programu – Výpočet obvodů střídavého proudu – Elektronický blesk s tranzistory – Imitace hlasů zvířat.

Radioamater (Jug.), č. 7-8/71

Přijímač R 10 m – Vysílač pro pásmo 2,4 m – Ma-lý vysílač pro hon na lišku v pásmu 80 m – Vysílač pro 144 MHz – Anténa OLQ-3B – Tranzistorový zkoušeč – Reflexni přijímač – Tranzistorový zesi-

lovač velkého výkonu – Nové koncepce přijímačů AM/FM – Magnetické diody – Konstrukční řešení radioamatérských zařízení – Můstek k měření kapacity – Zařízení pro signalizací světlem – Co je třeba vědět o rozhlasovém a televizním přijmu a přijímačích – Technické novinky.

Radio, televizija, elektronika (BLR), č. 8/71

Radio, televizija, elektronika (BLR), č. 8/1

Jednodrátová vedení – Úpravy bulharských televizních přijímač – Přenosný televizní přijímač –
Opravy bez měřicích přistrojů a osciloskopu – Polovodičové logické obvody – konvertor pro krátké
vlny – Regulovatelné ní zesilovače – Stereofonie
systému FCC – Varianty Schmittova klopného obvodu – Dálkové ovládání magnetofonu.

Radio, televizija, elektronika (BLR), č. 9/71

Radio, televizija, elektronika (BLR), č. 9/71
Přijimač s jedním tranzistorem – Tranzistorový
vysilač – Výpočet dvoudipôlové antény pro přijem
III. TV pásma – Tovární elektronkový nf zesilovač
Regent – Uher 724, magnetofon pro nejvyšší nátoky – Zápis televizního zvukového doprovodu na
magnetofon – Reproduktor (výškový) pro Hi-Fi zařízení – Barevná hudba – Polovodičový regulátor
do Trabanta – Dvojitá dioda – Oxidace antén –
Hybridni transceiver KV – Rubriky.

INZERECE

První tučný řádek Kčs 20,40, další Kčs 10,20. Přislušnou částku poukažte na účet č. 300-036 SBČS Praha, správa 611 pro Vydavatelství MAG-NET, inzerce, Praha 1, Vladislavova 26. Uzávěrka 6 tydnů před uvětejněnim, tj. 14. v měsíci. Neopoměte uvést prodejní cenu, jinak inzerát ne-uvěstlica

PRODEJ

KU605 pár i jedn. (à 160), 156NU70 beta 60 (à 16), UM-4 V-A-Ometr, podob. Avometu II (650), magnetof. KB-100 uprav. na 4 stopy a PE 41 (800), příp. vyměním za fotoap. nebo přísl. B. Stádníková, Nad-Sárkou 29, Praha 6.
Karus. Torn (80), GU32 + Sokl (40), QQE03/12,

STV280/40 (à 20) LS50 (à 15), 13P1S (à 5), X-taly 6, 7,185, 23,5, 25 MHz (à 25). J. Bárta, Dašická 1240, Pardubice.

7,185, 23,5, 25 MHz (à 25). J. Barta, Dašická 1240, Pardubice.

Repr. hloub. Ø 380 (250), trafo siť, větší (70 až 130), tlumívky větší (15—40), relé s ot. civ. (25), lad. kond. fréz. (20—30), lad. převody (30—40), such. 8 kΩ (40), ant. telesk. (45), seleny tuž. (6—8), lanko vf. (0,40/m), patice el. ř. 11 (2), STV 280/40,80 (35—55). I. Soudek, Bělohradská 34, Praha 2.

Magnetofon B5 (2 000) a 2 ks tranzist. KU607 (à 300). M. Benda, Na Vyhlidce 517, N. Jičín. Kond. mikrofon Neumann CMW563, kompletní, všechny vložky (2 450), kabel 10 m (80), konektor (15), EC 92 (25), dále GZ 34 (55), PV 200/600, EBL 21, AZ4, AZ11, EF22, 4654 (9), stiněný kabel 2 × 0,5 (à 1,50), 5 × 0,5 (à 5). J. Hrdlíčka, V Olšínách 34, Praha 10.

Dva páry KU607 (à 200), nepoužité. J. Janeček, Palmová 456, Liberec 7.
Filtr XF-9B + X-taly 8,9985 a 9,0015 MHz (1 900), X-taly 9,000 MHz (à 100) orig. KVG, FETY BF245A (130), tuner Karolina (350). Ing. I. Kaitmann, Kralovická 69, Praha 10.

Prvotriedne tyristory KT705-15A/600 V (300). V. Havrileo, Medická 16, Košice.

AF239 Valvo (à 45). Jan Schweiner, U dubu 23, Praha 4.

Tranzist. AF239 (50), AF139 (40) orig. Siemens I. A. M. Novotný, Matefidoušková 11, Praha 10, tel. 751996.

Mgf hlavy ANP908 (70), ANP910 (50), ANP911 (30), Zesil. z mgf Blues (200), výbojka XBJ 120Ws/500 V tvar U (100). J. Kuneš, Fügnerova

120Ws/500 V tvar U (100). J. Kuneš, Fügnerova 1898, Louny.
Nové-proměřené KU601-607 (50-170) i páry, KY711-KY719 (30-50), páry KF507-517 (80) i jedn. – žením se. 1gor Sladký, Leninova 683, Ostrava 8, jen písemně.
Amat. el. voltm. (300), labor. voltm. 30, 300 V stř. 5 kΩ/V (180), čas. spínač. Vipo 60 min. (90), KY704, 708, 612, 719, 724 (14, 25, 50, 70, 18), KZ703 až 14 (à 55), KT501, 505, 710 (60, 150, 100), OC27 (pár 200), KU605 (pár 400), KU606 (200), SN7490-integr. dekad. čitač (300), μΑ703Ε (320), souč. na mixáž. pult: 22 Si tranz. KC509, BC 109 aj. odpory, konekt. (650), tahové potenc. 2 × 50 kΩ (180). P. Zelený, Kujbyševa 14, Praha 6.

I. A. jak. AF139, 239, 239S, 279 (55, 75, 125, 200), BF245 (T1S 34) (à 160), 2N3055 posl. typ (250), SiPNP/NPN konc. páry 80 W (380), BC109 (45), μΑ 709 (150) KC508, KF506, 508 (30) KC509 (40), KU602 (80), univerz. BC171 (28), celostopy transistor. report. magnetofon (1 800). V. Malý, Krkoškova 11, Brno 14. 6B32, 1F33, RFG5, FM1000, AA118 aj. (3), E033/50, EDD11, AC2, 2NZ70 aj. (9), telef. počitadlo, 107NU70, AC125, AC128 (15), různé R a C (0,15 ± 2). J. Hájek, Černá 7, Praha 1. Radiopřijímač Major (VKV, KV, SV) výborný stav (800). Mir. Veselý, Na výsluni 17, Bilina. Oscilátor Tesla BM205 (1 100). B. Komenda, Šmetalova 19, K. Vary. Tranz. nepoužité BC107A 10 ks (à 40), BF195 5 ks (à 60), AC127/128 2 páry (à 80), AC187/188 2 páry (à 120), AC117/175 1 pár (à 120), AD161/162 2 páry (à 150), HANT6355 6 ks (à 40), ASZ18 (70), AU103 (150), 2N2152A (150), KU605 (250), SNU74 4 ks i pár (à 120), KF508 15 ks (à 45), GC502 9 ks (à 50), P4D 4 ks (à 60), KY710 4 ks (à 30). I. Václav, Rostovská 48, Bratislava – Rača. Zdokonalený TW30G (2 500) a AF239 (60). Petr Senkýř, Na pískách 93, Praha 6.

KOUPĚ

AR 68-70, Kotek: Čs. rozhl. a tel. př. I-II. J. Takács, Nám. slobody A/2, Filakovo.

Benzinový nebo dieselagregát sa nebo st – i jednotlivě. J. Novotný, Ždanova 2, Praha 6.

DU-10 i poškozenou, nabidněte. Bohuslav Feix, Fučikova 1310, Přibor, o. N. Jičin.

Varikap BA141, hlavy a dokum. k B3. L. Mózeš, Tomašov 20, okr. Bratislava-vid.

Suple pro RX KÖRTING KST na 3,5 MHz nebo 7 MHz. Josef Navrátily.ul. 1. ČSA sboru 1303, Ostrava – Poruba IV.

Na součástky libovolný přijímač a televizor Tesla

Ostrava – Poruba IV.
Na součástky libovolný přijímač a televizor Tesla a spálený Avomet II nebo pouze skříňku s přepínačí. J. Vašíř, Družstevní 1375, Velké Meziříčí. Lambda nebo pod. přehledový kom. RX. Stav nerozh. J. Weiss, Poděbrady II/169.
Dobrou obrazovku do televizoru Ametyst, uvedte cenu. R. Jirsová, Jugoslávských partizánů 13, Praha 6.

 $\dots a o d$ letošnich vánoc s dobrým magnetofonem!

Dobrý zvuk a možnost kvalitního nahrávání na magnetofonech TESLA způsobíly, že vedle televizorů je to právě magnetofon, který se stále více stává samozřejmou součástí domácí reprodukční techniky.

Na našem trhu je snad největší zájem o magnetofony PLUTO

Magnetofon PLUTO je přenosný tranzistorový magnetofon, který hraje na baterie i na síť. Proto je dobrým společníkem nejen doma, ale i na víkendu. PLUTO je půlstopý, dvourychlostní a stojí 2 280 Kčs včetně síťového napá-

Magnetofon B 5 je napájen ze sítě, je čtvrtstopý, dvourychlostní, celotranzistorový, stojí 2 800 Kčs. K magnetofonu B 5 lze připojit radlopřijímač, gramofon, mikrofon, sluchátka, zesilovač a přídavný reproduktor, což umožňuje jeho všestranné využití při záznamu i snímání a proto je o něj

Nabízíme vám nezávaznou prohlídku, při níž vám poskytnou odborný výklad prodavačí v prodejnách TESLA, ve speciálních prodejnách ELEKTRO podniků Domácí potřeby, v obchodních domech a v prodejnách spotřebních

